

UNIVERSITA PALACKÉHO V OLOMOUCI
FILOSOFICKÁ FAKULTA
KATEDRA HISTORIE

**BIBLIOTHECA DECANALIS ALTOMAUTENSI:
HISTORIE, ROZBOR FONDU A KATALOG DĚKANSKÉ KNIHOVNY
VE VYSOKÉM MÝTĚ**

(History, Analasis and Catalogue of the Decanal Library of the city of
Vysoké Mýto)

Martina Tomanová

Studijní obor: historie

Vedoucí práce: Mgr. Jana Oppeltová, Ph. D.

Olomouc 2008

Prohlašuji, že jsem bakalářskou diplomovou práci vypracovala samostatně a použila jsem prameny a literaturu, které jsem uvedla v seznamu literatury.

Prohlašuji, že tato bakalářská práce obsahuje bez poznámkového aparátu a seznamu literatury 98 339 znaků (včetně mezer).

V Olomouci dne 14. 4. 2008

Martina Tomanová

OBSAH

I. ÚVOD	2
II. STRUČNÁ HISTORIE MĚSTA VYSOKÉHO MÝTA: S DŮRAZEM NA VÝVOJ CÍRKEVNÍ SPRÁVY A KOSTELA SV. VAVŘINCE	5
1. Počátky města: do husitských válek	5
2. Proměny města: od husitských válek do počátku 20. století	7
3. Vývoj duchovní správy na děkanství ve Vysokém Mýtě	11
III. DROBNÉ CÍRKEVNÍ KNIHOVNY: OBECNĚ	17
1. Vymezení terminologie a stav před konzistorním nařízením	17
2. První podněty k zakládání novodobých církevních knihoven	18
3. Skutečná důležitost těchto knihoven a jejich všeobecná využitelnost	19
4. Obsahová skladba knihoven a jejich doplňování	20
IV. DĚKANSKÁ KNIHOVNA VE VYSOKÉM MÝTĚ: INSTITUCIONÁLNĚ	24
1. Začlenění farnosti do církevní hierarchie	24
2. Pokus o rozřazení tisků do jednotlivých historických knihoven	25
3. Fragменты knihovny podle vlastnických poznámek	27
4. Knihy s vlastnickou poznámkou Matěje Ceypa – jeho působení na vysokomýtském děkanství a jeho knihovní pozůstalost	31
V. DĚKANSKÁ KNIHOVNA VE VYSOKÉM MÝTĚ: OBSAHOVĚ	33
1. Počet dochovaných knih	33
2. Rozšiřování knihovny	35
VI. OBSAHOVÉ A TÉMATICKÉ ZHODNOCENÍ DĚKANSKÉ KNIHOVNY	38
1. Celkové posouzení: seznámení s obsahem knihovny	38
2. Tisky ze soukromé knihovny Matěje Ceypa	40
3. Některé další tituly	43
4. Tématické rozřazení knih se starou signaturou	48
VII. ZÁVĚR	50
VIII. LITERATURA	52
IX. SUMMARY	54
X. ZÁKLADNÍ EVIDENCE HISTORICKÉ DĚKANSKÉ KNIHOVNY	56

I. ÚVOD

Existují „velké dějiny“ knih pojednávající například o starověkých zdobených kodexech, středověkých klášterních rukopisech, o vynálezu mechanického knihtisku a jeho neocenitelném přínosu. Kromě toho má však každá jednotlivá kniha svou historii a vlastní unikátní příběh. U každé můžeme, alespoň částečně pokud prameny dovolí, sledovat její cestu v čase, jež ji dovedla až do konkrétní knihovny. Knihovny se tak stávají zdrojem poznání nejen skrze svůj obsah; mohou také pomáhat vyprávět příběhy svých majitelů, zřizovatelů nebo institucí, mezi kterými přecházely do vlastnictví. Poznávat minulé držitele knih a jejich čtenářské preference lze jak podle obsahové skladby biblioték, tak i z vlastnických poznámek a osobních přípisů v knihách samotných. Informace nám může poskytnout také pokus o rekonstrukci knihovního systému a zákonitostí řazení knih.

Osou práce je děkanská knihovna, která je v současné ve vlastnictví Římskokatolické farnosti – děkanství Vysoké Mýto. Cílem je pokusit se nahlédnout tuto knihovnu z různých stran – budeme se tedy snažit nejen o zhodnocení obsahu, ale také o bližší seznámení s lidmi, kteří zanechali vlastnické poznámky uvnitř knih; se zvláštním důrazem na největšího dárce, expositu Matěje Ceypa. Samostatnou částí práce je databáze základní evidence knihovního fondu.

V úvodu práce se ve stručnosti seznámíme s dějinami Vysokého Mýta a kostela sv. Vavřince, při jehož faře byla knihovna založena. Kapitola o vývoji duchovní správy je pro přehlednost zařazena samostatně. Pokusíme se v ní nastínit náboženskou situaci ve městě po husitských bouřích; s pomocí pramenů a literatury se seznámíme s duchovními správci děkanství. Zvláštní pozornost budeme věnovat děkanům 19. století, protože právě za jejich úřadování knihovna fungovala.

Druhá kapitola je zaměřena na drobné církevní knihovny obecně. V první řadě bude vysvětlena používaná terminologie, poté se pokusíme vznik drobných církevních knihoven zasadit do širšího kontextu probíhajícího národního obrození. Zároveň zmíníme situaci před konzistorním nařízením, tj. před organizovaným zakládáním knihoven. Budeme se snažit zodpovědět, do jaké míry (a zda vůbec) se také farní knihovny podílely na národním hnutí a jaký byl jejich skutečný účinek na čtenáře z řad

duchovenstva, pro které byly primárně určeny. Dále se zastavíme nad otázkou aktuálnosti knih a způsobu doplňování fondu.

V další kapitole se budeme věnovat vysokomýtské děkanské knihovně po formální stránce. Zařadíme děkanství do církevní hierarchie královehradecké diecéze. Před tím, než se začneme věnovat knihovně současné, bude nutné zmínit torza souborů dřívějších – pokusíme se je tedy rozlišit a naznačit kritéria rozřazení titulů do dvou různých knihoven (děkanské a vikariátní). Poté se blíže podíváme na rozpoznatelný odkaz jednotlivých děkanů i řadových kněží, k čemuž nám pomohou vlastnické poznámky v knihách. Poslední kapitola této části se bude věnovat největšímu rozpoznatelnému fondu, který se dochoval jako součást děkanské bibliotéky – odkazu P. Matěje Ceypa. Podle dostupných pramenů si představíme jeho kněžskou dráhu v královehradecké diecézi.

V další části se budeme knihovně věnovat po obsahové stránce. Porovnáme současný a dnešní stav a analýzou získaných dat se pokusíme zjistit rozsah poškození celého fondu. Budeme sledovat rozšiřování knihovny o další tisky podle zápisů trienálních výkazů zasílaných na biskupskou konzistoř a budeme se snažit vytvořit si obraz o početních proměnách knihovny.

Obsahem šesté kapitoly je komentovaná analýza fondu. Kapitola je vnitřně tématicky členěna. Nejprve se zaměříme na jazykový a obsahový rozbor; také na to, kde tisky vznikaly a jak velké zastoupení mají bohemika. Vzápětí se konkrétně seznámíme s publikacemi a jejich autory u části fondu – a to u Ceypova odkazu. Protože je Ceypův odkaz nejdůležitějším příspěvkem do knihovny, bude jednotlivým tiskům věnována větší pozornost. Zmíníme se ale samozřejmě také o ostatních zajímavých knihách z historické děkanské knihovny. Na závěr této kapitoly se pokusíme zhodnotit obsahové a tématické složení knihovny. Konkrétně se zaměříme na tisky opatřené vlastnickou poznámkou děkanské vysokomýtské knihovny. Pokusíme se najít klíč, podle kterého byly knihy se starou signaturou řazeny a tím i zrekonstruovat starý systém.

Jako úplně poslední kapitola je zařazena tištěná verze formulářové databáze zkoumané části vysokomýtského knihovního fondu.

Práce si klade za cíl posoudit knihovnu z obecného i z konkrétního hlediska. Chceme analyzovat obsah a zároveň přiblížit osudy bývalých majitelů knih. K tomuto

účelu nám kromě literatury z pramenů slouží především pamětní knihy – vysokomýtská a vracavská. Mnohem více materiálu, který by mohl jistě zásadním způsobem doplnit stávající výzkum, by bylo možno dohledat v archivních zdrojích (konkrétně v okresním archivu v Ústí nad Orlicí). Před dokončením práce však nebyly příslušné dokumenty ani na opakovanou žádost zpřístupněny. Tímto se tedy otevírá prostor pro další bádání a možnost doplnění stávající studie.

Jak již bylo řečeno, hlavním pramenem se díky absenci archivního výzkumu stávají pamětní knihy, z nichž jsou čerpány údaje pro pasáže o životních osudech podepsaných majitelů knih. Tématická literatura byla použita ze dvou oblastí. Do první patří studie zabývající se obecně církevními knihovnami, případně knižními pozůstalostmi duchovních. Druhá část použité literatury se zaměřovala na dějiny Vysokého Mýta, kostela Sv. Vavřince a duchovní správy. K tomuto okruhu patří i práce Aloise Šembery, která vznikala prakticky ve stejnou dobu jako sledovaná děkanská knihovna. Ve literatuře se na některých místech objevují nepřesnosti, které se projeví při porovnání s dalšími zdroji (konkrétně v práci Radovana Dvořáka).

II. STRUČNÁ HISTORIE MĚSTA VYSOKÉHO MÝTA:

S DŮRAZEM NA VÝVOJ CÍRKEVNÍ SPRÁVY A KOSTELA SV. VAVŘINCE

Děkanská knihovna byla založena v rámci církevní instituce, jejímž hlavním duchovním stánkem byl kostel Sv. Vavřince. Proto budeme při seznamování s dějinami Vysokého Mýta odkazovat také na osudy svatovavřineckého chrámu, jakožto hlavního kostela sledovaného děkanství. Jeho proměny jsou podobně jako v dalších původně středověkých městech spojeny se vzestupy a pády města samotného. K oněm pádům patřily zejména požáry, jež v minulosti Vysoké Mýto několikrát postihly. Nevyhnuly se ani chrámu; a kvůli nim tato sakrální památka prodělala několik velkých rekonstrukcí a přestaveb.

1. Počátky města: do husitských válek

Předpokládá se, že královské věnné město Vysoké Mýto vzniklo někdy kolem roku 1260. Jeho zakladatelem je český král Přemysl Otakar II., který se svým projektem zakládání měst snažil vybudovat síť podél obchodní cesty z Prahy do Krakova – podobně jako Mýto tak lokací plánovaně vznikala další města podél cesty, např. Čáslav, Chrudim nebo Polička¹. Mýto si do dnešních dní zachovalo unikátní středověké uspořádání centra, včetně velkého čtvercového náměstí. Můžeme předpokládat, že jedním z prvních objektů, který byl v nově vzniklém městě vystavěn, byl kostel. Kristina Kaplanová se ve své publikaci domnívá, že původní gotická kamenná stavba existovala na místě dnešního chrámu. Usuzuje tak podle toho, že je svou polohou přirozeně začleněn do středověkého města, což naznačuje, že místo pro první kostel bylo vybráno už při lokaci². Podoba původní stavby ani důvod zániku však nejsou známy. Do dnešních dnů se zachovaly pouze zbytky zdiva a jižní věž, jež byly zakomponovány do pozdějších přestaveb.

Ještě za života Přemysla Otakara II. získává velký vliv jeho manželka Kunhuta, přes kterou se město dostane do držení Závěše z Falkenštejna. Tomu ho posléze znovu

¹ Dvořák, Radovan: Vysoké Mýto – Stručné dějiny města. Ústí nad Orlicí, 2003, str. 9.

² Kaplanová, Kristina – Vácha, Štěpán: Chrám Sv. Vavřince ve Vysokém Mýtě. Vysoké Mýto, 2001, str. 2.

odebírání Václav II. a město se tak vrací zpátky do majetku krále. Spolu s Chrudimí, Jaroměří, Hradcem Králové a Poličkou dostává Vysoké Mýto Václavova manželka Alžběta jako věno. Roku 1318 se svých měst vzdá ve prospěch krále Jana Lucemburského. Situace ohledně držitelů města se uklidňuje až s nástupem Otce vlasti; Karel IV. v Majestas Carolina deklaruje, že město je nezcizitelným majetkem království a určuje ho jako součást věna českých královen³.

V pořadí druhý kamenný kostel začal být budován pravděpodobně v 50. nebo 60. letech 14. století. Časově tak jeho vznik koresponduje s celkovým rozmachem českého království, zároveň politickým, uměleckým i stavebním. Stavba nového chrámu je komplikovaná, potkávají se v ní opakované rekonstrukce i přestavby realizované v etapách – a v jeho zdech je tak možno z této doby rozeznat tři rozdílné stavební materiály (pískovec, opuka a cihly)⁴. V průběhu 14. století byl vybudován chór s věží a sakristie, na konci vlády Karla IV. potom zřejmě trojlodí, k němuž byla připojena už stojící jižní věž. Kostel tak dostal charakteristickou podobu – vzhled trojlodní basiliky s dvojicí věží na západní straně⁵. Spolu s kostelem se proměňuje také tvář města, v přestavbách se odráží jeho úspěchy a prosperita – vzniká nové opevnění (dodnes se z této doby zachovaly 3 věže a část hradeb), domy jsou přestavovány na kamenné, budují se náhony a vinice⁶. Všeobecný rozkvět města demonstruje také výše ročního platu, který Mýto odvádělo královně a který ho stavěl na páté místo mezi věnnými městy⁷.

Ve 14. století se kromě kostela Sv. Vavřince ve městě objevily další církevní stavby a to dva kláštery. Do Mýta byli povoláni minorité a ženský řád klarisek-kateřinek. Ani jedna stavba se však do dnešních dnů nezachovala – většina nepřečkala útok pražských husitů; to co zbylo, bylo v 16. století rozebráno na stavbu zvonice⁸.

V náboženských bouřích se Mýto připojuje do východočeského svazku husitských měst. Nicméně když před hradby přitáhlo husitské vojsko, staví se město na krátký odpor – tento boj však nebyl vyjádřením všeobecné nálady, nýbrž snahou německých patricijů o zvrát situace. Vysoké Mýto se sice přidalo na stranu utrakvistů,

³ Dvořák, Radovan: Vysoké Mýto – Stručné dějiny města. Ústí nad Orlicí, 2003, str. 12.

⁴ Kaplanová, Kristina – Vácha, Štěpán: Chrám Sv. Vavřince ve Vysokém Mýtě. Vysoké Mýto, 2001, str. 6.

⁵ Tamtéž, str. 9.

⁶ Dvořák, Radovan: Vysoké Mýto – Stručné dějiny města. Ústí nad Orlicí, 2003, str. 14.

⁷ Jireček, Hermenegild: Královské věnné město Vysoké Mýto – Obraz místopisný, dějepisný, životopisný i statistický, jež vykreslil Hermenegild Jireček ze Samokova. Vysoké Mýto, 1884, str. 23.

⁸ Dvořák, Radovan: Vysoké Mýto – Stručné dějiny města. Ústí nad Orlicí, 2003, str. 15.

drakonicky přísné praktiky např. Tábora se ale v řemeslnicky rozvinutém a sebevědomém městě příliš neuplatnily. Vysoké Mýto se posléze hlásí k artikulům; v roce 1436 se však situace znovu obrací a město souhlasí s nástupem Zikmunda na trůn, který se mu za to odměňuje potvrzením privilegií⁹.

2. *Proměny města: od husitských válek do počátku 20. století*

Situace se po odeznění náboženských bouří pomalu uklidňuje, v nástupnické krizi stojí město na straně krále Jiřího z Poděbrad proti Matyášovi. Věrnost zachovává i Vladislavovi Jagellonskému, jenž polepšuje městský znak

Velký požár poprvé zasáhl do vzhledu kostela v roce 1461. Toho roku vypukl v královském městě požár, „vyhořelo Mýta polovice, a zhořelo domov 133 a kostel krásný a zvonové, a k tomu několik lidí a jedna brána“¹⁰. Názory na to, do jaké míry požár tehdejší kostel poškodil se mezi odborníky liší. Faktem nicméně zůstává, že Sv. Vavřinec určitou opravou prošel. Z pramenů vyplývá, že značné finanční prostředky na jeho opravu poskytl panovník, neboť se v městských knihách té doby ve větší míře neobjevují záznamy o měšťanských odkazech¹¹. Přestavěno bylo celé trojlodí. I přes pozdější regotizační úpravy si svou podobu zachovalo dodnes. Při příležitosti stavebních úprav se znovu projevila skutečnost, že Vysoké Mýto patří ke skupině královských měst. Stejně jako u kostela před rokem 1461 se i při rekonstrukci poškozeného objektu dbalo na to, aby stavba reprezentovala sebevědomí a rozmach města. V 1. polovině 14. století se současně se sv. Vavřincem stavělo i v dalších královských městech – v Hradci Králové, v Poličce nebo v Chrudimi. Na tuto úspěšnou dobu se snažil vizuálně navázat i nový architekt. Podruhé se také projevilo těsné spojení s pražským centrem. Tentokrát byla například svatovavřínecká klenba odvozena z klenby předsíně chrámu Sv. Víta¹². Jak se dá usuzovat ze zápisů, mohl kostel svému účelu znovu sloužit již od 80. let 15. století, a to i přes to, že měl ještě místo klenby

⁹ Dvořák, Radovan: Vysoké Mýto – Stručné dějiny města. Ústí nad Orlicí, 2003, str. 19.

¹⁰ Jireček, Hermenegild: Královské věnné město Vysoké Mýto – Obraz místopisný, dějepisný, životopisný i statistický, jež vykreslil Hermenegild Jireček ze Samokova. Vysoké Mýto, 1884, str. 32.

¹¹ Tamtéž, str. 10.

¹² Kaplanová, Kristina – Vácha, Štěpán: Chrám Sv. Vavřince ve Vysokém Mýtě. Vysoké Mýto, 2001, str. 14.

provizorní dřevěný strop. Celá rekonstrukce přelomu 15. a 16. století probíhala více než 50 let.

Dědictvím z husitských časů byl fakt, že město bylo nábožensky utrakvistické, s nástupem Habsburků na český trůn proto dolehly i na Mýto těžké časy. Stará stavovská hospodářská práva jsou tak jako jinde omezována; už ve 30. letech ruší Ferdinand právo cechů určovat ceny na městském trhu, čímž zlomí hospodářskou sílu města; městská samospráva a její pravomoci jsou poškozeny zřízením apelačního soudu¹³.

Mýto se ale snaží rozvíjet i přes nepříznivou situaci, měšťané neustále soupeřící se šlechtou přestavují domy na náměstí. Ve 2. polovině 16. století se staví také u kostela – tentokrát zvonice. Nová, severní věž byla sice po požáru dokončena, ale už při výstavbě se zřejmě začaly objevovat problémy se statikou. Kvůli vychýlení věže z osy se další zatížení zvonem stalo nereálným – v 80. letech 16. století tak kostel získává samostatnou čtyřpatrovou zvonici¹⁴. Během 17. století se zásadnější stavební úpravy chrámu vyhýbaly; ze změn je třeba zmínit snad jen obligátní barokní cibulové bání, které byly nově umístěny na věže Sv. Vavřince.

Po stavební stránce se však nezastavilo dění ve městě. Vyostření sporů mezi císařem Rudolfem a jeho bratrem Matyášem vyděsilo město natolik, že v roce 1617 začalo s opravami, které měly zabezpečit případnou obranu. Jsou zpevňovány hradby, čištěny příkopy, nakupuje se střelný prach a olovo¹⁵. Všechna opatření byla nakonec marná a bělohorskou porážku dali vítězové pocítit i obyvatelům Vysokého Mýta. Zmatek a úpadek panoval všeobecný – v roce 1622 zasáhla zem neúroda, město bylo navíc velmi zatíženo pokutou vyměřenou za podporu povstání a tyranizováno za odpadnutí od katolictví. Stejně hluboké šrámy jako císařská vojska po sobě zanechala i protestantská švédská armáda. Město bylo na konci třicetileté války na pokraji zhroutení.

Císař je tedy nucen určitým způsobem ustoupit a městům ulevit. V roce 1628 vrací Mýtu majetek a práva, postupně je obnovena také městská správa. Krizi se ale

¹³ Dvořák, Radovan: Vysoké Mýto – Stručné dějiny města. Ústí nad Orlicí, 2003, str. 26.

¹⁴ Kaplanová, Kristina – Vácha, Štěpán: Chrám Sv. Vavřince ve Vysokém Mýtě. Vysoké Mýto, 2001, str. 54.

¹⁵ Dvořák, Radovan: Vysoké Mýto – Stručné dějiny města. Ústí nad Orlicí, 2003, str. 29.

dlouho nedaří překonat, v roce 1704 státní komise shledává, že se před veškerou snahu nepodařilo zastavit úpadek královských měst, včetně Mýta¹⁶.

Pokud se vrátíme zpátky ke kostelu, stavební klid v jeho případě trval i po většinu 18. století. V roce 1774 však opět do podoby kostela a celého města zasahuje požár. Ten tentokrát vedl k propadnutí krovu severní věže a tím proražení klenby v hlavní lodi. Rekonstrukcí byl pověřen architekt F. Kerner¹⁷. Kostel byl opraven na dlouhou dobu pouze provizorně proto, aby mohl být provoz rychle obnoven. Požár v 70. letech bohužel není jedinou pohromou, která věnné město v 18. století postihla – v roce 1714 do města vtrhne mor, o 28 let později pruská armáda cestou na vítěznou bitvu u Chotusic¹⁸.

Osvícenské novoty a reformy se nevyhýbají ani východočeskému městu. Opevnění přestává sloužit svému účelu, strženy jsou dvě brány, hradby jsou rozebírány na stavby domů, hradební příkopy zasypany a využity jako prostor pro zahrady. Roku 1812 se Mýto s velkou slávou napojuje na císařskou silnici vedoucí na Moravu¹⁹. Od roku následujícího se v převážně německém městě nepovinně vyučuje také čeština, po vyhlášení březnové konstituce v roce 1848 je počestěna škola, čímž je do praxe uvedena zákonná jazyková rovnoprávnost. Ve 20. a 30. letech se jako významný obrozenec vyprofiluje historik, spisovatel a literární vědec Alois Vojtěch Šembera. V roce 1848 zaniká patrimoniální správa, následujícího roku je podle únorového oktroje ustanoveno 7 krajů, přičemž Vysoké Mýto spadá do Pardubického²⁰.

Městská správa v polovině 19. století vyčerpala možnosti dalšího stavebního rozvoje města finančně náročnou stavbou školní budovy. Naopak Sv. Vavřinec prošel radikální proměnou. Byl podroben generální opravě, která měla hned několik důvodů. Pravděpodobně nejdůležitějším z nich byl špatný stav objektu. K rozhodnutí rekonstruovat vysokomýtský kostel však přispělo i celospolečenské ovzduší a znovuobjevená fascinace gotickými památkami. Architektonickým trendem tehdejší doby byl v určitém slova smyslu „purismus“ – stavitelé se snažili vracet kostelům jejich původní středověkou tvář, snažili se je „očistit“ od projevů pozdějších zásahů a

¹⁶ Tamtéž, str. 31.

¹⁷ Kaplanová, Kristina – Vácha, Štěpán: Chrám Sv. Vavřince ve Vysokém Mýtě. Vysoké Mýto, 2001, str. 23.

¹⁸ Dvořák, Radovan: Vysoké Mýto – Stručné dějiny města. Ústí nad Orlicí, 2003, str. 29.

¹⁹ Dvorský, Hyksa, František: Vysoké Mýto v době Šemberova mládí 1807 – 1830. In: Vysoké Mýto památce A. V. Šembery 1807 – 1957. Vysoké Mýto, 1957, str. 20.

²⁰ Dvořák, Radovan: Vysoké Mýto – Stručné dějiny města. Ústí nad Orlicí, 2003, str. 43.

oprav. Teoreticky mohla mít na odhodlání přestavět chrám podíl také rivalita mezi královskými městy – ty v okolí Vysokého Mýta už svoje svatostánky přestavovat začaly (Hradec Králové, Chrudim)²¹.

Jak bylo řečeno výše, městská správa neměla finance na budování nových objektů, měla však tendence zasahovat do tváře města opačným způsobem – bouráním památek. Proti těmto snahám se ostře postavil zmíněný Alois Vojtěch Šembera. V roce 1842 se mu podařilo protestním listem zabránit strhnutí věží nad Litomyšlskou branou (což prosazoval nejvyšší purkrabí hrabě Chotek), v roce 1845 prosadil opravu Vraclavské městské věže a roku 1861 se mu daří zablokovat další návrh radního Holuba zbořit věže.

Šembera se podílel také na iniciativě generální opravy svatovavříneckého kostela. Roku 1860 požádala městská rada c. k. krajský úřad v Chrudimi o povolení rekonstrukce, v roce 1875 byl projekt zaslán do Vídně, ve stejném roce byl schválen a rekonstrukce začala²². Architektem byl ustanoven František Schmoranz²³. V průběhu těchto oprav byla severní loď zaklenuta křížovou klenbou, byla opravena sakristie a obnovena kaple sv. Jana Křtitele. Okna na jižní straně lodi byla osazena novými kružbami, okno na východní straně bylo z lomeného přeměněno na rosetu²⁴. Na první pohled nejviditelnějším odkazem regotizace a Schmoranzových plánů je západní průčelí kostela, které je prakticky celé přestavěno. Vzniklo tak průčelí s lomeným portálem, lomeným oknem nad ním a s trojúhelníkovým štítem. Ze statických důvodů byly položeny nové základy naklánějící se věže. Roku 1892 ze zdravotních důvodů od

²¹ Dvorský, Hyksa, František: Vysoké Mýto v době Šemberova mládí 1807 – 1830. In: Vysoké Mýto památce A. V. Šembery 1807 – 1957. Vysoké Mýto, 1957, str. 21.

²² Kaplanová, Kristina – Vácha, Štěpán: Chrám Sv. Vavřínce ve Vysokém Mýtě. Vysoké Mýto, 2001, str. 41.

²³ **František Schmoranz st.** (1814 – 1902) je známý jako architekt a konzervátor. Vyučil se v Kutné Hoře zedníkem, navštěvoval i vídeňskou Akademii, což v něm vznítlo „*lásku k umění středověkému*“. Po studiích se usadil ve Slatiňanech, od roku 1853 až do své smrti působil jako c. k. krajský konzervátor vídeňské ústřední komise pro ochranu památek. Mezi jeho nejvýznamnější počiny patří přestavba Chrudimi po velkém požáru z roku 1850. Kromě chrámu Sv. Vavřínce pracoval také na novogotické přestavbě například kostelu Sv. Jakuba v Poličce a katedrály Sv. Ducha v Hradci Králové. Připomínán je také pro své zásluhy na záchraně Zelené brány v Pardubicích, kdy u ústřední komise pro ochranu památek zabránil její demolici.

Schmoranz je uznávaný jako oborník na gotiku, Ottův slovník naučný dokonce uvádí, že „*všechny nové části jsou v duchu starých staveb provedeny tak, že zkušené oko nerozpozná snadno opravu od části zachované*“. Podobně jako někteří další architekti jeho doby, se nezaměřoval pouze na stavitelské aspekty regotizace; věnoval se také interiérum kostelů, do nichž vytvářel stylově odpovídající mobiliář.

Dostupné na WWW: <http://www.slatinany.cz/osobnost.php> [Citováno dne 28. 3. 2008].

²⁴ Kaplanová, Kristina – Vácha, Štěpán: Chrám Sv. Vavřínce ve Vysokém Mýtě. Vysoké Mýto, 2001, str. 43.

realizace odstupuje architekt Schmoranz, jeho nástupcem se stává Josef Mocker²⁵. Po jeho smrti v roce 1899 přebírá pomyslnou štafetu F. Podhajský²⁶.

Do života města v 19. století opět zasahuje válka, tentokrát prusko-rakouská. Několikrát jím prošlo vojsko, město i jeho okolí byly vystaveny obtížím rekvizic. Ve městě se na krátký čas zastavil generál Benedeck, kancléř Bismarck i císař František Josef. V 60. a 70. letech se město kulturně naplno probouzí a i v Mýtě začíná docházet k národnostním střetům. Založen je zpěvácký spolek Otakar, jehož řady později opouštějí němečtí zpěváci; úspěchy slaví také české ochotnické divadlo. Z Šemberova popudu je roku 1858 založen městský archiv, o 20 let později městské muzeum²⁷. Ve městě je ustaven spolek Sokola a Spolek pro pěstování her mládeže. Mýto je napojeno na rozšiřující se železniční trať i telegrafickou síť (vedoucí ze Zámrsku), do 20. století vstupuje osvětleno Křížikovými obloukovými lampami.

Co se chrámu týká, zatím poslední stavební zásah si jeho stav vyžádal v 60. letech 20. století. Tyto opravy se soustředily zejména na střechu, poškozené zdivo a vnější kamenné ozdoby.

3. *Vývoj duchovní správy na děkanství ve Vysokém Mýtě*

Duchovní správa a její vývoj samozřejmě tvoří integrální součást dějin města, je s nimi provázána a souvisí i s proměnami kostela. Pro větší přehlednost však nebyla včleněna do předchozí kapitoly, nýbrž je jí vyhrazen samostatný prostor.

Jak bylo řečeno, první kostel (předchůdce dnešního Sv. Vavřince) byl pravděpodobně první kamennou stavbou nově založeného města; církevní dějiny města tedy sahají až do druhé poloviny 13. století. Pro tuto nejstarší dobu však nemáme o jménech farářů (resp. děkanů) žádné písemné zprávy. Jejich úplný seznam je možno

²⁵ Druhým stavitelem, který se výrazně podepsal na tváři svatovavřineckého chrámu, byl **Josef Mocker** (1835 – 1899). Studoval ve Vídni na Vysoké škole technické, byl členem české Akademie věd a umění. Jeho osoba symbolicky představuje výše zmiňované spojení královského města Vysokého Mýta s Prahou. Kromě rekonstrukce Sv. Vavřince byl architekt Mocker pověřen také dostavbou chrámu Sv. Víta, jeho jméno figuruje při dostavbě chrámu Sv. Štěpána ve Vídni; i při rekonstrukci a dostavbách důležitých středověkých památek Čech (Karlštejn, Konopiště, Křivoklát, Prašná brána na Starém městě a další).

Mocker byl často kritizován za to, že se odklání od původního stylu, kterému se stavební purismus 19. století snažil přiblížit. Jako odborník sepsal několik publikací o problematice restaurování památek. Pověstný byl také tím, že si u svých projektů vedl pečlivou dokumentaci.

Podle: Petrasová, Taťána: Josef Mocker, 1835-1899: stavitel katedrály. Praha, 1999.

²⁶ Petrasová, Taťána: Josef Mocker, 1835-1899: stavitel katedrály. Praha, 1999, str. 68.

²⁷ Dvořák, Radovan: Vysoké Mýto – Stručné dějiny města. Ústí nad Orlicí, 2003, str. 55.

sestavit teprve od počátku 17. století²⁸. Už v 15. století jsou mýtským duchovním přiděleny vesnice Vanice a Chotěšiny; úrok mohou čerpat z Heřmanic a Sloupnice²⁹. Prvním doloženým duchovním byl podle Radovana Dvořáka jistý **Lev** (v úřadě od 1360)³⁰, Alois Vojtěch Šembera však uvádí jako děkana až **Václava** (od 1398)³¹. Při porovnání údajů zmíněných autorů zjistíme, že se jejich informace týkající se počátků vysokomýtského děkanství rozcházejí i v dalších případech. Nejmarkantnější je tato nepřesnost v případě husitského kněze Vaňka. Šembera uvádí, že **Vaněk Bílý** byl „*první farář podobojí [...]. Dne 27. února vyvolili jej stavové podobojí s Martinem Lupáčem, farářem Chrudimským, za podbiskupa arcibiskupa Jana Rokycany, kterou však důstojnost pro tehdejší rozmíšky nenastoupil*“³². Dvořák zmiňuje nejprve Vaňka Bílého (1432–1435), poté **Vaňka Černého**, „*který jako „kněz z Mýta“ byl 21. září 1435 zvolen v Praze [...] sufragánem, biskupem a spolu s chrudimským Martinem postaven po bok arcibiskupa Jana z Rokycan*“³³. Šembera jako pramen uvádí městské knihy.

I přes naznačené nejasnosti zůstává faktem, že i na dějinách Mýta se podepsaly převratné změny v náboženské a politické sféře. Město se přidalo na stranu utrakvistů, do svazu východočeských měst. Prvním farářem podobojí byl právě onen zmíněný Vaněk; jako odvolací autorita ve věcech náboženských a právních byli místo dřívější oficiální státní a církevní správy ustanoveni kněz Prokúpek a hejtman Blažek. Po odeznění největších kontroverzí se náboženská situace ve městě uklidňuje, založena je utrakvistická škola a literátské bratrstvo; Sv. Vavřinec na přelomu 15. a 16. století získává 4 nové zvony.

Utrakvistické myšlenky se ve městě daří hájit až do roku 1624, kdy na město plnou silou dolehne počínající rekatolizace. Posledním děkanem podobojí je podle Šembery **Jiří Štefanides** (v úřadu 1615–1624), po němž se na děkanství střídají již jen katoličtí duchovní (první z nich je františkán **Vladislav z Domarova**)³⁴. V pořadí třetím katolickým děkanem je konvertita **Jan Rudolf Matheides z Letovic** (v úřadu 1630–1635). Ten byl před svým přestoupením ženatým utrakvistou. Jeho jmenování je

²⁸ Šembera, Alois Vojtěch: *Wysoké Mýto – Královské věnné město w Čechách*. Olomouc, 1845, str. 129.

²⁹ Dvořák, Radovan: *Vysoké Mýto – Stručné dějiny města*. Ústí nad Orlicí, 2003, str. 15.

³⁰ Tamtéž, str. 16.

³¹ Šembera, Alois Vojtěch: *Wysoké Mýto – Královské věnné město w Čechách*. Olomouc, 1845, str. 129.

³² Tamtéž, str. 129.

³³ Dvořák, Radovan: *Vysoké Mýto – Stručné dějiny města*. Ústí nad Orlicí, 2003, str. 20.

³⁴ Šembera, Alois Vojtěch: *Wysoké Mýto – Královské věnné město w Čechách*. Olomouc, 1845, str. 130.

drobným ústupkem rekatolizačních institucí – arcibiskup totiž po mnohém naléhání svolil, aby byl nový děkan českého původu³⁵. Jak bude podrobněji zmíněno níže, také mýtská církevní správa prošla pobělohorskou reformou. Děkanáty formálně nebyly obnoveny, místo nich jsou v Čechách zřízeny jako vyšší jednotky vikariáty. Termín děkanství se nicméně neustále objevuje – je používán jako vyjádření důležitosti významnějších far, v našem případě i té vysokomýtské.

Vysoké Mýto zakusí oba hlavní prostředky rekatolizace – jezuitské misie i barokní zbožnost s jejími typickými projevy. Ve Vraclavi je vybudována poutní kaplička u léčivých mikulášských pramenů, která se z darů a almužen postupně rozšiřuje až na barokní chrám³⁶. Při kostele sv. Vavřince vzniká v druhé polovině 17. století také katolické bratrstvo literátského kůru, které kromě českých zpěvů v kostele při náboženských slavnostech dohlíží i na městskou školu³⁷. Za úřadování děkana **Václava Raka** (1673–1691) je postavena nová budova děkanství. S následky velkého požáru v roce 1774 je nucen vyrovnat se děkan **Antonín Gallina** (v úřadu 1745–1785).

O duchovních 19. století už existuje více záznamů, což nám umožní blíže se seznámit s děkany, kteří vedli vysokomýtské děkanství v době, kdy se konstituovala a vyvíjela námi sledovaná knihovna. Prvním duchovním správcem, kterého se týkalo dekretní a konzistorní nařízení ohledně knihoven byl **Jan Antonín Musil**, ve farní pamětnici uváděn pod jménem Joannes Antonius Mussil. Do úřadu nastoupil v roce 1811 jako v pořadí 18. katolický děkan poté, co zemřel jeho předchůdce, sedmdesátiletý Karel Kumpošt. V úřadě setrval až do roku 1829. Tento rodák z Vysokého Mýta započal své vzdělávání nejprve v Litomyšli; filosofii a teologii absolvoval v Praze. Po studiích působil 4 roky jako kněz v Chocni. V pamětní knize vysokomýtského děkanství je poprvé zmiňován roku 1792 – ve třiceti letech poprvé změnil působiště a stal se katechetou ve Vysokém Mýtě.³⁸ Na stejné pozici působí až do roku 1795. Od roku 1798 zastává funkci ředitele školy, na tomto postu vydržel 13 let – až do svého jmenování děkanem. Posledních 6 let před povýšením vykonával také povinnosti kaplana na faře v Knířově.

³⁵ Jireček, Hermenegild: Královské věnné město Vysoké Mýto – Obraz místopisný, dějepravný, životopisný i statistický, jež vykreslil Hermenegild Jireček ze Samokova. Vysoké Mýto, 1884, str. 85.

³⁶ Dvořák, Radovan: Vysoké Mýto – Stručné dějiny města. Ústí nad Orlicí, 2003, str. 32.

³⁷ Tamtéž, str. 33.

³⁸ Pamětní kniha děkanství královského věnného města Vysoké Mýto. Listy vložené do pamětnice, „Catallogus Venerabilium Dominorum Decanorum“, list No. IV. Depozitář biskupství královohradeckého, děkanský úřad ve Vysokém Mýtě.

Úřad vysokomýtského děkana zastával i v době bouřlivých historických událostí, které otráasaly tehdejší Evropou. Ani ctihodný otec Musil se nezapomene na stránkách pamětní knihy postěžovat, že: „*Napoleon uprchlý z exilu na Elbě [...] táhnul přes naše města a způsoboval jim a také děkanstvím mnohé nepříjemnosti*“.³⁹

Za jeho předchůdce Karla Kumpošta se v úřadě kaplana vystříдалo 11 osob. V dobách, kdy byl duchovním správcem p. Musil, sloužilo na postu kaplana pouze 5 lidí – mezi jinými i pozdější děkan Ignác Tůma. Jan Antonín Musil umírá 30. května roku 1829 ve věku 67 let – podle paměti Matěje Ceypa mu „*při pohřbu bylo 40 duchovních přítomno*“⁴⁰.

Dalším děkanem byl jmenován **František Xaver Josephi** (různé verze jeho jména uváděny také jako Joseffi nebo Josefy). Další vysokomýtský rodák na děkanském stolci se narodil roku 1783, vysvěcen byl v roce 1805. Studoval v Litomyšli, filosofii v Olomouci a teologii v Hradci Králové. První rok svojí kněžské dráhy strávil jako kaplan v Žamberku (dnešní vikariát Ústí nad Orlicí), poté byl na 4 roky přeložen do Slatiňan, kde zastával funkci administrátora. V roce 1811 byl povýšen na knířovského lokalistu⁴¹. V Knířově se na postu kněžích často objevovali právě příslušníci původně mlynářské rodiny Josephi. Roku 1755 totiž Jan Josephi a jeho manželka Eva založili fundaci pro duchovní v Knířově, „*kdež při dosazování vždy na příbuzné rodu jich před jinými Mýtskými ohled má býti*“⁴².

21. března 1830 byl po téměř ročním neobsazení děkanského postu (od Musilovy smrti v květnu 1829) jmenován vysokomýtským děkanem. V roce 1834 byl vikariátním úřadem navržen na čtenářského inspektora⁴³. Za jeho úřadování Mýto postihla cholera, které podlehl na 160 obyvatel⁴⁴. K veselejším událostem potom patří návštěva císařského páru Františka a Karoliny 22. září⁴⁵. Děkan Josephi umírá 1. dubna 1839.

³⁹ Pamětní kniha děkanství královského věnného města Vysokého Mýta, str. 73. Depozitář biskupství královohradeckého, děkanský úřad ve Vysokém Mýtě.

⁴⁰ Jireček, Hermenegild: Královské věnné město Vysoké Mýto – Obraz místopisný, dějpravný, životopisný i statistický, jež vykreslil Hermenegild Jireček ze Samokova. Vysoké Mýto, 1884, str. 132.

⁴¹ Pamětní kniha děkanství královského věnného města Vysokého Mýta, str. 76. Depozitář biskupství královohradeckého, děkanský úřad ve Vysokém Mýtě.

⁴² Jireček, Hermenegild: Královské věnné město Vysoké Mýto – Obraz místopisný, dějpravný, životopisný i statistický, jež vykreslil Hermenegild Jireček ze Samokova. Vysoké Mýto, 1884, str. p.

⁴³ Květenský, Vlastimil: Knihovny východních Čech 1818 – 1848. Hradec Králové, 1969, čl. 317.

⁴⁴ Jireček, Hermenegild: Královské věnné město Vysoké Mýto – Obraz místopisný, dějpravný, životopisný i statistický, jež vykreslil Hermenegild Jireček ze Samokova. Vysoké Mýto, 1884, str. 132.

⁴⁵ Pamětní kniha děkanství královského věnného města Vysokého Mýta, str. 78. Depozitář biskupství královohradeckého, děkanský úřad ve Vysokém Mýtě.

Jeho nástupcem a 21. katolickým děkanem se stává **Josef Havel** (Josephus Hawel). Ten se narodil v Poličce v roce 1792. Základní studia započal v Luži, pokračoval v Litomyšli a v Hradci Králové. Roku 1824 absolvoval v Praze rigorózní řízení a stal se doktorem teologie⁴⁶. Působil také jako spirituál v biskupském semináři v Hradci Králové a farář v Plotištích. Odtud byl povýšen a 21. dubna 1840 jmenován vysokomýtským děkanem⁴⁷, roku 1842 potom vikářem⁴⁸. Roku 1848 je přeložen na chrudimské děkanství.

Děkanský stolec ve Vysokém Mýtě se tak uvolňuje a k velkému překvapení zůstane prázdný i po následující dva roky. Revoluční bouře totiž nepřímo zasáhly také do církevních dějin Mýta. Právo presentovat děkany má královna, jakožto patronka města. V roce 1848 ale nastává problém určit, které královně ono právo přísluší – zda vdově po císaři Františku I. Karolíně Augustě, nebo manželce odstoupivšího Ferdinanda I. Marii Anně. Nakonec je stanoveno, že právo náleží Marii Anně, která také v květnu 1850 konečně presentuje **Ignáce Jana Nepomuka Tůmu**. V době, kdy místo děkana nebylo oficiálně obsazeno, zastupoval jeho funkci kněz Václav Prudič.

Ignác Tůma se narodil 21. listopadu 1799 ve Vysokém Mýtě. Vysvěcen byl roku 1822 a už od roku následujícího působí jako mladší kaplan v Mýtě. Do roku 1829 je uváděn jako starší kaplan, poslední rok potom na děkanství strávil jako administrátor⁴⁹. V roce 1830 je přeložen jako lokalista do Knířova (kde se střídá s dočasným mýtským zástupcem Prudičem), odkud je po 20 letech povolán zpět do Mýta – tentokrát na místo děkana. Roku 1866 je jmenován čestným kanovníkem hradeckým.

Děkan Tůma byl zapáleným vlastencem, obrozencem a historikem, jenž přispíval i ke kulturnímu rozmachu města. H. Jireček ve své práci uvádí, že byl „*horlivý přítel písemnictví českého a pěstovatel domácího dějepisu, jenž založil pamětní knihu*

⁴⁶ Šembera, Alois Vojtěch: *Wysoké Mýto – Královské věnné město w Čechách*. Olomouc, 1845, str. 131.

⁴⁷ Pamětní kniha děkanství královského věnného města Vysokého Mýta, str. 80. Depozitář biskupství královehradeckého, děkanský úřad ve Vysokém Mýtě.

⁴⁸ Šembera, Alois Vojtěch: *Wysoké Mýto – Královské věnné město w Čechách*. Olomouc, 1845, str. 131.

⁴⁹ Pamětní kniha královského věnného města Vysoké Mýto. Listy vložené do pamětnice, „*Catalogus Venerabilium Dominorum Decanorum*“, list No. VI. Depozitář biskupství královehradeckého, děkanský úřad ve Vysokém Mýtě.

knířovskou a s velikou pilí opsal Úzkou knihu bílou z 15. věku i jinak nápomocen byl při spisování Šemberova spisu Vysoké Mýto ⁵⁰. Děkan Tůma umírá roku 1869.

⁵⁰ Jireček, Hermenegild: Královské věnné město Vysoké Mýto – Obraz místopisný, dějepravný, životopisný i statistický, jež vykreslil Hermenegild Jireček ze Samokova. Vysoké Mýto, 1884, str. ii.

III. DROBNÉ CÍRKEVNÍ KNIHOVNY: OBECNĚ

1. Vymezení terminologie a stav před konzistorním nařízením

V následujícím textu budeme používat označení „církevní knihovny“. Je na místě upřesnit, že jsou tímto termínem myšleny drobnější fondy farních, děkanských, případně vikariátních knihoven. Je třeba zdůraznit, že „církevní“ knihovny, resp. knihovní soubory existovaly již před císařským a konzistorním nařízením. Nemáme na mysli klášterní knihovny, ale malé knihovní celky, bez nichž se neobešla žádná světská církevní instituce. I na té nejposlednější faře byly ve farářově soukromém fondu zastoupeny knihy náboženské povahy, převážně liturgického charakteru. Bible, breviáře a misály tak patřily ke standardní výbavě – ať už byly přímo ve vlastnictví duchovních, nebo součástí inventáře kostela.⁵¹ Termín „církevní knihovna“ tedy v kontextu této práce neodkazuje na obrovské knihovní fondy Vatikánu nebo starých středověkých klášterů (s nimiž ho pojí nejčastější asociace), ale na menší knihovny nižších příček církevní hierarchie, tj. na bibliotéky farní a v našem případě děkanské.

Na tomto místě musíme také osvětlit stav předcházející oné císařské a posléze konzistorní výzvě k zakládání knihoven. Jak již bylo řečeno, kněží měli pro výkon svojí služby doporučené a povinné knihy, které měli mít ve svém vlastnictví (jejich seznam uvádějí např. nařízení pro klérus z roku 1687 nebo *Patentes venerales* z roku 1726⁵²). Většina duchovních si však pořizovala knihy další – ať už ze zájmu nebo proto, aby si rozšiřovali obzory, či ulehčovali práci. Pokud se dochovaly inventáře zesnulých duchovních, většinou se v nich objevují také knihy. Jejich kvalita i počet se různí případ od případu, pro nás je nicméně důležité, že drobné soukromé církevní knihovny jsou doložitelné již nejméně století před oficiálním nařízením⁵³.

Tyto drobné církevní fondy však nebyly pouze privátní. Knihy se objevovaly také ve výbavě kostela vedle oltářních obrazů, soch a liturgických potřeb. Skutečné počátky

⁵¹ Oppeltová, Jana; Slavíková, Věra: Možnosti záchrany a výzkumu farních knihoven královéhradecké diecéze, str. 9. (V tisku).

⁵² Podrobněji viz Ryantová, Marie: Knihovny světských duchovních arcidiecéze pražské na konci 17. a na počátku 18. století. In: Radimská, Jitka (ed.): K výzkumu zámeckých, měšťanských a církevních knihoven (Opera romanica 1). České Budějovice 2000, s. 240.

⁵³ Podrobněji k soukromým knihovnám duchovních viz Ryantová, Marie; Kokošková, Zdeňka: Sociální a kulturní úroveň nižšího kléru v 2. polovině 17. a v prvních desetiletích 18. století. In: Pražské arcibiskupství 1344–1994, Praha, str. 156–161.

drobných církevních knihoven tak můžeme hledat už ve středověku. Pro toto období se však nedochovaly žádné záznamy ani inventáře, jejich existenci pouze logicky předpokládáme. Pravděpodobně padly i s rejstříky za obět' četným požárům (tuto domněnku potvrzuje například zpráva o tom, že za velkého požáru roku 1774, při kterém se propadla střecha kostela, shořel i ozdobný graduál literátského bratrstva z roku 1480⁵⁴).

Dochované kostelní inventáře ze starší doby (14. až 17. století) většinou obsahují jen název, bez přesnějšího určení autora nebo stáří tisku⁵⁵. Podrobnější informace o církevních knihovnách při farách se tak ve větší míře objevují až od 18. století, v 19. století pak jejich genezi můžeme sledovat poměrně přesně. Vděčíme za to právě oficiálnímu nařízení z roku 1825 o zřizování novodobých knihoven a visitacím a trienálním výkazům, které po sobě zanechaly soupisy a zprávy o jejich stavu.

2. První podněty k zakládání novodobých církevních knihoven

Knihy jsou často respektovanými mysliteli své doby a jejich tradovanými citáty označovány za zdroj poznání, prostředek výchovy a osvěty, potravu duše a nenahraditelnou duchovní cennost. V některých obdobích knihy zajisté oslovovaly společnost (nejenom tu vzdělanou) více a silněji. V souvislosti s tématem práce máme na mysli především české národní obrození – dobu počátků vymezení moderního národa. Národní obrození je často presentováno jako postupně se zvedající vlna zaujetí a nadšení pro národ vymezený na neetnickém základě. Nešlo o jednorázový akt, nýbrž o proces, který lze (podle jednoho z teoretických přístupů), rozdělit na několik fází. A jako představitel druhé a třetí fáze (pokud se budeme držet periodizace představené Miroslavem Hrochem), tedy období agitace vzdělavců a následné masové akceptace myšlenky obrození, je nejčastěji zmiňováno divadlo.

Snaha buditelských dramatiků představit hru, která by svou kvalitou odpovídala výjimečnosti právě se vymezujícího národa je zřejmá. Již méně často je však připomínán fakt, že nezastupitelnou roli v „probouzení“ národa hrály také knihy a knihovny. Založení první veřejné „kněhpůjčovny“ ve Vysokém Mýtě v roce 1839 je

⁵⁴ Dvořák, Radovan: Vysoké Mýto – Stručné dějiny města. Ústí nad Orlicí, 2003, str. 23.

⁵⁵ Vavrušková, Anna: Farní knihovny v severních Čechách. In: Sborník severočeského muzea, Liberec, 1959, str. 207.

zásluhou buditele a pečovatele o český jazyk Aloise V. Šembery⁵⁶. Iniciativa zakládání knihoven je doprovázena jásotem obrozenců a označována za významný krok proti převládajícímu německému živlu nejen v Mýtě samotném, ale i v dalších městech, kde podobné instituce vznikaly.

Někdy jsou do těchto buditelských snah zahrnovány i malé knihovny církevní – farní a děkanské, jež vznikaly přibližně ve stejné době. Jak bude zmíněno níže, církevní knihovny tohoto typu se neobracely směrem ven, ke čtenářům z řad farníků, a nepřispívaly tak k obrozeneckému pokroku; jejich úkol byl odlišný. I sám impuls k jejich zakládání přišel z úplně jiné strany, než v případě veřejných knihoven. Je proto dobré poukázat na to, že církevní knihovny vznikaly a existovaly paralelně s podobnými institucemi, musíme však zdůraznit, že jejich cíle se různily. Do doby národního obrození tak církevní bibliotéky patří časově; nepodílely se však na agitačních snahách a už vůbec nebylo jejich účelem hájit stanoviska jedné nebo druhé strany v národnostních sporech Čechů, Němců a českých Němců.

9. 7. 1825 obdrželo české gubernium dopis z Vídně, ve kterém je uvedeno, že si císař přeje, aby „byly zakládány církevní knihovny“⁵⁷. Na to gubernium vyzývá biskupskou konzistoř, aby začala s přípravami na ustavení farních a děkanských knihoven. Tradice zřizování farních knihoven v rozsahu přesahujícím soubor k liturgii potřebných tisků, tak vyvrcholila z podnětu vzešlého od císaře, jemuž se české gubernium a biskupská konzistoř pouze podřídily (farní knihovny existovaly již v předcházejícím období, chybělo jim však toto oficiální zaštitění).

3. Skutečná důležitost těchto knihoven a jejich všeobecná využitelnost

Záměr založit farní knihovnu byl problematický již na svém počátku. Jak již bylo zmíněno, duchovní měli pro svou potřebu ustálený soubor liturgických knih. Biskupská konzistoř se už ve svém nařízení o zakládání knihoven z 25. srpna 1825 táže, zda by duchovní byli ochotni darovat své knihy do zřizované knihovny⁵⁸. Tento zřejmý záměr využít knihy, které se na farách už nacházely, byl však kontraproduktivní a do značné míry přispěl k pozdější odtrženosti děkanských knihoven od aktuální produkce (k

⁵⁶ Materna, Vladimír: A. V. Šembera a vysokomýtská veřejná knihovna. In: Vysoké Mýto památce A. V. Šembery 1807 – 1957. Vysoké Mýto, 1957, str. 30.

⁵⁷ Květenský, Vlastimil: Knihovny východních Čech 1818 – 1848. Hradec Králové, 1969, str. 53.

⁵⁸ Tamtéž, str. 21.

tomuto účelu byly později zřízeny vikariátní knihovny sloužící pro několik děkanství případně far dohromady). Církevní knihovny neměly za úkol oslovovat široké řady čtenářů – jejich úkolem bylo shromažďovat knihy, které by sloužily potřebám duchovních. Veřejné knihovny pro farníky vznikají až na konci 19. století.

Jak důležité a využívané tedy církevní knihovny byly v prostředí, ke kterému se měly obracet? Hlavním problémem byla aktuálnost, resp. relativní zastaralost knižního fondu. Jako názorný příklad nám může sloužit i soukromá knihovna, kterou vysokomýtské bibliotéce odkázal P. Matěj Ceyp kolem roku 1839. Tehdejší děkan František Josephi ve své zprávě pro biskupskou konzistoř uvádí, že se jednalo o „51 knih v 156 svazcích německé, latinské a české produkce“⁵⁹. Do dnešního dne se z onoho souboru zachovalo pouze 15 knih ve 39 svazcích, z nichž 12 svazků je datováno před rokem 1800; 6 je dokonce starších než 1770. Pouze 3 svazky jsou z období 1800 a výše. I když se jedná pouze o torzo původního odkazu, můžeme si utvořit představu o „aktuálnosti“ Ceypovy knihovny v době, kdy ji odkazoval. S vědomím tohoto konkrétního případu se nemůžeme divit, že v archivním materiálu královehradecké konzistoře můžeme nalézt i zprávu, ve které duchovní oznamuje, že si z farní knihovny „nikdo knihy nepůjčoval po dobu dvaceti i více let“⁶⁰.

Zde je však nutné upozornit na to, že hodnocení aktuálnosti knih pouze podle data vydání není vždy přesné. Toto kritérium lze samozřejmě použít při sledování zastoupení tehdejší nové teologické literatury v knihovně. Musíme si však uvědomit, že součástí knihoven byly často také spisy církevních otců a uznávaných teologických autorit ze starší doby, nebo liturgické texty dříve sloužící při bohoslužbách a nyní uchovávané ve farní knihovně. Tyto knihy rozhodně nemůžeme označit nálepkou „neaktuální“ jen kvůli datu vydání či tisku. Jejich přítomnost v knihovním fondu mohla situaci zkreslovat, vždy je proto třeba při hodnocení aktuálnosti nahlížet na případ konkrétní knihovny.

4. Obsahová skladba knihoven a jejich doplňování

Jak již bylo naznačeno výše, obsah novodobých církevních knihoven byl jejich největší problém. Potíže se objevovaly hned zpočátku. Na dotazy z královehradecké

⁵⁹ Květenský, Vlastimil: Knihovny východních Čech 1818 – 1848. Hradec Králové, 1969, str. 181.

⁶⁰ Květenský, Vlastimil: Knihovny Náchodska za obrození. Hradec Králové, 1968, str. 165.

biskupské konzistoře ohledně možnosti zřízení knihovny podle nového nařízení přicházela často zpět záporná odpověď – duchovní např. oznamovali, že nemají dostatečný počet knih a že na jejich další pořizování nejsou peníze⁶¹. O pořizování knih se museli starat sami faráři z vlastních zdrojů; finanční prostředky dostávali z církevních fondů pouze, pokud potřebovali pořídit tisky sloužící přímo k liturgickým účelům (misály, evangeliáře apod.)⁶².

Řekli jsme, že úkolem církevních knihoven mělo být působení uvnitř církevních struktur. Ani tento záměr se však ne vždy podařilo úspěšně realizovat. Obsah vikariátní nebo farní knihovny byl často neatraktivní i pro samotné duchovní. 3. 12. 1825 si tak Josef Ulrich, děkan v Nekoři a vikář nekořského vikariátního úřadu si mimo jiné stěžuje, že „*především mladší duchovní by měli využít bohatých knihoven svých starších spolubratrů, což se bohužel nestává a mladší duchovní především hledají novinky*“⁶³.

O vysokomýtské knihovně a její obsahové skladbě bude konkrétně pojednáno níže. Obecně se však dá říci, že páteří církevních knihoven byly spisy s náboženskou tematikou. Nezávadnost titulů a tím i obsahová skladba byla pravidelně kontrolována. Revisní úřad knih v Praze tak například 28. listopadu 1831 posílá soupis zakázaných knih a požaduje, aby biskupská konzistoř v Hradci Králové učinila opatření k jejich předání. Už 10. ledna následujícího roku pražské gubernium schvaluje seznamy a vyřazení nevhodných publikací.⁶⁴ Ke kontrole se musely zasílat i seznamy knih z pozůstalosti duchovních, pokud se tito rozhodli odkázat svoje knihy církevní knihovně. Do souboru potencionálně dostupných knih určených k vypůjčení se tak dostávají stále stejné tituly; a církevní knihovny začínají fungovat jako konzervy neaktuální literatury.

Jako pokus o rozbití této „zastaralosti“ může být chápáno alespoň sledování současné časopisecké produkce; samozřejmě tematicky zaměřené na náboženské problémy. Velkým odběratelem Časopisu pro katolické duchovenstvo byly právě vikariátní a děkanské knihovny. Mezi předplatiteli je konkrétně vikariátní knihovna ve Vysokém Mýtě zmiňována třikrát a to v letech 1834, 1845 a 1864.⁶⁵

⁶¹ Tamtéž.

⁶² Vavrušková, Anna: Farní knihovny v severních Čechách. In: Sborník severočeského muzea, Liberec, 1959, str. 208.

⁶³ Květenský, Vlastimil: Knihovny východních Čech 1818 – 1848. Hradec Králové, 1969, str. 22.

⁶⁴ Květenský, Vlastimil: Knihovny východních Čech 1818 – 1848. Hradec Králové, 1969, str. 70.

⁶⁵ Květenský, Vlastimil: Knihovny a knihovnictví 1818 – 1848 – Bibliografie zpráv a článků z obrozeneckých novin, časopisů a almanachů. Hradec Králové, 1966, str. 33, 107, 129.

Druhým pokusem o zprostředkování kontaktu s aktuální soudobou literaturou bylo zakládání knihoven vikariátních. Ty měly sloužit jako další instance církevních knihoven – jedna vikariátní knihovna sloužila jako poskytovatel knih k vypůjčení pro několik farností. Jejich úkolem bylo zajišťovat duchovním přístup k aktuální teologické literatuře, na jejíž pořizování faráři často neměli dostatečné prostředky. Pokud měli zájem, mohli si příslušné knihy zapůjčit z vikariátní knihovny, aniž by si je museli pořizovat do bibliotéky farní.

V závěru kapitoly je nutné zdůraznit, že obsah knihoven rozhodně nebyl monotematický. Kromě největšího procenta publikací zaměřených na náboženské problémy se v knihovnách samozřejmě objevovaly i knihy z jiných oborů; nejčastěji z oblasti historie, filosofie nebo geografie (viz obsahový rozbor vysokomýtské knihovny níže). Pokud bylo uvedeno, že knihovny fungovaly v určitém slova smyslu jako „konzervy“ starých tisků, není toto hodnocení myšleno pouze negativně. I díky tomuto postavení na okraji zájmu se podařilo alespoň část knižních souborů zachovat do dnešní doby. Tento argument však představuje pouze optimističtější pohled na věc. Z druhé strany je toto postavení na periférii zájmu o drobné církevní knihovny možno nahlížet tak, že pomohlo vytvořit podmínky jak pro postupné ztrácení a rozprodávání cennějších exemplářů; tak i k necitlivým a často zpětně nesledovatelným přesunům fondů.

Současná katolická církev deklaruje, že knihovny jsou důležité; považuje je za nástroj evangelizace; v nedávné době dokonce vyzývala k návratu „*k objektivnímu historickému „poslání“*“, *jež je církevním knihovnám vlastní*“.⁶⁶ Sama jim patrně přisuzuje větší důležitost, než jakou skutečně měly, když upozorňuje, že nemají být „*zanedbány ani menší farní knihovny, či knihovny jednotlivých spolků. Dříve tvořily základní doplněk vzdělání celých generací rolníků, pro něž jinak bylo nesnadné dostat se k velkým uměleckým dílům a zdrojům kultury [...]*“.⁶⁷ Tato teze snad platí pro pozdější veřejné farní knihovny, zřizované až od 90. let 19. století, ne však pro drobné knihovny církevní.

⁶⁶ Církevní knihovny v poslání církve. Sekretariát České biskupské konference. Praha, 2002, str. 7.

⁶⁷ Tamtéž, str. 11.

Když se podíváme na skutečný zájem církevních institucí vylepšit nedobrou pozici knihoven, nenajdeme mnoho pokusů o nápravu. Knihovny 19. století byly pod drobnohledem církevních úřadů; každé tři roky posílaly výkazy případných přírůstků do fondu, jejich správci byli povinni zasílat seznamy tisků, z nichž byly následně vybírány ty nevhodné. Na obsahové skladbě se proto projeví i cenzurní zásahy vyšších míst – a složení knihovnických fondů tak nebylo pouze v rukou duchovních, kteří byli s knihovnou v přímém kontaktu. Biskupská konzistoř měla z pravidelných tříletých výkazů přehled o neutěšeném stavu, na řešení však už neměla kapacity finanční ani časové.

IV. DĚKANSKÁ KNIHOVNA VE VYSOKÉM MÝTĚ: INSTITUCIONÁLNĚ

1. *Začlenění farnosti do církevní hierarchie*

Vysokomýtský děkanát patří v současnosti do královehradecké diecéze. Ta byla založena po odeznění husitských nepokojů v roce 1664. Hranice církevních správních jednotek byly upraveny tak, aby korespondovaly s hranicemi správních jednotek státních; diecéze tak zpočátku kopírovala královehradecký kraj. K reformě měnicí toto uspořádání došlo v roce 1784, kdy byla diecéze rozšířena o kraje Čáslavský, Jičínský a Chrudimský.⁶⁸

Staré děkanáty nebyly v Čechách po náboženských bouřích obnoveny, v církevní hierarchii je nahradily vikariáty. Těch bylo ustaveno na počátku 23, jejich síť se však dotvářela a rozšiřovala postupně. Hlavou nově zřízené instituce se stal vikář. Ten už nevystupoval jako reprezentant kléru, jako předtím děkan, ale působil jako zástupce biskupa a vykonavatel jeho instrukcí. Se vznikem vikariátů se objevily i nejasnosti v terminologii. V Čechách oficiálně existovaly vikariáty, jejichž moravskou obdobou byly děkanáty. Termín „děkan“ se přesto používal i na českém území – většinou jen jako čestný titul pro duchovní ve významnějších kostelech.⁶⁹ Toto je i případ vysokomýtské farnosti, jejíž duchovní správci byli oprávněni používat titul „děkan“. Tento fakt potvrzuje i pamětní kniha vysokomýtské farnosti, kde je v seznamu duchovních zahrnující léta 1625 – 1886 kolonka s jejich jmény i po reformě roku 1664 nadepsána „*Series decanorum*“.⁷⁰ V dalším textu tedy budeme používat termíny odvozené od tohoto titulu s vědomím, že se jedná o projev vyjádření určité důležitosti vysokomýtské farnosti.

V územním rozdělení diecéze se ve sledovaném období projevila propojenost se složkami státní správy; hlavně v oblasti školství. Území vikariátu se obvykle shodovalo

⁶⁸ Oppeltová, Jana; Slavíková, Věra: Možnosti záchrany a výzkumu farních knihoven královehradecké diecéze, str. 5. (V tisku).

⁶⁹ Hledíková, Zdeňka a kol.: Dějiny správy v českých zemích od počátků státu po současnost. Praha, 2005, str. 191.

⁷⁰ Pamětní kniha děkanství královského věnného města Vysokého Mýta, str. 67. Depozitář biskupství královehradeckého, děkanský úřad ve Vysokém Mýtě.

s rozsahem okresního školního úřadu, v jehož čele stál vikář.⁷¹ Ve sledovaném období stále ještě školské záležitosti podléhaly pravomocím církve, k jejich odebrání a zřízení státních škol došlo až v roce 1868.⁷²

V 19. století prošla královehradecká diecéze několika reorganizačními proměnami. V roce 1817 byla členěna do 24 vikariátů. Vysoké Mýto patřilo do skupiny sedmi vikariátů, jež územně spadaly pod kraj Chrudim (spolu s vikariáty v Chrasti, Chrudimi, Lanškrounu, Pardubicích, Poličce a Skutči).⁷³ Po více než dvaceti letech, v roce 1842 došlo k přerozdělení vikariátů. Do diecéze jich teď patřilo už 31. Do chrudimského kraje přibyl po reorganizaci osmý vikariát – litomyšlský.⁷⁴

Fungování vysokomýtského vikariátu se nelišilo od obdobných institucí v jiných krajích. Podle pamětnice dochované na faře Vysokého Mýta zastávali duchovní při spravování děkanství obvyklé funkce; v seznamech „*Reverendorum Dominorum Capellanorum Regiae Dotalis Civitatis Altomautensis*“ jsou tak uváděny posty děkana, staršího a mladšího kaplana, administrátora a katechety.⁷⁵

Protože Vysoké Mýto patří mezi královská věnná města, právo presentovat děkany náleželo královně. Tato tradice byla v některých případech příčinou komplikací a zdržování při obsazování uprázdněného stolce.

Dnes je diecéze členěna na 13 vikariátů, pod které od 1. ledna 2008 spadá celkem 309 farností.⁷⁶ Římskokatolická farnost – děkanství Vysoké Mýto (jak v současnosti zní celý název církevní právnické) patří dnes svým zařazením pod vikariát Ústí nad Orlicí.

2. Pokus o rozřazení tisků do jednotlivých historických knihoven

Jak bylo uvedeno výše, dvorní dekret vyzývající k zakládání veřejných církevních knihoven byl zveřejněn 1. července 1825. Biskupská konzistoř na to reaguje promptně, již 25. srpna téhož roku nařizuje následovat toto ustanovení. Vysokomýtská knihovna

⁷¹ Květenký, Vlastimil: Knihovny východních Čech 1818 – 1848. Hradec Králové, 1969, str. 11.

⁷² Hledíková, Zdeňka a kol.: Dějiny správy v českých zemích od počátků státu po současnost. Praha, 2005, str. str. 195.

⁷³ Tamtéž, str. 11.

⁷⁴ Tamtéž, str. 12.

⁷⁵ Pamětní kniha děkanství královského věnného města Vysokého Mýta, str. 65. Depozitář biskupství královehradeckého, děkanský úřad ve Vysokém Mýtě.

⁷⁶ Dostupné na WWW: <http://www.diecezch.cz/dieceze/> [Citováno dne 28. 3. 2008].

vznikla nedlouho poté, nejpozději do 4 let, protože už v roce 1830 zasílá vikariátní úřad biskupské konzistoři soupis knihoven z far ve Sloupnici, Knířově a Vysokém Mýtě.⁷⁷

Doposud jsme vždy hovořili o děkanské knihovně. Na dnešní Římskokatolické farnosti děkanství Vysoké Mýto se zachoval relativně velký soubor knih (starých tisků a historického fondu), bohužel se k nim však nedochovala žádná dokumentace. Neexistují tedy žádné rejstříky, ani knihovní katalogy s údaji o starších signaturách. Předmětem zájmu této práce je pouze část vysokomýtských knih (předpokládaná děkanská knihovna), v této kapitole však se ale musíme před tím, než se začneme zabývat hlavním tématem, zastavit i u ostatních publikací.

Mezi lety 1825 až 1830 byla ve Vysokém Mýtě založena děkanská (farní) knihovna; o okolnostech bylo pojednáno výše. V triennálním výkazu za léta 1841 – 1844 je však vedle farní bibliotéky uváděna i vysokomýtská vikariátní knihovna, jež se oddělila od litomyšlské. Tato nově zřízená knihovna čítala 8 svazků, jež byly ohodnoceny vysokou využitelností. V roce 1847 se tento fond rozrostl už na 186 svazků⁷⁸. Ani k této knihovně však neexistuje žádný soupis.

V dnešním vlastnictví děkanátu se tak pravděpodobně nacházejí dva různé knihovní soubory, které však nemůžeme stoprocentně rozřadit. Jediný fragment, který můžeme definovat s určitostí je 111 svazků označených vlastnickou poznámkou „*Bibliotheca decanalis Altomautensi*“. U ostatních můžeme pouze spekulovat o jejich zařazení. 280 signatur našeho nového katalogu představuje předpokládaný zbytek děkanské knihovny. Mladší knihy (většinou historický fond) jsou pravděpodobným dochovaným torzem pozdější vikariátní knihovny.

Co nás vede k tomuto závěru? Jak bylo výše naznačeno, starší děkanská knihovna nepatřila mezi ty pečlivě zásobované novinkami. Cílem vikariátních knihoven však bylo poskytnout duchovním kontakt s aktuální teologií, na jejíž pořizování nestačily prostředky jednotlivým farnostem. Vikariátní knihovny měly fungovat jako otevřené instituce, ze kterých si kněží z celého vikariátu (tedy ne jenom z děkanství a příslušných podřízených far) mohli volně půjčovat knihy. To, že byla knihovna na počátku podle tabulek označena jako velmi dobře využitelná, svědčí o tom, že se jí její poslání dařilo naplňovat, alespoň co se nabídky knih týká. Neexistují ale záznamy o tom, zda takových možností duchovní opravdu využívali.

⁷⁷ Květenký, Vlastimil: Knihovny východních Čech 1818 – 1848. Hradec Králové, 1969, čl. 154.

⁷⁸ Tamtéž, čl. 1024 a 1257.

Knihy z vikariátní knihovny nejsou rozpoznatelné podle žádné vlastnické poznámky nebo určité signatury. Naše rozdělení tak vychází z předpokladu, že starší tisky patří do starší, děkanské knihovny. Od této premisy se bude odvíjet další nahlížení na knihovnu. Vždy při něm však musíme mít na paměti, že pracujeme s konstruktem, jehož obrysy nejsou přesně vymezeny. Pro ilustraci: v předpokládané děkanské knihovně se v některých svazcích objevuje vlastnická poznámka – pouhé číslo, bez bližších informací. Protože neexistuje žádný inventář, můžeme se jen dohadovat, zda se jedná o „zbloudilé“ svazky z vikariátní knihovny nebo o vlastnické poznámky různých majitelů knih (navzájem nesouvisející). Platné nicméně zůstává, že pokud budeme hovořit o knihovním fondu, budeme mít na mysli vždy děkanskou knihovnu a jejich dnešních 280 svazků.

3. *Fragmenty knihovny podle vlastnických poznámek*

Celkem 118 tisků z farní knihovny nese vlastnickou poznámku zahrnující v mnoha případech také jméno vlastníka nebo pořizovatele publikace. Na různých částech knih se objevují i další poznámky – ať už čtenářské, nebo s údaji o staré signatuře.

Osob podepsaných v poznámkách je na 40 – některá jména jsou známá ze stránek vysokomýtské Pamětní knihy, jiná blíže neurčitelná. V následující kapitole se pokusíme ke jménům přiřadit informace o jejich životě a napojení na vysokomýtské děkanství, které se podařilo najít v pramenech. Mezi podepsanými vlastníky je zastoupeno také 5 vysokomýtských děkanů, včetně některých z těch, o kterých jsme se zmínili už výše; fakta z jejich života tudíž nebudeme opakovat. Zastavíme se také nad osudy jednotlivých knih a pokusíme se zrekonstruovat jejich cestu, jež je přivedla až na poličky sledované knihovny.

Prvním z řady vysokomýtských děkanů je *Jan Gallina*, jenž zastával svůj úřad v 2. polovině 18. století. Jeho osoba je zmíněna na druhé přední předsádce latinské bible (tištěné v Praze roku 1757 a zakoupené přímo pro vysokomýtské děkanství) slovy: "*Haec Sacra Biblia manent pro usu decanatus Alto Mautensis, comparata 4 fl. ab Ecclesia sub decano Joanne Ant[onij] Gallina*" (současná sign. 25). V žádné další knize

se poznámka připomínající tohoto duchovního neobjevuje. V zásadě nejde o překvapení, protože P. Gallina ukončil svoje působení na vysokomýtském děkanství v roce 1785 – tedy plných 40 let před dekretním nařízením. Pokud kdy knihovnu měl, tituly z ní se v současné historické knihovně nedají identifikovat podle vlastnických poznámek – netýkalo se ho ještě doporučení konzistoře, aby své knihy odkázal církevní knihovně. Jeho poznámka však potvrzuje tezi, že farní knihovny existovaly už před oficiálním nařízením k jejich zakládání.

Druhým děkanem, jehož stopu zanechanou ve skladbě knihovny můžeme skrze vlastnické poznámky sledovat, je **František Josephi**. Po tomto vysokomýtském rodákovi zůstaly v knihovně dva svazky. Prvním z nich je monumentální dílo belgického jezuity; výklad Starého a Nového zákona od Jacoba Tirinia. Na předtitulním listu P. Josephi oznamuje, že knihu věnuje Bohu: *"Emit Franz Josephi Dei"* (sign. 7a). Do úřadu nastoupil roku 1830, za jeho éry tedy už knihovna existovala. Je pravděpodobné, že si tímto věnováním přál zařadit tento ceněný titul mezi ostatní svazky knihovny. Tomu nasvědčuje i další poznámka z přední předsádky, jenž uvádí starou signaturu: *„Bibliothecae decanalis Altomautensi N. 2“*.

Dalším titulem, který z odkazu p. Josephiho přečkal do dnešních dnů je práce theologa přelomu 18. a 19. století Fridolina Hubera *„Leidfaden zu dem christlichen Unterricht über den Eid zum Gebrauche“* (sign. 88). První vydání tohoto díla vyšlo roku 1826, P. Josephi ho musel získat už v následujících čtyřech letech. Vlastnická poznámka v této knize nás totiž informuje nejen o ceně knihy a jejího svázání (dohromady 42 krejcarů), ale také o umístění majitele v době, kdy si knihu pořizoval. *„Ex libris Francisci Josephis m. p. Localis Knirzov“* souhlasí s údajem v Pamětní knize – a sice, že při povýšení na děkana František Josephi přesídlil právě z Knířova. Toto dílo mělo pravděpodobně podobný osud jako předchozí titul z Josephiho soukromé knihovny; i tento svazek nese signaturu vysokomýtské knihovny – tentokrát s číslem 69.

Dalším duchovním správcem, jehož knihy se ocitly v souboru knihovny, byl **Josef Havel**. Také od P. Havla se zachovaly pouze dvě individuální díla, těžko proto usuzovat na jeho literární vkus nebo zájmy. Oba tituly se zabývají náboženskými tématy; prvním z nich je trojdílná *„Charakteristik der Bibel“* (sign. 29/1, 2, 3) od Augusta Hermanna Niemeyera, druhým potom *„Philosophisches lexikon der Religion“* (sign 139). V obou případech nám nenapoví ani datum vydání (nevylučuje ani jednoho).

Pozůstalost děkana **Ignáce Jana Tůmy** v knihovně představuje pražský německý tisk z roku 1777. Kniha vykládající Nový zákon pro potřeby katechetů „Die sontägigen Evangelien und derselben Erklärungen in Tabellen zum Gebrauche der Katecheten“ (sign. 95), musela být v jeho vlastnictví dlouhou dobou před tím, než byl povýšen na správce děkanátu. Dokládá to vlastnická poznámka, jež obsahuje i letopočet: „*Ex libris Ignatii Tuma m. p. theologiae in annum III aud[itorii] A[nn]o 1820 Ifl*“. Při porovnání s údaji, které o jeho životní dráze máme, zjišťujeme, že si tuto knihu pořídil už před vysvěcením, tzn. ještě za studií – podle poznámky jako posluchač 3. ročníku teologie.

Posledním děkanem, jehož knihy můžeme v souboru knihovny určit podle vlastnických poznámek je **Antonín Lukesle**. Tentokrát se nejedná o náboženskou polemiku či výklad, ale o v německé teoretické dílo o šťastném národu „Die glückliche Nation oder der Staat von Felizien – Ein Muster der vollkommensten Freiheit unter der unbedingten Herrschaft der Gesetze“ (sign 134/1, 2).

Závěrem podkapitoly o děkanech lze konstatovat, že se jejich působení ve Vysokém Mýtě odrazilo nejen v záznamech pamětní knihy, ale také v obsahu knihovny. Bohužel se však nedochovaly žádné ucelené celky, jež by mohly reprezentovat jejich soukromou knihovnu a zájmové zaměření, ale pouze jednotlivá díla. Ze sedmi děkanů působících od roku 1744 (nastupuje Jan Gallina) do roku 1886 (umírá Antonín Lukesle) se v knihovním fondu udržely tisky od pěti z nich. Ve většině případů je obtížné odhadovat, jakými cestami se do knihovny dostaly. V někdy se nabízí možnost zanechání titulu na farnosti, což by vysvětlovalo, proč si P. Havel nevezal své knihy s sebou, když byl přeložen do Chrudimi. V jiných případech mohlo jít o odkaz přímo do vysokomýtské knihovny – čemuž by nasvědčovaly poznámky P. Josephiho.

Do knihovny však nepřispívali pouze děkani. Ve vlastnických poznámkách se objevují jména kaplanů a katechetů přímo z Vysokého Mýta i z lokálních farností, ale také postavy zcela neznámé.

Mezi osoby nějakým způsobem spojené s děkanstvím patří například **Matěj Popelář**, v Catalogu uváděný jako Mathias Popelarz. Ten působil mezi lety 1758 – 1767 jako mladší kaplan ve vysokém Mýtě.⁷⁹ Jeho kniha (sign 113.) však několikrát

⁷⁹ Pamětní kniha děkanství královského věnného města Vysokého Mýta, str. 67. Depozitář biskupství královehradeckého, děkanský úřad ve Vysokém Mýtě.

změnila majitele. Jedním z nich byl neznámý duchovní „*P. Josephi Heltzl*“, dalšímu potom Popelář knihu přímo věnoval, jak se můžeme dozvědět z poznámky na titulním listu: „*Ex libris P. Mathiae Popelarz Capellani Alto-Mautensis A[nn]o 1762. Nunc vero titulo donationis P. Martini Luniaczeck Anno 1767*“.

Majitele změnilo také trojdílné dílo Dominika von Brentana rozdělené do čtyř svazků „*Die heilige Schrift des Alten Testaments*“ (sign. 26/1-4). Knihu nejprve někdo v roce 1833 přijal od Jana Jílka, potom ji daroval ještě jednou, tentokrát vysokomýtské knihovně: „*Dono accepit a suprascripto Joannes Gilek m. p. Capell[anus] 1833. Dono dedit iterum bibliothecae decanali Altomautensi Anno 1838*“. **Jan Jílek** je poprvé v seznamech duchovních zmiňován v roce 1826, kdy ve Vysokém Mýtě začínal jako mladší kaplan. V této funkci zůstal 3 roky, od roku 1830 je už uváděn jako kaplan starší. O jeho dalším působení se nedozvídáme z pamětnice, ale právě z pokračující vlastnické poznámky, ve které stojí: „*Joannes Gilek m. p. tunc temporis Capellanus Knusburgensis antea Altomautensis patria Cerequicensis*“. Kaplan Jílek přímo daroval knihovně ještě jeden titul; „*Institutiones patrologiae ad praescriptum reformationis Vindobonensis usibus academicis accommodatae*“ od Bonifacia Schleicherta (sign. 33). Tuto knihu nechal knihovně ještě za svého působení v Mýtě, jak se dozvídáme z poznámky na přidešti: „*Ex libris Joannis Fr. Gilek m. p. Cap[ellani] Altomaut[ensi] Bibliiothecanae decanali Altomautensi a superius scripto datus*“.

Jak již bylo řečeno, vlastnické poznámky v knihách zanechaly i osoby přímo nesouvisející s vikariátem nebo farou. Čtyři tituly tak například pocházejí od blíže neznámého kněze **Ignáce Baumanna**. Jedná se o příručky pastorální teologie, bibli a biblická exempla (sign. 24, 56, 60/2, 118).

Některé knihy cestou do vysokomýtské knihovny prožily i zastavení na jiných farách. Příkladem mohou být biblické konkordance vydané roku 1718 v Antverpách. V jejich poznámkách se objevují dokonce dvě neznámá jména. Prvním majitelem byl kněz ze Sloupnice, jenž dal knihu i svázat, což ho podle poznámky přišlo na 1 zlatý: „*Ex libris Patris Jacobi Victorini Kodini Curati Slaupniensis Comparatus 6 fl. Compactori datus 1 fl*“. Na přidešti se k vlastnictví hlásí i Josef Neděle z Čáslavi (sign. 5).

Viz také listy vložené do pamětnice, „*Catalogus Venerabilium Dominorum Decanorum*“, list No. III. a IV.

Nejvýznamnějším přispěvatelem do fondu z okruhu mimo vysokomýtské katalogy duchovních sloužících přímo ve městě byl **Sarcander Scheüerer**. Jeho jméno můžeme nalézt u pěti knih rozdělených do devíti svazků. Mezi nimi nechybí konkordance z roku 1663 vydané v Kolíně, první díl vysoce ceněného díla dominikánského kazatele Daniela Conciny „Theologia christiana dogmatico-moralis“ z roku 1757 (sign. 51) nebo „Regula fidei“ od obávaného francouzského polemika Françoise Vérona (sign. 40).

Scheüererovo jméno se neobjevuje ve vysokomýtské pamětnici. Nabízí se tudíž domněnka, že jeho knihy se do děkanské bibliotéky dostaly prostřednictvím dražby. Všechny knihy opatřené vlastnickou poznámkou s jeho jménem totiž zároveň nesou poznámku s údaji o staré signatuře – a to právě vysokomýtské knihovny. Pro dražbu jeho pozůstalosti by tak nasvědčoval fakt, že se jeho jméno neobjevuje nikde v blízkosti děkanství – a že jeho knihy tedy doputovaly do knihovny ze vzdálenějších koutů diecéze.

4. Matěj Ceyp – jeho působení na vysokomýtském děkanství a jeho knihovní pozůstalost

Bezkonkurenčně největším přispěvatelem do děkanské knihovny byl Matěj Ceyp. Vlastnická poznámka s jeho jménem se v různých variacích objevuje na 39 svazcích 15 děl, což představuje necelých 15% knihovního souboru. Všechny Ceypovy knihy jsou zároveň opatřeny poznámkou sdělující, že patří do „*Bibliothecae decanalis Altomautensi*“.

Na tomto místě se tedy zastavíme u jeho osoby a z dostupných pramenů se pokusíme poskládat obraz jeho životní dráhy. Hlavním zdrojem informací pro nás bude pamětní kniha lokalie (a později expositury) Vraclav⁸⁰.

Matěj Ceyp se narodil 7. srpna 1772 ve Vraclavi. Chodil na gymnázium v Litomyšli, kde se věnoval filosofii. Poté studoval 2 roky právo. Nakonec se rozhodl pro kněžskou dráhu – a teologii absolvoval v Praze. Po vysvěcení byl jmenován kaplanem ve Sloupnici, kde působil 3 roky. Do Vysokého Mýta je přeložen v roce 1803. Slouží zde zároveň jako kaplan a katecheta v normální škole. Na děkanství strávil jen 4

⁸⁰ Pamětní kniha vraclavská, str. 87. Depozitář biskupství královehradeckého, děkanský úřad ve Vysokém Mýtě.

léta; v březnu 1809 totiž odchází do Vraclavi, kde působí až do odchodu do penze v roce 1827. Umírá o 10 let později, 25. září 1837 ve Vysokém Mýtě.

Matěj Ceyp (v pamětní knize uváděný jako Matheus) začínal v Mýtě za úřadování Karla Kumpošta (v úřadu 1785 – 1811), během jehož děkanátu se vystříдалo celkem 11 kaplanů. Ceyp byl jedním z nich, jeho jméno je v seznamech poprvé uvedeno v roce 1803. Tehdy ve Vysokém Mýtě sloužil jako katecheta. Po čtyřech letech, roku 1808, byl jmenován kaplanem; zároveň však dále zastával funkci katechety. V roce 1809 je přeložen do Vraclavi⁸¹. V pramenech je zpočátku uváděn jako „*Capellanus localis*“. Proti tomuto titulu se však u biskupské konzistoře ohradil tehdejší děkan Kumpošt. Nakonec bylo ustaveno, že všichni vraclavští duchovní budou užívat titul „*Capellanus expositus*“⁸².

Vyšlo totiž najevo, že Vraclav měla privilegium mít vlastního faráře. Proto se vraclavský exposita neobjevuje v dokumentech vysokomýtského děkanství, ale je uváděn ve vlastní, vraclavské pamětnici. Spor o znovuoobnovení starého vraclavského práva prošel mnohými peripetemi. Matěj Ceyp o něj hodně usiloval, popudil tím i Kumpoštova nástupce Jana Musila, který rovněž protestoval proti obnovení tradice. P. Ceyp byl v průběhu sporu nařčen, že překročil svoje pravomoci a že poškozuje královské věnné město. Celá pře však nakonec skončila vítězstvím Matěje Ceypa – Vraclav má navždy právo zvat se expositurou; toto právo je „*zapsáno ve staré pamětnici na stranách 28 až 42*“⁸³. V pamětnici je také zaznamenáno rozhodnutí císařského podkomořího úřadu, jenž nařizuje proměnu vraclavské lokalie na farnost.

Ceypovým nástupcem na místě vraclavského exposity se v roce 1827 stal rodák z Vysokého Mýta, kněz František Salesius Dostál.

Co se Ceypových knih týká, přichází 10. ledna 1842 na královehradeckou biskupskou konzistoř požadovaný trienální výkaz knih za období 1839 – 1841. V něm litomyšlský děkan František Paul oznamuje, že: „*knihy od zesnulého vraclavského*

⁸¹ Pamětní kniha děkanství královského věnného města Vysokého Mýta, str. 67. Depozitář biskupství královehradeckého, děkanský úřad ve Vysokém Mýtě.

⁸² Pamětní kniha vraclavská, str. 84. Depozitář biskupství královehradeckého, děkanský úřad ve Vysokém Mýtě.

⁸³ Pamětní kniha vraclavská, str. 85. Depozitář biskupství královehradeckého, děkanský úřad ve Vysokém Mýtě.

exposity P. Matyáše Ceypa už došly".⁸⁴ Nejsou však ještě zahrnuty do celkového výkazu; tedy ani do konečného součtu všech svazků knihovny. Ceypův odkaz je do tabulek přidán až v následujícím triennálním výkaze (za léta 1842 – 1844), což přispěje k vzrůstu konečného počtu svazků v knihovně na 480.

Seznam knih z Ceypovy pozůstalosti pořídil vysokomýtský děkan František Josephi na konci ledna 1839. Na biskupskou konzistoř ji zasílá jako přílohu ke své triennální zprávě děkan Paul. Josephi v seznamu uvádí, že Ceyp souhrnně odkázal „*51 knih v 156 svazcích německé, latinské a české produkce 18. a počátku 19. století*".⁸⁵ Z tohoto původního souboru se dodnes zachovalo pouze oněch 39 poznámkou opatřených svazků. Toto číslo odpovídá necelé třetině původního odkazu, což koresponduje se stupněm dochování knihovny jako celku.

Obsahovému a tématickému zhodnocení Ceypova odkazu se budeme věnovat na jiném místě práce z důvodu zachování vnitřního členění a logické návaznosti.

⁸⁴ Květenský, Vlastimil: *Knihovny východních Čech 1818 – 1848*. Hradec Králové, 1969, čl. 809.

⁸⁵ Tamtéž.

V. DĚKANSKÁ KNIHOVNA VE VYSOKÉM MÝTĚ: OBSAHOVĚ

1. Počet dochovaných knih

Do dnešních dnů se na děkanství při kostele sv. Vavřince dochovalo 153 individuálních děl (starých tisků); mnohé z nich jsou však vícedílné, čímž počet signatur vzroste na 280.

Je možné zjistit, kolik publikací děkanská knihovna původně zahrnovala? Hrubou představu o někdejšímu stavu si můžeme utvořit z vlastnických poznámek. Celkem 52 knih je opatřeno vlastnickou poznámkou „*Bibliothecae decanalis Altomautensi*“ (v různých zkratkových variacích). Nejvyšší dochovanou starou signaturu – č. 180 – nese publikace od neznámého autora vydaná roku 1721 v Kolíně (sign. 129/12). Z tohoto čísla by se mohlo zdát, že chybí „pouze“ 100 svazků. Méně povzbudivě však toto číslo vypadá, když si uvědomíme, že tisky označené starou signaturou tvoří pouze 34% všech dochovaných. Dá se také předpokládat, že vlastnickou poznámkou oznamující, že kniha náleží do fondu vysokomýtské děkanské knihovny, nebyly označeny všechny knihy, pro které to platilo. Knihovna se totiž rozrůstala postupně, přibývaly do ní knihy z odkazů zesnulých duchovních nebo jinak darované – a pravděpodobně ne všechny byly okamžitě pečlivě opatřeny poznámkou.

Ani kdybychom uvažovali pouze o knihách opatřených onou vlastnickou poznámkou, nevyplýnul by příliš uspokojujivý závěr. Pokud bylo signatur prokazatelně řazených do fondu farní knihovny 180, v dnešním knihovním souboru můžeme takto označených knih nalézt pouze 52. Znamená to, že se nám ze známých 180 knih dochovalo pouze necelých 30 %. Je samozřejmě nutné počítat s pravděpodobně větším počtem (podle údajů trienálních výkazů) – zbývajících 128 tisků však už nenesou poznámku děkanské knihovny. Jsou buď neoznačené, nebo nesou jiné vlastnické poznámky a signatury.

Torzovitost zachování knihovny dokládají i údaje z práce V. Květenského. Ten ve své publikaci uvádí, že v roce 1839 obsahovala farní knihovna 290 svazků, v roce 1844 potom už 480⁸⁶ (v tomto soupisu jsou už zahrnuty knihy od Matěje Ceypa). Lze předpokládat, že ony tisky neoznačené vlastnickou poznámkou „*Bibliothecae decanalis*

⁸⁶ Květenský, Vlastimil: Knihovny východních Čech 1818 – 1848. Hradec Králové, 1969, čl. 809 a 1024.

Altomautensi“, jsou do těchto soupisů zahrnuty. Dá se tak usuzovat z odpovídajícího data tisků i z podobných témat děl – oba faktory se zásadně neodlišují od poznámkovaných knih a není tak důvod domnívat se, že byly tyto tisky vřazeny později.

Jaká část původní knihovny se tedy zachovala? Při pokusu o statistické zhodnocení fondu zjišťujeme, že se z knih s jistotou patřících do děkanské knihovny dochovala méně než třetina. Pokud si uvědomíme, že signatura 180, uvedena ve staré vlastnické poznámce s největší pravděpodobností také není původně nejvyšším číslem, propadl by se tento poměr ještě níže. Bohužel jsme nuceni říci, že se z původní knihovny zachoval do současnosti jen zlomek. Pokud všechny do dnešního dne zachované knihy (s vlastnickou poznámkou vysokomýtské knihovny i bez ní) byly uvedeny už v soupisech trienálních výkazů z let 1844 a 1847, jsou součástí onoho počtu 480. Dnes se v historické farní knihovně nachází 153 signatur, což představuje pouhých 32% stavu z poloviny 19. století. Opět nám tak, bohužel stejně jako v případě poznámkovaných knih vychází, že se v knihovně do dneška udržela méně než třetina z původního počtu.

2. Rozšiřování knihovny⁸⁷

Na několika místech výše už bylo postupné rozrůstání fondu naznačeno, zde by však mělo být podáno souhrnné a přehledné shrnutí změn, kterými knihovna prošla.

V pamětní knize nejsou počátku knihovny nijak komentovány. Jak již ale bylo výše řečeno, musela být knihovna založena v období 1825 – 1830; tedy v době od dekretního nařízení po první zmínku o její existenci. Z dokumentů biskupské konzistoře se bohužel nedozvíme, kolik svazků v té době obsahovala, protože tento soupis dnes chybí. První zprávu o počtech knih máme až z roku 1839.

Knihovna ale musela disponovat nějakými svazky již předtím. 28. října 1830 žádá konzistoř o seznamy knihoven, ty putují na posouzení do Prahy, odkud se 28. listopadu 1831 vrací „*soupis zakázaných knih, nebo označených „erga schedam“ ze seznamu předloženého 20. 10. 1830*“. Bylo odhaleno 148 závadných knih ve 34 knihovnách

⁸⁷ Údaje v této kapitole (pokud není uvedeno jinak) podle Květenický, Vlastimil: Knihovny východních Čech 1818 – 1848. Hradec Králové, 1969, čl. 196, 809, 1024, 1025, 1257.

z celkového počtu 127 kontrolovaných. Mezi postiženými knihovnami figurovalo také Vysoké Mýto.

10. ledna 1842 dochází na konzistoř trienální výkaz za roky 1839 – 1841 se třemi přílohami. Podle první přílohy, jež obsahuje počty titulů všech knihoven ve vysokomýtském vikariátu má farní knihovna 290 svazků. Jak už bylo zmíněno, do tohoto součtu nebyl započítán Ceypův odkaz. Jeho knihy byly sepsány a jejich seznam byl zaslán na kontrolu nezávadnosti na biskupskou konzistoř. Do celkového stavu knihovny bylo těchto podle Františka Josephiho „*51 knih v 156 svazcích německé, latinské a české produkce*“ zahrnuto až při následujícím trienálu.

Ten byl za období 1841 – 1844 vypracován Antonínem Stránským. Zaevidováno bylo 25 vikariátních a 102 farních knihoven. Podle Stránského výkazu za ony tři roky v knihovnách přibýlo 2 226 svazků: 1 062 tvořily dary, 712 odkazy; pouze 500 svazků bylo nakoupeno církevními institucemi. Počet svazků vysokomýtské farní knihovny vzrostl na 480, včetně knih z Ceypovy pozůstalosti. Znamená to tedy, že knihovna získala 34 dalších titulů z jiného zdroje. Podle vlastnických poznámek ani z pamětní knihy se však nedozvíme, zda se jednalo o systematický nákup nebo například další odkázanou pozůstalost. V tomto období tedy tvořila bývalá Ceypova soukromá knihovna přesně třetinu děkanské knihovny. Obsah knihovny byl podle stanovené stupnice zhodnocen jako středně využitelný.

Antonín Stránský sepisuje i následující trienální výkaz za léta 1845 – 1847. tentokrát je zkontrolováno o jeden vikariát a tři fary více. V čísle, které vydává za výchozí pro tento trienál se sice rozchází se závěrečným součtem roku 1844 o 1763 svazků; na posouzení stavu vysokomýtské knihovny však tato nepřesnost nemá vliv. Počet jejích knih se ve sledovaném období nijak nezměnil, stále obsahuje 480 svazků s využitím posouzeným jako „střední“.

Závěrem můžeme říci, že knihovna prožila největší rozvoj mezi lety 1841 – 1844. Do těchto let spadá odkaz soukromé knihovny Matěje Ceypa i rozšíření knihovny z dalších, blíže neurčených zdrojů. V letech následujících, o kterých máme informace, opět stagnovala. Využitelnost byla stále hodnocena jako středně dobrá – spíše než pozitivní vyjádření ohledně vysokomýtské knihovny to však můžeme brát jako zprávu o špatném stavu v knihovnách ostatních. Konkurence totiž nebyla velká, mnoho

obdobných církevních knihoven bylo označeno jako „špatně využitelné“. Hodnocení využitelnosti nám však může sloužit jen jako teoretické vodítko – neznáme totiž kritéria, která rozhodovala o přiřazení knihoven k jednotlivým stupňům. Stupnice tak může podléhat jisté subjektivnosti hodnocení toho, kdo ji sestavoval.

Představu o tom, jak muselo vypadat složení knihoven, si můžeme udělat na „středně dobré“ knihovně děkanské. Už v roce 1839, kdy vznikl seznam odkázaných knih exposity Ceypa vikář František Josephi uvedl, že se jedná o knihy „*produkce 18. a počátku 19. století*“. Což znamená, že už v době, kdy se dostaly do fondu knihovny, byla většina z nich více než 40 let stará. Což na „špatně využitelné“ knihovny nevrhá příliš dobré světlo. Zároveň to dokládá špatnou situaci církevních knihoven, o které bylo pojednáno výše.

VI. OBSAHOVÉ A TÉMATICKÉ ZHODNOCENÍ

Při hodnocení obsahu knihovny se lze řídit hned několika kritérii: můžeme se zaměřit na jazykové složení, na poměr textů zabývajících se náboženskými tématy, na významné autory nebo nějakým způsobem zvláštní knihy. Cílem této kapitoly je pokusit se nahlédnout knihovnu ze všech těchto úhlů pohledu.

1. Celkové posouzení: seznámení s obsahem knihovny

Prvním faktorem, na který se automaticky zaměří pozornost při prvním kontaktu s knihovnou je jazykové složení. Jazyk textů do značné míry odráží skutečnost, že zkoumáme církevní knihovnu – více než 100 titulů je tedy v latině. O málo méně publikací je psáno německy. Český jazyk v tomto porovnání značně zaostává; sice je třetím nejpoužívanějším, v češtině je však psáno pouhých 6 knih (sedmým titulem, ve kterém se objevuje čeština, je německo-česko-latinský slovník). Zastoupena je také francouzština, i když ne jako dílo kompletně francouzské, nýbrž pouze ve třech učebnicích a cvičebnicích gramatiky. Posledním jazykem, který můžeme v knihovně najít je italština – v tomto případě se jedná o druhý díl „*Dopisů vznešeného Benátčana, pana Giovanniho Francesca Loredana*“, jenž byl vytištěn v Benátkách roku 1661 (sign. 152).

Dalšími všeobecnými znaky hodnocení jsou stáří a místo vzniku tisků. Už bylo řečeno, že knihovna nebyla příliš aktuální ani v době své funkční existence. 4 díla pocházejí už z 1. poloviny 17. století. Naše výhrady vůči určité zastaralosti však nemůžeme vztahovat na úplně nejstarší knihu fondu. Tou je antverpský latinský tisk z roku 1577 (sign. 10). Nejedná se však o poučný nebo vyprávěcí text, nýbrž o římský misál sestavený podle závěrů Tridentského koncilu. V tomto případě tedy nemůžeme mluvit o neaktuálnosti, ale spíše naopak o pozornosti, která byla věnována liturgickým knihám i poté, co přestaly sloužit svému původnímu účelu. Nejstarším neliturgickým tiskem se tak stává práce Ludovica de Ponte „*Meditationes de praecipuis fidei nostrae mysteriis*“, vydaná roku 1619 v Kolíně, z níž se zachovalo 5 svazků (sign. 98/1-5). V 17. století bylo pak vydáno nebo vytištěno celkem 9 knih. Nejmladší položkou

v řadách knihovny je spis Friderina Hubera „*Leidfaden zu dem christlichen Unterricht über den Eid*“ vydaný v Kostnici roku 1826 (sign. 88).

Co se vydání týká, největší část byla vydána v Augsburgu (40 svazků), za ním následuje Praha (24 svazků). Dále se nejvíce objevují zástupci produkce vídeňské (20 sv.), lipské (19 sv.), kolínské (16 sv.) a frankfurtské (13 sv.). Z měst mimo německý prostor můžeme narazit na tisky ze Štýrského Hradce, Lucernu, Paříže, Benátek, Antverp, Kremže nebo Halle. Z českých měst jsou podle místa vydání zastoupeny kromě Prahy pouze České Budějovice se čtyřmi svazky.

Větší počet tisků české provenience lze v knihovním fondu zachytit podle místa tisku. Tento mírný nepoměr je způsoben tím, že u mnoha svazků z českého prostředí není uváděno místo vydání a tím vzniká nepřesný obraz. Představu o zastoupení české produkce nám tak pomůže dotvořit porovnání s místem tisku, který je u českých tisků uváděn častěji. V Praze tak bylo vytištěno 44 svazků (s tím, že u některých je zároveň uvedeno i místo vydání). Stejně 4 knihy vydané v Českých Budějovicích tam byly i vytištěny. Navíc však můžeme na titulních listech najít informace o tom, že dalších 11 svazků bylo vytištěno v Brně, tři v Opavě a jeden v Litoměřicích. Dostáváme se tak až k celkovému počtu 63 knih vzešlých z českého prostředí.

Také v údajích o místě tisku se opakují stejná německá města; znovu je v největší míře representován Kolín, Augsburg i Vídeň. Nově je jako místo tisku uváděn v jednom případě Krakov, ve dvou Salcburk a Tnava.

Závěrem této podkapitoly můžeme konstatovat, že ačkoli knihovna není veliká, jsou v ní poměrně dobře zastoupeny knihy z celé Evropy, což ukazuje na tehdejší značnou fluktuaci tisků. K tomu jistě přispěl také fakt, že jazyk knihy nebyl vázán na místo vzniku publikace. Produkce tiskáren a vydavatelství nebyla zaměřena pouze na domácí trh, jejich díla se relativně lehce dostávala za hranice. Tím můžeme vysvětlit jejich přítomnost i v tak nevýznamné a provinční instituci, jakou je v celoevropském kontextu vysokomýtská knihovna.

Dalším důvodem z dnešního pohledu „mezinárodního“ složení fondu je kompetentnost farářů vypořádat se s příslušnými publikacemi. Nemáme teď na mysli teoretickou přípravu (i když i tu musíme v případě teologických prací předpokládat), ale hlavně jazykovou vybavenost duchovních. Samozřejmě to neplatí stoprocentně –

národní obrození pomalu začíná nabírat na síle a někteří duchovní postupně plně ovládají už jen češtinu. Pro studovaného člověka bylo samozřejmostí ovládat němčinu, pokud se chtěl v školském systému dostat dál. Pro duchovní se stejně nezbytnou stala latina. Děkanům a kaplanům tak nedělalo potíže, pořizovat si knihy v obou těchto jazycích.

2. *Tisky ze soukromé knihovny Matěje Ceypa*

Vlastnická poznámka se jménem vracavského exposity Ceypa se objevuje u 15 individuálních děl rozdělených do 39 svazků. Jazykově v Cepově odkazu převažuje němčina, kterou je psáno sedm prací; čeština je použita v pěti případech, latina ve třech. Nejstarší knihou je „*Katechismus arcibiskupství pražského*“ vydaný v Praze roku 1723.

Všechny svazky jsou zároveň opatřeny poznámkou se starou signaturou. Ceypovo dědictví bylo do knihovny včleněno průřezově, rozprostřeno prakticky do celého fondu. On sám knihy signaturami neopatřoval – signovány jsou tak až starým děkanským systémem. Nejnižší starou signaturou v jeho knihách je číslo 8, nejvyšší potom 137 (nejvyšším dochovaným je číslo 180). To, že Ceypova knihovna nebyla do té děkanské přidána jako jeden celek, nasvědčuje tomu, že byla vysokomýtská bibliotéka členěna podle jakéhosi, snad tématického klíče. O jeho bližší určení se pokusíme níže. Zde se chceme zabývat Ceypovým odkazem – podrobněji se zaměřit na témata knih a seznámení s jejich významnějšími autory.

První zajímavou publikací je „*Lexicon*“ (sign. 18/1, 2) italského slovníkáře a příslušníka řádu augustiniánů *Ambrosia Calepina* (1440–1510). V knihovně se nachází jeho nejznámější a nejvíce ceněná práce, latinský slovník. Poprvé vyšel roku 1502 pod názvem „*Cornucopiae*“ v Itálii, brzo byl však přetištěn do mnoha jazyků v nespočtu vydání.⁸⁸ Ta byla postupně doplňována; v tom basilejském bylo použito dokonce jedenáct jazyků. V Cepově exempláři jich napočítáme deset: latina, hebrejština, řečtina, francouzština, italština, němčina, španělština, polština, maďarština a angličtina (i když je tisk bohužel akefalický). Calepinova práce se stala legendou – on sám je považován za tvůrce prvního latinského lexikonu v moderním slova smyslu, jeho jméno

⁸⁸ Dostupné na WWW: <http://www.newadvent.org/cathen/03169a.htm>. [Citováno dne 22. 3. 2008].

se dokonce stalo synonymem pro slovník.⁸⁹ K druhému dílu „Lexiconu“ je pod signaturou 18/2b připojeno ještě dílo původem švýcarského universitního profesora a všestranného vzdělance **Conrada Gesnera** (1516–1565)⁹⁰ „*Onomasticon propriorum nominum*“.

Dílo dalšího významného autora se ukrývá pod signaturami 31/1-4. Jedná se o čtyřdílnou práci francouzského historika a teologa **Alexandra Natalise** (1639–1724). Ten v roce 1655 vstoupil k dominikánům, vystudoval filosofii a teologii, na Sorbonně získal doktorát. Jeho prvním dílem byla v roce 1667 vydaná „*Selecta Historiae ecclesiasticae*“. První díly byly více než pochvalně hodnoceny papežem Inocencem XI., pozdější pokračování však vzbudila v Římě vlnu nevole, protože P. Natalis se netajil se svým galikanismem.⁹¹ Roku 1684 papež zakázal jeho práci číst pod hrozbou exkomunikace. Z indexu ji po vhodných opravách stáhl až Benedikt XIII. Po dokončení historického veledíla zaměřil P. Natalis svou pozornost na teologii. V roce 1693 tak v Paříži poprvé vychází komentář k Římskému katechismu „*Theologia dogmatica et moralis secundum ordinem Catechismi concilii Tridentini in quinque libros distributa*“. V Ceypově knihovně se nacházelo pařížské vydání vytištěné v Benátkách v roce 1767. Z deklarovaných pěti dílů se však dochovaly pouze čtyři. Vřazení tohoto titulu dokazuje následování příkazu, že každý duchovní musí mít usnesení tridentského koncilu.⁹²

P. Natalis na chvíli propadl jansenismu (podepsal i Cas de Conscience), brzo se však vrátil ke katolictví. Roku 1706 byl zvolen provinciálem řádu za Francii, což ho donutilo přerušit další práci. Nevrátil se k ní ani po tom, co byl osvobozen od úředních povinností, neboť ho postihla slepota.⁹³ Kromě svých dvou velkých prací publikoval p. Natalis ještě menší studie, ve kterých například dokazoval, že Tomáš Akvinský je autorem díla *Summa Theologica*.

Signatury 62/1–8 zahrnují sbírku německých kázání „*Grosse Katechese eines Dorfpfarrers für Landvolk*“. Kromě odborných teoretických teologických studií soukromé knihovny farářů často obsahovaly i praktická pojednání a příručky.⁹⁴ Ta Ceypova byla sestavena neznámým autorem a vydána v Augsburgu. Sestávala

⁸⁹ Dostupné na WWW: <http://www.richardwolf.de/latein/calepinu.htm> [Citováno dne 22. 3. 2008].

⁹⁰ Dostupné na WWW: <http://gso.gbv.de> [Citováno dne 22. 3. 2008].

⁹¹ Dostupné na WWW: <http://www.newadvent.org/cathen/01296c.htm> [Citováno dne 23. 3. 2008].

⁹² Kokošková, Zdeňka; Ryantová, Marie – Sociální a kulturní úroveň nižšího kléru v druhé polovině 17. století a v prvních desetiletích 18. století. In: Pražské arcibiskupství 1344 – 1994. Praha, 1994, str. 159.

⁹³ Dostupné na WWW: <http://www.newadvent.org/cathen/01296c.htm> [Citováno dne 23. 3. 2008].

⁹⁴ Kokošková, Zdeňka; Ryantová, Marie – Sociální a kulturní úroveň nižšího kléru v druhé polovině 17. století a v prvních desetiletích 18. století. In: Pražské arcibiskupství 1344 – 1994. Praha, 1994, str. 158.

z dvanácti dílů, které vycházely mezi lety 1796–1806; dochovalo se jich však pouze devět.

Do podobné skupiny kázání pro faráře můžeme zařadit i knihy označené novou signaturou s číslem 73/1–2. Díla **Josefa Polykarpa Schilchera** „*Homiletische Frühpredigten oder Sittliche Erklärungen der sonn- und festtäglichen Evangelien nach den Bedürfnissen des Landvolkes*“ a „*Kurze Christenlehr-Predigten*“ spolu s devítidílnou prací **G. J. Zollikofera** „*Sämmtliche Predigten*“ vydanou v Lipsku v roce 1798 představují v Ceypově knihovně zástupce praktické literatury, v tomto případě sbírky kázání. Jejich tématická příbuznost je reprezentována také blízkostí původních děkanských signatur (33, resp. 30).

Dalším tehdejšímu vzdělanému světu všeobecně známým (tentokrát neteologicky zaměřeným) titulem zastoupeným v Ceypově knihovně je práce **Johanna Hübnera** (1688–1731). Ten působil na universitě v Lipsku jako uznávaný profesor historie, geografie a poezie. „*Reales Staats- Zeitungs und Conversations Lexicon*“ (sign. 140/1, 2) je publikace považovaná za první německou encyklopedii.⁹⁵

Nejmenší signaturou vysokomýtskou (č. 8) a jedinou, kterou si poznamenal ve vlastnické poznámce p. Ceyp (č. 1–7), je opatřeno vydání Starého a Nového zákona, rozdělené do několika dílů. Tato Bible vycházela ve Frankfurtu nad Mohanem mezi lety 1796 až 1801 (dnešní sign. 26/ 1-4 a 27/13).

Co se tisků české proveniencí týká, prvním je spis Jana Medlina „*Postila aneb vejklady na všechny nedělní a sváteční epištoly a evangelia přes celý rok s přidáním mravných naučení, písní a modliteb*“ vydaný v roce 1796 (sign. 80). Dalším je „*Výklad na sváteční evangelia*“ a „*Výklad na nedělní evangelia*“ – oba od Aleše Pařízka (sign. 86/1, 2 a 87). Tyto práce si mohl P. Ceyp pořídit ze zájmu nebo prostě proto, že mu poskytovala inspiraci pro kázání. Další titul – „*Katechismus arcibiskupství pražského*“ (sign. 92), vydaný roku 1723 Wolfgangem Wickhartem byl však už povinnou výbavou každé farnosti, jak to nařizují *Patentes venerales*.⁹⁶

⁹⁵ Dostupné na WWW: <http://www.kettererkunst.com/bio/johann-hubner-1688.shtml> [Citováno dne 23. 3. 2008].

⁹⁶ Oppeltová, Jana; Slavíková, Věra: Možnosti záchrany a výzkumu farních knihoven královéhradecké diecéze, str. 9. (V tisku).

Poslední všeobecně známou prací z Ceypova fondu je studie *Jaroslava Schallera* (1738–1809) „*Topographie des Königreichs Böhmen*“ (sign. 131/1-4). Monumentálního díla českého piaristy a zakladatele historické topografie vyšlo v letech 1785–1790 celkem 16 dílů; postupně se zabýval každým krajem, tehdejšího Českého království. V Ceypově a přeneseně i ve farní knihovně se zachovaly pouze čtyři: kraj čáslavský, chrudimský, litoměřický a loketský.

Seznámili jsme se s všemi tituly Ceypova odkazu – jaký nám tedy skladba jeho knihovny skládá obraz? Ve své podstatě ničím nepřekvapuje. V jeho fondu jsou zastoupeny jak teoretické spisy z oblasti teologie, tak i praktické příručky pomáhající při vykonávání duchovní služby. Nechybí samozřejmě Bible ani předepsaný katechismus a komentář k závěrům Tridentského koncilu. Osobní vkus a zájmové zaměření Matěje Ceypa snad můžeme hledat pouze za encyklopedií nebo historickou českou topografií. U většiny sledovaných knih však převažuje náboženská tematika.

3. Některé další tituly

V této podkapitole se budeme věnovat bližšímu seznámení s dalšími tisky a autory zbytku knihovny. V první části se zaměříme na významné publikace opatřené vlastnickou poznámkou děkanské knihovny, jež nebyly dostatečně zmíněny dříve. Tato vědomá selekce by nám v další kapitole měla pomoci sestavit obraz signované knihovny a pochopit, podle jakého klíče byly knihy řazeny. Nakonec budou zmíněny také ostatní publikace, tj. exempláře bez staré signatury.

Prvním významným autorem, který se objevuje v knihovně (jehož práce je opatřena starou děkanskou signaturou) a na kterého jsme ještě neupozornili, je *Friedrich Gabriel Resewitz* (1729–1806). Berlínský rodák a syn pokřtěného žida je představitelem osvícenského proudu a teologického racionalismu. V Halle vystudoval evangelickou teologii, přátelil se s Mosesem Mendelssohnem a překládal do němčiny statě Davida Huma. Dlouhodobě působil v Kodani, kde roku 1771 založil královskou střední školu a přispěl k celkové reformě tamějšího školství. Výklad svých snah představil v práci „*Die Erziehung des Bürgers zum Gebrauch des gesunden Verstandes*

und zur gemeinnützigen Geschäftigkeit“ (sign. 133), kde se v duchu osvícenských tradic věnuje obsahu výuky pro střední vrstvy.⁹⁷

Ke stejnému oboru, tedy školství se vyjadřuje ve své práci „*Versuch eines Schulbuchs für Kinder der Landleute oder Unterricht für Lehrer in niedern und Landschulen*“ (sign. 137) také **Friedrich Eberhard von Rochow** (1734–1805), v knize uvedený jménem Von Rochau. Pruský šlechtic a statkář se pokusil reformovat školství v duchu osvícenství. Původně chtěl pouze zvednout objem zemědělské produkce na svém panství. Později si však uvědomil, že ke zlepšení může dojít jedině skrze zlepšení vzdělání venkovského obyvatelstva. Na svém statku v Reckahn v roce 1773 založil venkovskou školu, která se později stala příkladem pro podobné projekty.⁹⁸ Ve své práci rozvádí a objasňuje metody vyučování, ve vídeňském vydání je dokonce za text vřazen plán ideálního selského stavení.

Johann August Nösselt (1734–1807) je presentován svým spisem „*Vertheidigung der Wahrheit und Göttlichkeit der Christlichen Religion*“ (sign. 36). Tento mistr rétoriky, profesor teologie a odborník na církevní dějiny a novozákonní exegezi je zástupcem evangelíků ve fondu. Rodák z Halle se snažil o reformu výkladu věrouky, o teologii „útěchy a morální nápravy“. Oponoval kantovské revisi dogmatiky v oblasti morálky.⁹⁹ Jeho žákem byl v knihovně rovněž zastoupený A. H. Niemeyer.

Velkým polemikem zvedajícím římské preláty z křesel byl **Daniello Concina** (1687–1756). Výborný řečník, člen dominikánského řádu a specialista na kontroverzní otázky morální teologie sepsal kolem čtyřiceti studií. Jeho práci měl v oblibě papež Benedikt XIV., u mnohých však sklízela rozhořčení. K eskalaci kontroverze došlo, když Concina publikoval svou zásadní knihu „*Theologia christiana dogmatico-moralis*“ (sign. 51). Jezuité požadovali, aby papež publikaci zakázal, protože podle nich obsahovala chyby a poškozovala pověst řádu. Byla ustavena komise teologů, kteří měli práci prozkoumat – jejich závěrem byl požadavek, aby Concina na začátek příští edice vložil prohlášení nadiktované přímo papežem. Tento vložený text byl v podstatě shrnutím výhrad autorových oponentů. Concina sám do dalšího vydání vložil kapitolu,

⁹⁷ Dostupné na WWW: <http://www.uni-magdeburg.de/mbl/Biografien/1183.htm> [Citováno dne 23. 3. 2008].

⁹⁸ Dostupné na WWW: [http://mdz.bib-bvb.de/digbib/lexika/adb/images/adb028/@ebt-link?target=idmatch\(entityref,adb0280729\)](http://mdz.bib-bvb.de/digbib/lexika/adb/images/adb028/@ebt-link?target=idmatch(entityref,adb0280729)) [Citováno dne 25. 3. 2008].

⁹⁹ Dostupné na WWW: <http://www.bautz.de/bbkl/n/noesselt.shtml> [Citováno dne 23. 3. 2008].

ve které se brání, že si Tovaryšstva vždycky vážil.¹⁰⁰ Navzdory těmto sporům však jeho studie patří mezi klasická díla morální teologie. Ve farní knihovně se však bohužel zachoval jen první díl.

Dalším zástupcem protestantské produkce je německý luterán **Johann Lorenz von Mosheim** (1693–1755). Zakladatel pragmatického přístupu mezi církevními historiky, jenž spočíval v důrazu na kritické hodnocení pramenů, získal proslulost díky svým kázáním a universitním přednáškám. V roce 1747 byl jmenován rektorem university v Göttingenu.¹⁰¹ Svůj kritický přístup uplatnil v „Základech církevní historie“, ve farní knihovně se však nachází další jeho významná práce „*Sitten-Lehre der Heiligen Schrift*“ (sign. 57/1-10).

Francouzský polemik **Francois Véron** (1575–1625) byl další postavou, která čeřila vody katolických kruhů svojí doby. Výborný student od jesuitů nakonec odešel, aby mohl svobodněji kázat. Král Ludvík XIII. mu patentem zaručil svobodu projevu. Véron se prý nezdráhal vyzvat k polemice nikoho, dokonce ani ty nejrespektovanější osobnosti. Kázal i před desetitisícovým davem posluchačů. Ve své kritice se nejprve pustil do protestantů, následně se obrátil proti jansenistům. Za svůj život napsal kolem 80 prací, povětšinou silně kontroverzních – v knihovně se nachází „*Regula Fidei*“ (sign. 40). Ta byla z francouzštiny přeložena do latiny a vydána několikrát i mimo Francii; pochvalně se o nich vyjadřoval i Leibniz.

Tím jsme vyčerpali možnosti signované části knihovny. Nyní se zaměříme na ostatní, něčím zajímavé knihy a jejich autory.

Prvním takovým případem jsou „*Commentaria in Pentateuchum Mosis*“ (sign. 6.) **Cornelia Cornelia a Lapide** (15667–1637). Jesuita, odborník na Písmo a profesor hebrejštiny na universitě v Lovani sepsal rozsáhlé komentáře ke všem biblickým knihám (kromě knihy Job a Žalmů). Jeho práce byla mnohokrát znovu vydávána – ať už odděleně po jednotlivých knihách, nebo souhrnně. Všechny komentáře nevysvětlují Písmo pouze doslovně, Cornelius se věnuje také mystickému a metaforickému významu. Svoje komentáře doplňuje také o citace z církevních Otců a pozdějších

¹⁰⁰ Dostupné na WWW: <http://www.newadvent.org/cathen/04191a.htm> [Citováno dne 25. 3. 2008].

¹⁰¹ Dostupné na WWW: <http://www.britannica.com/eb/article-9053909/Johann-Lorenz-von-Mosheim> [Citováno dne 23. 3. 2008].

středověkých interpretů Bible.¹⁰² Byl ceněn jak katolíky, tak protestanty – ti ho dokonce považovali za nejdůležitějšího katolického autora zabývajícího se Bibli vůbec.

Dalším obhájcem katolické věrouky byl německý kazatel **Matthias Faber** (1586–1653). V knihovně se dochovaly 3 svazky jeho díla „*Opus concionum tripartitum*“ (sign. 16/1-3) a 2 svazky „*Concionum sylva nova*“ (sign. 17/1, 2). Faber působil jako profesor na universitě v Ingolstadtu, v padesáti se ve Vídni stal členem Tovaryšstva Ježíšova. Svá kázání zaměřoval nejčastěji dvěma směry: konvertování všech nekatolíků a ochrana katolictví před reformací.¹⁰³ Přestože prý byly jeho kázání a souhrnné práce náročné i pro studované duchovní, byly často překládány a znovu vydávány.

Humanitní vědy v knihovním fondu doplňuje také filosofie a Kantův učitel, osvícenec a německý racionalista **Christian Wolff** (1679–1754). Následovník Leibnize a učitel Immanuela Kanta (který se od něho později odvrátil a ostře ho kritizoval) sepsal 26 prací z oblasti matematiky a filosofie. Byl prvním německým učencem, který vytvořil celý filosofický systém v němčině. Wolffův přínos je tedy zřejmý i přesto, že se jeho věhlas omezoval pouze na okruh německých universit. Obhajoba „*Errinerung, wie er es künftig mit den Einwürfen halten will, wider seine Schriften gemacht werden*“ vyšla roku 1751 v Halle (sign. 42). Stejně jako například Descartes i Wolff věřil, že matematické metody mohou být využity i v jiných oborech, než jen v matematice – za předpokladu, že se správně aplikují. Mezi ty, kteří rozvíjeli jeho teorie, patřil zpočátku Kant, Mendelssohn nebo Gottsched.¹⁰⁴

„*Erste Gründe der Vernunftlehre aus den ersten Gründen der ganzen Weltweisheit zum Gebrauche der Gymnasien und grössern Schulen*“ (sign. 96) je první vydání teoretické práce právě tohoto **Johanna Christoha Gottscheda** (1700–1766). Syn luteránského duchovního, filosof, matematik, klasický filolog a teoretik poesie byl v dobách své největší slávy tak významný, že se mu ve Vídni v roce 1749 dokonce dostalo audience u císařovny Marie Teresie. Největší část jeho bádání zaujímala teorie poezie. Zastával názor, že poezie musí být podřízena přesným pravidlům. Svůj názor hájil i v polemice se švýcarským autorem Johanem Jakobem Bodmerem. Ze svých

¹⁰² Dostupné na WWW: <http://www.newadvent.org/cathen/04377a.htm> [Citováno dne 23. 3. 2008].

¹⁰³ Dostupné na WWW: <http://www.newadvent.org/cathen/05742b.htm> [Citováno dne 23. 3. 2008].

¹⁰⁴ Dostupné na WWW: <http://plato.stanford.edu/entries/wolff-christian> [Citováno dne 23. 3. 2008].

stanovisek Gottsched neustoupil a nakonec byl poražen – jeho vliv klesal, až se jeho jméno nakonec stalo synonymem pedantického blázna.¹⁰⁵

Historickou tematikou do knihovny přispívá baron *Samuel von Puffendorf* (1623–1694). Německý právník, politický filosof, ekonom, státník a historik odešel z university v Jeně proto, aby se stal domácím učitelem v rodině diplomata na dvoře švédského krále Karla X. Během povstání byl zajat a na osm měsíců vězněn – tento čas však využil smysluplně, přemýšlením o studiích Hugo Tritia a Thomase Hobbese. Po propuštění přesídlil na universitu v Leidenu, kde vydává své první dílo o přirozeném právu. Tricetiletou válkou poničené německé země však zase brzy opouští a vrací se do Švédska. V roce 1677 byl povolán do Stockholmu jako královský historik. Puffendorf je často považován za předchůdce J. J. Rousseaua a jeho teorie o společenské smlouvě. Baron Puffendorf tvrdí, že mezinárodní právo se neomezuje na křesťanství, ale že naopak tvoří pouto společné pro všechny národy, protože všechny národy jsou součástí lidstva. I jeho předposlední práce „*Einleitung zu der historie der vornehmsten Reiche und Staaten von Asia, Africa, und America*“ dodržuje stanovené zásady (sign. 132). Snaží se využívat archivních pramenů, i když jeho styl je prý poněkud suchý.¹⁰⁶

Mozaikový obraz knihovny doplňují ještě další publikace. Z dalších slavných jmen můžeme v knihovně najít například městská práva Pavla Kristiána z Koldína, práce sv. Augustina, sv. Františka z Assisi, Rousseaua, Cicera nebo druhý díl Balbínových „*Bohemia docta*“.

Co tedy můžeme po bližším seznámení s vybranými díly o knihovně a jejím obsahu říci? Fond (a paralelně v menším měřítku také Ceypův odkaz) představují klasickou ukázkou drobné církevní knihovny.

Nejvíce knih je zaměřeno na teologickou oblast. Samozřejmě nechybí Bible – v různých vydáních a jazycích, vydaná souhrnně nebo každý Zákon zvlášť. Hojně zastoupeny jsou také různé komentáře a výklady k ní. Další velkou skupinu tvoří knihy, které buď sloužily k denní potřebě (breviář), nebo k pomoci farářům při jejich duchovní službě. Často se tak objevují sbírky kázání a příručky pro faráře. Povinně musela být

¹⁰⁵ Dostupné na WWW:

http://gutenberg.spiegel.de/index.php?id=19&autorid=211&autor_vorname+=Johann+Christoph&autor_nachname=Gottsched&cHash=b31bbae2c6 [Citováno dne 23. 3. 2008].

¹⁰⁶ Dostupné na WWW: <http://www.allbiographies.com/biography-PuffendorfSamuelFreiherrBaronvon-26175.html> [Citováno dne 23. 3. 2008].

v knihovně publikace se závěry tridentského koncilu, což děkanská knihovna taktéž splňuje. Co se teoretických náboženských spisů týká, je bibliotéka vybavena více než dobře – můžeme tu najít zvučná jména oboru i práce všeobecně uznávaných církevních autorit.

V obsahové skladbě knihovny se také projevuje provázanost církve a školství. Další poměrně rozsáhlou částí knihovny jsou knížky o katechezi, mravouce, nebo přímo teoretické spisy o výchově a školách.

Poslední část bychom mohli zahrnout do kolonky „různé“. Z praktických důvodů jsou v knihovně k nalezení slovníky a také právnické spisy – ať už z oblasti kanonického nebo světského práva. Narazit však můžeme i na díla filosofická, historická (ještě jsme nezmínili o nejméně dvacetidílných „*Allgemeine Weltgeschichte*“, ze kterých se dochovalo 11 dílů), filologická a ryze speciální (práce z oboru astronomie nebo péče o domácnost).

V knihovně jsou zastoupeni autoři ryze katoličtí, ale i protestanti; konzervativní církevní autority i osvícenci; filosofové, univerzitní profesori, právníci a historikové. Fond nám odhaluje, že jsou do něj zahrnuty nejen praktické a potřebné knihy, ale také zájmová literatura duchovních.

4. Tématické rozřazení knih se starou signaturou

Na předchozích stránkách jsme se seznámili s konkrétními tisky, z nichž mnohé zároveň patřily do děkanské knihovny. Nyní se pokusíme zrekonstruovat tématické řazení původního knihovního fondu děkanské knihovny podle signatur dochovaných u tisků opatřených vlastnickou poznámkou „*Bibliotheca decanalis Altomautensi*“. Pokud prameny uvádějí, že dříve bylo v knihovně až 480 svazků, dnes je jich starou děkanskou poznámkou označeno 111. Většina děl je vícedílných, čímž počet individuálních čísel signatury klesne na 52. Protože o mnohých knihách bylo pojednáváno výše, nebudeme se jim na tomto místě věnovat konkrétně, ale jen jejich obecným charakteristikám – což nám pomůže utvořit si představu o principech řazení.

Na první pohled je jasné, že oním kritériem nebylo abecední pořadí, ale téma knihy. Starou signaturu č. 1 nesou biblické konkordance, následované několika misály, komentářem k Písmu a vydáním Starého a Nového zákona. Poté následuje postila, teoretické náboženské spisy, vyprávění o utrpení Ježíše Krista, a mnoho sbírek kázání.

Pod č. 33 je v osmi dílech řazena katechese pro venkovský lid, za ní výklad evangelií, *Officia propria*, příručka pro učitele na vesnických a nižších školách, rady pro výuku náboženství dětí, Katechismus arcibiskupství pražského, knihy o křesťanské dogmatice a morální teologii a text vykládající mravouku Písma.

Teoretická teologie končí u signatury 82, která se v 11 dílech jednoho titulu věnuje světovým dějinám. Následuje rozvažování o Kristu, v následujících titulech zamyšlení nad životem a utrpením svatých a evangelistů. Signatura 113 obsahuje studie z oblasti geografie, čísla 116 – 127 zahrnují práce věnující se světskému i církevnímu právu. O deset čísel dál je vřazen slovník. Poté se znovu vrací náboženská tematika (č. 149, 172 a 175 – jednou je dokonce vřazen díl titulu, jehož ostatní části už jsou mezi teologickými knihami o sto signatur dříve), aby byla vystřídána příručkou péče o domácnost, jež celý dochovaný signovaný soubor uzavírá.

Co jsme se tedy z výčtu tématického zaměření knih dozvěděli? Zdá se, že knihovna je pomyslně rozdělena na dvě části – a že se toto dělení odráží také ve fyzickém členění fondu. Podle očekávání samozřejmě naprostou většinou převažují publikace zaměřené na náboženská témata. Ty jsou řazeny na začátek s tím, že na předních pozicích se objevuje bible a díla s ní přímo související nebo z ní vycházející. Mezi následující teoretické práce pojednávající o náboženských otázkách jsou, možná trochu překvapivě, připojeny také pomůcky pro školní působení duchovních. Jejich umístění ve fondu na tomto nečekaném místě naznačuje, že systém pro řazení knih v děkanské knihovně rozhodně nebyl svázaný přesnými pravidly. Této domněnce nasvědčuje fakt, že náboženská tematika se ještě dvakrát vrací. Poprvé následuje po světových dějinách, podruhé jsou dvě teologické knihy dosti nelogicky vloženy mezi slovník a příručku s radami do domácnosti.

Můžeme tedy konstatovat, že pro rozložení knih ve fondu a jejich pořadí bylo zvoleno nikoliv abecední, nýbrž tématické měřítko. V systému se dají vysledovat určité zákonitosti (knihy z okruhu bible na prvním místě; geografie, právo a filologie na konci), které však nejsou dodržovány zcela. Občas jsou náboženské texty bez zjevných vnějších souvislostí „přimíchány“ mezi jinak zaměřené publikace.

VII. ZÁVĚR

V úvodu práce bylo řečeno, že jejím cílem je posouzení knihovny z různých stran. Snahou bylo zachytit dnešní knihovní fond nejen po stránce obsahové (tedy jaké konkrétní tituly se v ní nacházejí), ale také z hlediska vnějších souvislostí.

Dnešní římskokatolická farnost děkanství Vysoké Mýto byla představena v historickém exkurzu. Bylo vysvětleno zařazení děkanství do systému církevní hierarchie v minulosti a dnes; seznámili jsme se i s duchovními správci děkanství v průběhu jeho existence (první zprávy o farnosti pocházejí již z 2. poloviny 13. století). Hlavním tématem práce je sice situace v 19. století; nastíněn byl ale také vývoj předchozí. Bylo poukázáno na směřování terminologie, jehož důsledkem je fakt, že jsou v některých případech i drobné církevní knihovny označovány za přispěvatele k národní obrozenecké snaze (přestože okolnosti jejich vzniku i cílová skupina čtenářů byly namířeny úplně jiným směrem). Pojednáno bylo také o soudobé využitelnosti knihovny a způsobech jejího doplňování.

Co se lidí spojených s bibliotékou samotnou týká, největší pozornost se zaměřuje na děkany 19. století. Právě oni totiž byli těmi, kteří knihovnu formovali, podíleli se na její genezi a byli svědky její funkční éry. Informace o těchto děkanech (ve sledovaném období se jich vystřídalo sedm) získáváme nejenom z pamětnic, ale také z knih samotných – z vlastnických poznámek. Ty se nám tak vlastně stávají dalším důležitým pramenem. V dnešním fondu se s největší pravděpodobností potkávají zbytky bibliotéky děkanské a vikariátní – a vlastnické poznámky jsou tak klíčem k určení jednotlivých fragmentů. Podávají svědectví o majitelích knih a pomáhají rozřadit knihy do historických knihoven. Podle vlastnických poznámek bylo částečně zvoleno také formální členění práce. Při bližším seznamování s obsahem knihovny a s autory některých zajímavých děl jsou kritériem pro jednotlivé kapitoly právě poznámky (Matěje Ceypa, se starou děkanskou signaturou, poznámky ostatních duchovních). Tímto postupem se podařilo zrekonstruovat systém řazení knih v původní děkanské knihovně podle staré signatury.

Porovnáním dnešního početního stavu knihovny, údajů z vlastnických poznámek a informací z literatury bylo zjišťováno poškození zachovaného fondu. Výsledné číslo platí jak pro knihovnu jako celek, tak i pro její části – odkaz Matěje Ceypa a knihy označené starou děkanskou signaturou. Ve všech případech se podle analýzy

dostupných údajů potvrdilo, že se do dnešních dnů zachovala přibližně třetina z původního počtu.

Cílem bylo analyzovat obsah knihovny a zároveň přiblížit osudy bývalých majitelů knih. Tato práce má však i svou praktickou rovinu – formulářovou základní evidenci. Databáze tisků má za úkol postihnout také exemplářové zvláštnosti; kromě základních bibliografických informací proto obsahuje i údaje o stavu zachování knihy, titulních ilustracích nebo vložených dokumentech.

VIII. LITERATURA

POUŽITÁ A PROSTUDOVANÁ LITERATURA:

- ADAM, Petr: Biskupská knihovna Biskupství královéhradeckého 1812 – 2002. Svitavy, 2002.
- Církevní knihovny v poslání církve. Praha, 2002.
- ČÁŇOVÁ, Eliška: Slovník představitelů katolické církevní správy v Čechách v letech 1848 – 1918. Praha, 1995.
- DVOŘÁK, Radovan: Vysokomýtský kreslíř Josef Šembera, Vysoké Mýto, 1987.
- HLEDÍKOVÁ, Zdeňka; JANÁK, Jan: Dějiny správy v českých zemích – od počátků státu po současnost. Praha, 2005.
- JIREČEK, Hermenegild: Královské věnné město Vysoké Mýto – obraz místopisný, dějpravný, životopisný i statistický, jež vykreslil Hermenegild Jireček ze Samokova, Vysoké Mýto, 1884.
- KAPLANOVÁ, Kristina; VÁCHA Štěpán: Chrám sv. Vavřince ve Vysokém Mýtě. Vysoké Mýto, 2001.
- KVĚTENSKÝ, Vlastimil: Knihovny a knihovnictví 1818 – 1848 – Bibliografie zpráv a článků obrozeneckých novin, časopisů a almanachů, Hradec Králové, 1966.
- KVĚTENSKÝ, Vlastimil: Knihovny Náchodska za obrození. Hradec Králové, 1968.
- KVĚTENSKÝ, Vlastimil: Knihovny východních Čech 1818 – 1848. Hradec Králové, 1969.
- PALA, Josef: České diecéze v číslech a datech a jejich biskupové. Olomouc, 1994.
- PETRASOVÁ, Taťána: Josef Mocker 1835 – 1899; stavitel katedrály. Praha, 1999.
- POCHE, Emanuel: Soupis památek historických a uměleckých v okrese Královédvorském. Praha, 1937.
- POSPÍŠIL, Vít: Sdružení královských věnných měst – Dvůr Králové nad Labem, Hradec Králové, Chrudim, Jaroměř, Mělník, Nový Bydžov, Polička, Trutnov, Vysoké Mýto. Dvůr Králové nad Labem. 2000.
- ŠEMBERA, Alois Vojtěch: Wysoké Mýto – Královske věnné město w Čechách, Olomouc, 1845.
- VYORÁLKOVÁ, Danuše; ČADILOVÁ, Kateřina: Bibliografie českého knihovnictví, bibliografie a vědeckých informací. Praha, 1996.

SBORNÍKY, ČASOPISY:

Časopis Národního muzea. Praha, 1977.

Farní a rodinné knihovny – několik statí k úvaze. Olomouc, 1945.

HLADÍKOVÁ, Zdeňka (uspoř.): Pražské arcibiskupství 1344 – 1994; Sborník statí o jeho působení a významu v české zemi. Praha, 1994.

RADIMSKÁ, Jitka (ed.): K výzkumu zámeckých, měšťanských a církevních knihoven (Opera romanica 1). České Budějovice, 2000.

RADIMSKÁ, Jitka (ed.): Vita morsque et librorum historia: k výzkumu zámeckých, měšťanských a církevních knihoven (Opera romanica 9). České Budějovice, 2006.

Sborník Severočeského muzea: Acta musei Bohemiae borealis. Liberec, 1958.

Vysoké mýto památce A. V. Šembery 1807 – 1957. Vysoké Mýto, 1957.

PRAMENY:

Pamětní kniha děkanství královského věnného města Vysokého Mýta. Depozitář biskupství královehradeckého, děkanský úřad ve Vysokém Mýtě.

Pamětní kniha vracavská. Depozitář biskupství královehradeckého, děkanský úřad ve Vysokém Mýtě.

ZDROJE NA INTERNETU:

Abecední seznam římskokatolických farností v ČR: <http://bohosluzby.venku.cz/seznam/>

Online katalog německých autorů: <http://gso.gbv.de>

Elektronická verze ADB: http://mdz1.bib-bvb.de/~ndb/adb_index.html

Biograficko-bibliografický církevní slovník: <http://www.bautz.de/bbkl/>

Katolická encyklopedie: <http://www.catholic.org/encyclopedia/>

Oficiální stránky královehradecké diecéze: <http://www.diecezchk.cz/>

Katalog jezuitské knihovny Katolické university v Leuvenu:

<http://www.jesuitica.be/search/>

Oficiální stránky římskokatolické farnosti děkanství Vysoké Mýto:

http://www.katolik.vmyto.cz/index.php?page=nase_farnost

Online katolická encyklopedie: <http://www.newadvent.org/cathen/>

Online katalog univerzitní knihovny university v Karlsruhe:

<http://www.ubka.uni-karlsruhe.de/hylib/en/kvk.html>

IX. SUMMARY

Main subject matter of this study is the historical decanal library in the city of Vysoké Mýto. It also marginally deals with history of the city and of the church of Saint Laurence.

References are made to previous situation (the Middle Ages, 17th and 18th century) though it primarily focuses on the 19th century – for it was the period when decanal library was established and developed. The general phenomenon of small ecclesiastic libraries is also mentioned. One of the chapters traces the development of the church administration in Vysoké Mýto and its deans, particularly those from 19th century. Furthermore it focuses on character of Mathew Ceyp. He was not a dean, but he demised by will his private library to the decanal bibliotheca.

Largest part of the study is devoted to the evaluation and classification of the library. We can find at least two different libraries within today`s one. Main goal is to identify them and to describe the older one – the decanal library. This study considers both its formal and contentual aspects. It incorporates the deanship into the system of church hierarchy and tries to determine the fragments of library on the basis of proprietary notes. It evaluates formal utility of the library, its content and today`s state of preservation. It strives to reconstruct original organization according to preserved old signatures. One of the items of the study is familiarization with some of the appealing books and their authors. Great part of the work derives benefit and important information from proprietary notes.

Concluding part contains the database of early printed books.

ANOTACE

Autor:

Martina Tomanová

Katedra, fakulta:

Katedra historie, Filosofická fakulta

Název bakalářské diplomové práce:

Bibliotheca decanalis Altomautensi: historie, rozbor fondu a katalog děkanské knihovny ve Vysokém Mýtě

Vedoucí práce:

Mgr. Jana Oppeltová, Ph.D.

Počet znaků:

98 439 znaků (včetně mezer)

Počet titulů použité literatury: 23

Klíčová slova:

Knihovny, děkanská knihovna, Vysoké Mýto, katalog

Charakteristika práce:

Práce se zaměřuje na genezi historické děkanské knihovny v současnosti umístěné na římskokatolické farnosti děkanství Vysoké Mýto. Zabývá se fenoménem drobných církevních knihoven v 19. století s využitím konkrétního příkladu. Sleduje vývoj církevní správy ve městě a také životní osudy tehdejších děkanů a největších přispěvatelů. Práce hodnotí dřívější funkčnost knihovny, obsahové složení a dnešní stupeň zachování. Pokouší se rekonstruovat původní uspořádání podle dochované staré signatury. Součástí práce je také tištěná verze formulářové databáze základní evidence tisků.

X. ZÁKLADNÍ EVIDENCE HISTORICKÉ DĚKANSKÉ KNIHOVNY

1 a

Erhard, Thoma Aquinatus; Biblia Sacra Vulgatae editionis. Bibel oder Heilige Schrift des Alten und Neuen Testaments. [Volumen I.]. Augspurg, Johann Strötter 17[26]. Augspurg, Anton Maximilian Heiss

Údaje o ilustracích: Mědirytina - frontispice představující Maxmiliána Emanuela Bavorského. Vazba: Dřevěné desky potažené světlou kůží zdobené slepotiskem, rámová kompozice, hřbet šit na 6 vazů, zelená natíraná ořízka, 2 spony s háčky. Vlastnické poznámky: Na titl. l. perem: "Comparavit F. Adalbertus Misner A[ulæ] Regiae Mariaestellae Praepositus 1728". Čtenářské poznámky: Na př. přidešti tužkou: "Dupl.". Stupeň zachování knihy: Kožený pokryv oddělen od desek, obě spony ztraceny, titulní list natržen, mědirytina vložena volně.

1 b

Erhard, Thoma Aquinatus; Biblia Sacra Vulgatae editionis. Bibel oder Heilige Schrift des Alten und Neuen Testaments. Volumen II.. Augspurg, Johann Strötter 1726. Augspurg, Anton Maximilian Heiss

Vazba: Dřevěné desky potažené světlou kůží zdobené slepotiskem, rámová kompozice, hřbet šit na 6 vazů, zelená natíraná ořízka, 2 spony s háčky. Čtenářské poznámky: Na př. přidešti tužkou: "Dupl.". Stupeň zachování knihy: Kožený pokryv oddělen od desek, obě spony ztraceny.

2

Luca, Franciscus; Phalesius, Hubertus: Sacrorum Bibliorum Vulgate editionis concordantiae. Antverpiae, Typographia Plantiniana; Balthasar Moreti 1642.

Signet: Dřevořez na titl. l.: v architektonicky rámované kartuši vavřínový věnec, v něm z oblaků vystupující ruka s kružítkem a heslem: "LABORE ET CONSTANTIA." Kartuš obklopena alegorií Práce a Věrnosti. Vazba: Dřevěné desky potažené světlou kůží zdobené slepotiskem, rámová kompozice, hřbet šit na 5 vazů, červená natíraná ořízka, 2 spony s háčky. Supralibros: Na přední desce slepotiskem na volném poli nahoře zcela vyškrábané iniciály, dole letopočet "A[nn]o 1690".

Vlastnické poznámky: Na předtitulu perem původní text (opr. jiná ruka): "Hunc (Hic) Librum (Liber) Concordatiae dictum (dictus) mitatur post meam mortem Eccl[esi]ae Alto-Mautensi ita sub peccato mortali obligo omnes qui hoc legerint P. Find[us] Tegn Cur[atus] Neweklow mp" "Concordantiae (in inventario notatae) spectantes (spectant) ad Bibliothecam Decanatus Alto Mautensis (licet nulla adsit talio Bibliotheca in fidei Carolus Hampl Decanus mp." Na titl. l.: "Ex libris P. Ferdinandi Tegnensi Capel[ani] Podet[?] A. 1702". Jiné signatury: Na př. předsádce recto perem: "Bibliothecae decanalís Altomautensi N. 1"; 1. Stupeň zachování knihy: Utržené spony, jinak dobrý.

3

Concordantiae Bibliorum iuxta exemplar Vulgatae editionis. Coloniae Ubiorum, Joannes Friesenhagen 1643. Coloniae Ubiorum, Petrus Hilden 1643.

Údaje o ilustracích: Grafický titl. l. s alegoriemi Moudrosti, Zbožnosti, Synagogy a Církve. Vazba: Dřevěné desky potažené světlou kůží zdobené slepotiskem, rámová kompozice, hřbet šit na 5 vazů, zelená natíraná ořízka, 2 spony s očky. Vlastnické poznámky: Na fol. 3r perem: "Comparatus pro M[onasteri]o Zarensi Anno 1700". Stupeň zachování knihy: Utržené spony a jeden háček, špinavá přední deska.

4

[Concordantiae Bibliorum iuxta exemplar Vulgatae editionis]. [Coloniae Ubiorum], [Petrus Hilden] [1663].

Vazba: Dřevěné desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 5 vazů, zelená natíraná ořízka, 2 spony s háčky. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto perem: "P. Sarcandri Scheüerer P. Z." Pod tím zcela zaškrtný řádek a poznámka se starou signaturou. Jiné signatury: Na př. předsádce recto perem: "Bibliothecae decanalis Altomautensi N. 7"; 7. Stupeň zachování knihy: Chybí titulní list a několik dalších, obě spony.

5

Luca, Franciscus; Phalesius, Hubertus: Sacrorum Bibliorum Vulgatae editionis concordantiae. Antverpiae, Joannes Baptista Verdrussen 1718.

Signet: Dřevořez na titl. l.: v kartuši čáp obklopený rozvilinami krmící hadem mládě. Pod výjevem páska s nápisem „PIETAS HOMINI TUTISSIMA VIRTUS“ a monogram z písmen J. B. V.. Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 7 vazů, červená natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na titl. l. perem: "Ex libris Patris Jacobi Victorini Kodini Curati Slaupniensis Comparatus 6 fl. compactori datus 1 fl." Na př. přideštit perem: "Ex libris Josephi Nediele, Časlaviensis". Stupeň zachování knihy: Potrhaný pokryv desek.

6

A Lapide, Cornelius Cornelius; Commentaria in Pentateuchum Mosis. Antverpiae, Martin Nutius 1630.

Údaje o ilustracích: Grafický titl. l. s Mojžíšem a výjevy z Pentateuchu. Vazba: Dřevěné desky potažené světlou kůží se slepotiskem, dominantová kompozice, hřbet šit na 5 vazů, červená natíraná ořízka, 2 spony s očky. Supralibros: Na přední desce slepotiskový oválný medailon obklopený paprscitou svatozáří s písmeny "IHS", nahoře s křížem a dole srdcem se 3 hřeby. Vlastnické poznámky: Na titl. l. perem škrtnuto: "Coll[egii] Soc[ietatis] JES[U] Cremsirii Catalogo inscript[us] A[nn]o 1637 15 Feb[ruarii] N. 8". Pod tím perem škrtnuto "Nunc vero Cat[alogo] Coll[egii] S. J. Glattoviae Anno 1759 12. Octob[ris]". Nad tím perem "P. Mikovetz". Stupeň zachování knihy: Poškozený pokryv, utržená jedna spona.

7 a

Tirinus, Jacobus; In Sacram Scripturam commentarius duobus tomis comprehensus. [Tomus primus]. Venetiis, Nicolaus Pezzana 1754.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 5 vazů, červená stříkaná ořízka. Vlastnické poznámky: Na předtitl. l. perem: "Emit Franz Josephi Dei". Na titl. l. perem: "Ex libris Jo[ann]is Trager[?] Capel[anii] Stiepan[ensis]. Pod tím perem: "P. Dostál". Jiné signatury: Na př. předsádce recto perem: "Bibliothecae decanalis Altomautensi N. 2"; 2. Stupeň zachování knihy: Potrhaný kožený pokryv knihy.

7 b

Tirinus, Jacobus; [In Sacram Scripturam commentarius duobus tomis comprehensus]. Tomus secundus. Venetiis, Nicolaus Pezzana 1754.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 5 vazů, červená stříkaná ořízka. Jiné signatury: Na př. předsádce recto perem: "Bibliothecae decanalis Altomautensi N. 2"; 2. Stupeň zachování knihy: Potrhaný kožený pokryv knihy.

8

Tirinus, Jacobus; Commentariorum in S. Scripturam tomus secundus. Antverpiae, Hieronymus & Ioan[nes] Bapt[ista] Verdussen 1668.

Signet: Dřevořez na titl. l.: v kartuši kráčející lev přidržující tlapou další kartuši s merkou a písmeny "HVD". Vazba: Lepenkové desky potažené pergamenem, plochý hřbet, dvě zelené lněné tkanice na závázání. Vlastnické poznámky: Na titl. l. perem škrtnuto: "Bibliothecae Cler[icorum] Reg[ularium] Sancti Caetanii". Stupeň zachování knihy: Oddělený pokryv desek, poškozeno vlhkostí a plísní. Tkanice uřezány.

9

Tirinus, Jacobus; Commentariorum in S. Scripturam tomus secundus. Augustae Vindelicorum; Dilingae; Francofurti, Joannes Casparus Bencard 1703.

Signet: Mědirytina na titl. l.: kolem hořících písmen IHS s křížem a třemi hřeby Sv. Pavel a Sv. František Xaverský [?]. Dole alegorie 4 světadílů. Vazba: Dřevěné desky potažené světlou kůží se slepotiskem, rámová kompozice, hřbet šit 5 vazů, červená natíraná ořízka, 2 spony s háčky. Stupeň zachování knihy: Chybí obě spony.

10

Missale Romanum ex decreto sacrosancti concilii Tridentini restitutum Pii V. pontificis maximi jussu editum. Antverpiae, Christophorus Plantinus 1577.

Údaje o ilustracích: Dřevořez na titl. l.: signovaný "P.B.A.V.L." představující v otevřené krajině postavy Sv. Pavla a Sv. Petra s atributy, mezi nimi papežský erb V textu celostránkové i drobnější stejně signované dřevořezy, vztahující se k jednotlivým svátkům. Vazba: Dřevěné desky potažené hnědou kůží se slepotiskem, dominantová kompozice, hřbet šit na 4 vazy, zelená natíraná ořízka, 2 spony s tordovaným tělem a s očky. Vlastnické poznámky: Na př. přidešti perem škrtnuto: "Hoc Missale Spectat Ecclesiae [...] Sancti Martini Senatium in [...] propter notitiam rubri [...]". Čtenářské poznámky: V kalendáři dopsány svátky: "Romualdi, Translatio S.

Venceslai, Francisci de Paula, Adalberti, Pontificis, Petri, Sigismundi, Stanislai, Antonii de Padua, Procopii, Annae, Nicolai de Tolentino, Placidi et sociorum, Presentatio B. Mariae Virginis". Vložené dokumenty: U Květné neděle mezi stranami 146 - 147 vložen lístek s chorální notac.. Stupeň zachování knihy: Kožený pokryv zachován jen na přední desce, zachována pouze jedna spona. Rozvolněn knižní blok, poslední stránky poškozeny myšmi.

11 / 1

Missae defunctorum ex Missali Romano recognito desumptae. Vetero - Praegae, Mathias Adamus Hoeger 1733.

Údaje o ilustracích: Dřevořez na titl. l.: uprostřed krajiny oltář s Nesv. svátostí. Ve spodní části potom duše úpící v očistci; některým duším pomáhají andělé a přinášejí je k oltáři. Na str. 8 mědirytinový kánonový list. Vazba: Opravena v 19. století. Lepenkové desky potažené hnědou kůží zdobenou zlacením a slepotiskem, dominantová kompozice, plochý hřbet, modrá stříkaná ořízka. Stupeň zachování knihy: Poškozen kožený pokryv desek.

11 / 2

Missae defunctorum ex Missali Romano recognito desumptae. Vetero - Praegae, Mathias Adamus Hoeger 1733.

Údaje o ilustracích: Dřevořez na titl. l.: uprostřed krajiny oltář s Nesv. svátostí. Ve spodní části potom duše úpící v očistci; některým duším pomáhají andělé a přinášejí je k oltáři. Na str. 8 mědirytinový kánonový list. Vazba: Nově opraveno. Lepenkové desky potažené hnědou kůží zdobenou zlacením (ornamentální linky na okrajích desek, přední deska opatřena křížem), plochý hřbet, modrá stříkaná ořízka. Vložené dokumenty: Vložen tisk z roku 1915: "Tres Missae in commemoratione omnium fidelium defunctorum". Stupeň zachování knihy: Utržená přední předsádka, podřen kožený pokryv, plíseň.

11 / 3

Missae in agendis defunctorum. Praegae, Typographia Universitatis; factor: Jacobus Schweiger 1755.

Údaje o ilustracích: Mědirytina na titl. l.: výjev zobrazující Večeři Páně Na str. 6 kánonový list, signován "Philipp Iacob Leidenhoffer sculp[isit]". Vazba: Opravena v 19. století. Lepenkové desky potažené hnědou kůží zdobenou zlacením, dominantová kompozice (lebka se zkříženými hnáty), plochý hřbet, modrá stříkaná ořízka. Stupeň zachování knihy: Podřený kožený pokryv desek.

11 / 4

Missae defunctorum juxta usum Eccesiae Romanae cum ordine et canone extensae. [Campidonii], Josephus Koesil 1794.

Údaje o ilustracích: Mědirytina na titl. l.: andělé s kalichem a hostií utěšující duši v očistci. Na str. 8 kánonový list. Vazba: Nově převázáno. Lepenkové desky potažené hnědou kůží zdobenou zlacením (ornamentální linky na okrajích desek, přední deska opatřena křížem), plochý hřbet, modrá stříkaná ořízka. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

12

S. Franciscus Assisiatis; S. Antonius Paduanus; De La Haye, Joannes: Opera omnia. Augustae; Pedeponti, Martinus Veith; Joannes Gastl 1739.

Vazba: Opravovaná. Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 7 vazů, pole zdobena zlacením, červená natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto perem: "P. Ant. Ios. Bern. Boleslavský m.p.". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

13 / 1

S. Vincentius Ferrerius; Erhard, Casparus: Opera seu sermones de tempore et de sanctis cum tractatu de vita spirituali. [Dominicale]. Augustae Vindelicorum, Filii Joannis Strötter 1729. Augustae Vindelicorum, Antonius Maximilianus Heiss 1729.

Vazba: Chybí. Zelená natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na titl. l. perem: "Conventus S. Marg[aretae] Plsnensis". Stupeň zachování knihy: Chybí vazba, zachován pouze knižní blok. Předtitul potrhán, odtrženy poslední 2 listy.

13 / 2 a

S. Vincentius Ferrerius; Erhard, Casparus: [Opera seu sermones de tempore et de sanctis cum tractatu de vita spirituali]. Tractatus seu instructio de vita spirituali et brevi methodo perveniendi ad perfectionem. Augustae Vindelicorum, Filii Joannis Strötter 1729. Augustae Vindelicorum, Antonius Maximilianus Heiss 1729.

Vazba: Chybí. Zelená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Chybí vazba, zachován pouze knižní blok. Odtržena první a poslední složka.

13 / 2 b

[S. Vincentius Ferrerius]; [Erhard, Casparus]: [Opera seu sermones de tempore et de sanctis cum tractatu de vita spirituali]. [Quadragesimale]. [Augustae Vindelicorum], [Filii Joannis Strötter] [1729]. [Augustae Vindelicorum], [Antonius Maximilianus Heiss] [1729].

Vazba: Chybí. Zelená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Chybí vazba a titulní list, zachován pouze knižní blok..

13 / 2 c

S. Vincentius Ferrerius; Erhard, Casparus: [Opera seu sermones de tempore et de sanctis cum tractatu de vita spirituali]. Festivale. Augustae Vindelicorum, Filii Joannis Strötter 1729. Augustae Vindelicorum, Antonius Maximilianus Heiss 1729.

Vazba: Chybí. Zelená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Chybí vazba, zachován pouze knižní blok.

13 / 2 d

S. Vincentius Ferrerius; Erhard, Casparus: [Opera seu sermones de tempore et de sanctis cum tractatu de vita spirituali]. Commune. Augustae Vindelicorum, Filii Joannis Strötter 1729. Augustae Vindelicorum, Antonius Maximilianus Heiss 1729.

Vazba: Chybí. Zelená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Chybí vazba, zachován pouze knižní blok. Održena poslední složka.

14 / 1

de Barzia et Zambrana, Josephus; Claus, Josephus Ignatius: Christianus animarum excitator. Tomus primus. Augustae Vindelicorum; Dilingae, Vidua et consortes Joannis Caspari Bencard 1744. Augustae Vindelicorum; Dilingae, Vidua et consortes Joannis Caspari Bencard 1744.

Údaje o ilustracích: Mědirytina - frontispice (sign.: "E Bäck. a.H. sculps[it]"). Muž odpočívající na lůžku, na nějž útočí andělé a ukazují mu možnost získání věčné slávy či věčného zatracení. Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 6 vazů, pole zdobena zlacením, červená stříkaná ořízka. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto perem: "Ex libris P. Matthai Ceyp". Pod tím iniciály "P. I. S. C. Z.". Pod tím poznámka se starou signaturou Na titl. l.: "Procuravit P. Thomas Richlik P. Z. A[nno] 1746 p[e]r 3 fl. 30 cr. Compact[ura] 1 fl. 8 cr. Su[mm]a 4 fl. 38 cr." „P. Sarcandri Scheüerer P.Z." Totéž na str. 612. Jiné signatury: Na př. předsádce recto perem: "Bibliothecae decanalis Altomautensi N. 17"; 17. Stupeň zachování knihy: Částečně održena přední deska.

14 / 2

de Barzia et Zambrana, Josephus; Gailler, Franciscus Salesius: Christianus animarum excitator. Tomus secundus. Augustae Vindelicorum; Dilingae, Vidua et consortes Joannis Caspari Bencard 1744. Augustae Vindelicorum; Dilingae, Vidua et consortes Joannis Caspari Bencard 1744.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 6 vazů, pole zdobena zlacením, červená stříkaná ořízka. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto perem: "Ex libris P. Matthai Ceyp". Pod tím iniciály "P. I. S. C. Z.". Pod tím poznámka se starou signaturou Na titl. l.: "Procuravit P. Thomas Richlik P. Z. A[nno] 1746 p[e]r 3 fl. 30 cr. Compact[ura] 1 fl. 8 cr. Su[mm]a 4 fl. 38 cr." "P. Sarcandri Scheüerer P.Z." Totéž na poslední straně. Jiné signatury: Na př. předsádce recto perem: "Bibliothecae decanalis Altomautensi N. 17"; 17. Stupeň zachování knihy: Odlepené přední a zadní přidešty.

15

Hunolt, Franciscus; Christliche Sitten-Lehr über die evangelische Wahrheiten dem Christlichen Volk. Dritter Theil. Augsburg, Ignatz Adam und Franz Anton Veith 1762.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 6 vazů, pole zdobena zlacením, červená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

16 / 1

Fabri, Matthias; Opus concionum tripartitum. Pars hyemalis. Coloniae Agrippinae, Viduae [Christiani] Simonis 1739.

Údaje o ilustracích: Dřevořez na titl. l.: anděl Rafael vedoucí mladého Tobiáše s devizou: "VIAS TVAS DOMINE DEMONSTRA MIHI". Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 6 vazů, pole zdobena zlacením, červená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

16 / 2

Fabri, Matthias; Opus concionum tripartitum. Pars aestivalis. Coloniae Agrippinae, Viduae [Christiani] Simonis 1739.

Údaje o ilustracích: Dřevořez na titl. l.: anděl Rafael vedoucí mladého Tobiáše s devizou: "VIAS TVAS DOMINE DEMONSTRA MIHI". Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 6 vazů, pole zdobena zlacením, červená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

16 / 3

Fabri, Matthias; Opus concionum tripartitum. Pars festivalis. Coloniae Agrippinae, Viduae [Christiani] Simonis 1739.

Údaje o ilustracích: Dřevořez na titl. l.: anděl Rafael vedoucí mladého Tobiáše s devizou: "VIAS TVAS DOMINE DEMONSTRA MIHI". Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 6 vazů, pole zdobena zlacením, červená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

17 / 1

Fabri, Matthias; Concionum sylvia nova seu auctarium in dominicas et festa totius anni. [Tomus primus - dominicale]. Coloniae Agrippinae, Vidua et filii Wilhelmi Metternich 1739.

Signet: Dřevořez na titl. l.: rozkřídlený gryf ve skoku držící renesanční štít s iniciálami "WM". Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 6 vazů, pole zdobena zlacením, červená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

17 / 2

Fabri, Matthias; Concionum sylvia nova seu auctarium in dominicas et festa totius anni. [Tomus secundus - festivale]. Coloniae Agrippinae, Vidua et filii Wilhelmi Metternich 1739.

Signet: Dřevořez na titl. l.: rozkřídlený gryf ve skoku držící renesanční štít s iniciálami

"WM". Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 6 vazů, pole zdobena zlacením, červená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

18 / 1

[Calepinus, Ambrosius]; [Lexicon]. [Tomus primus].

Vazba: Nově převázáno. Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením. Vlastnické poznámky: Na versu druhé př. předsádky: "Ex libris P. Matthaei Ceyp". Čtenářské poznámky: Na versu druhé př. předsádky: "Desunt 17. folia". Jiné signatury: Na straně 35 perem: "Bibliothecae decanalis Altomautae N. 137"; 137. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

18 / 2 a

[Calepinus, Ambrosius]; [Lexicon]. [Tomus secundus].

Vazba: Nově převázáno. Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením. Vlastnické poznámky: Na versu druhé př. předsádky: "Ex libris P. Matthaei Ceyp". Jiné signatury: Na straně 896 perem: "Bibliothecae decanalis Altomautae N. 137"; 137. Stupeň zachování knihy: Potrhaný papír na deskách.

18 / 2 b

Gesnerus, Conradus; Onomasticon priorum nominum.

Vazba: Nově převázáno. Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením. Vlastnické poznámky: Na versu druhé př. předsádky: "Ex libris P. Matthaei Ceyp". Stupeň zachování knihy: Potrhané desky, chybí text od strany 175.

19

Mansi, Josephus; Locupletissima bibliotheca moralis praedicabilis. Tomus quartus et ultimus. Augustae Vindelicorum; Graecii, Philippus, Martinus, haeredes Joannis Veith 1732.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 6 vazů, pole zdobena zlacením, červená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

20

Acta processus seu litis in causa praetensae exemptionis ab ordinaria celsissimi et reverendissimi archiepiscopi Pragensis jurisdictione inter curiam archiepiscopalem Pragensem et quinque abbates Ordinis S. Benedicti. Vetero - Praegae, Jacobus Schweiger 1759.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 6 vazů, pole zdobena zlacením, červená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Odlepené přední přideščí, poškozeno červotočem.

21

[z Koldína, Pavel Kristián]; [Práva městská]. [1701]

Údaje o ilustracích: Mědirytina, za věnováním od obce Starého Města pražského stojí mědirytina úplného erbu téhož města. Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 5 vazů, pole a desky zdobeny slepotiskovou linkou. Čtenářské poznámky: Na př. předsádce recto tužkou: "Práva městská 1701". Jiné signatury: Na přední desce perem: "N. 143"; Na hřbetě papírový štítek se signaturou "14". Stupeň zachování knihy: Chybí titulní list, některé listy uvolněné z vazby.

22

Fischer, Christophorus; Novum Testamentum. Praegae, Scholae Normalis 1777.

Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží, zdobenou zlacením. Vlastnické poznámky: Na titl. l. oválné červené razítko lemované jednoduchou linkou s nápisem "WENZEL / C. PRUDICZ". Jiné signatury: Na předním přidešti stará signatura na papírovém štítku perem: "A Nro 20". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

23

Biblia Sacra Vulgate editionis. Venetiis, Nicolaus Pezzana 1748.

Údaje o ilustracích: Před titl. l.: celostránkový mědiryt sign. "F. Zucchii sc[ulpsit]" představující alegorii Synagogy a Církve. V textu řada celostránkových dřevořezů uvozujících jednotlivé biblické knihy. Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 5 vazů, pole zdobena zlacením, červená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

24

Biblia Sacra Vulgate editionis. Viennae, Martinus Endterus 1718.

Údaje o ilustracích: Mědirytina - frontispice představující Krista mezi proroky a svatými, dále pak Adama a Evu a klanění pastýřů. Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 4 vazů, pole lemována jednoduchou slepotiskovou linkou. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto perem škrtnuto: "Ex libris Antonii Marcelli Topičowsky Presb[ysterii] Eccl[esiastici]". Pod tím perem: "Ex libris Ignatii Baumann Presbyteri Eccl[esiastici]". Čtenářské poznámky: Na př. přidešti perem: "3 f.". Stupeň zachování knihy: Frontispice natržená.

25

Biblia Sacra Vulgatae editionis. Praegae, Franciscus Carolus Hladky 1757.

Údaje o ilustracích: Grafický titl. l. (sign "Klauber Cath[olicus] Sc[ulptor] A[ugustae] V[indelicorum]) představující Adama a Evu, první hřích, narození a ukřižování Krista, Mojžíše a krále Davida a čtyři evangelisty. Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 5 vazů, pole zdobena zlacením, červená natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na druhé př. předsádce recto perem: "Haec Sacra Biblia manent pro usu decanatus Alto Mautensis, comparata 4 fl. ab Ecclesia sub decano Joanne Ant[onii] Gallina". Pod tím jinou rukou poznámka se starou signaturou. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

26 / 1

Von Brentano, Dominikus; Die heilige Schrift des Alten Testaments. Erster Theil. Frankfurt am Main, Varrentrapp und Wenner 1796.

Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto perem: "No. 1 Ex libris Matthaei Ceyp". Pod tím další rukou "Dono accepit a suprascripto Joannes Gilek m. p. Capell[anus] 1833. Dono dedit iterum bibliothecae decanali Altomautensi Anno 1838 - Joannes Gilek m. p. tunc temporis Capellanus Knusburgensis antea Altomautensis patria Cerequicensis". Pod tím stará poznámka se signaturou. Jiné signatury: Na př. předsádce recto perem: "Bibliothecae Decan[alis]. Altomautae N. 8"; 8. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

26 / 2

Von Brentano, Dominikus; Dereser, Thaddäus Anton: Die heilige Schrift des Alten Testaments. Zweiten Theils erster Band. Frankfurt am Main, Varrentrapp und Wenner 1801.

Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto perem: "No. 2 Ex libris Matth[aei] Ceyp". Pod tím další rukou "Dono accepit a suprascripto Joannes Gilek m. p. Capell[anus] 1833" Dono dedit iterum bibliothecae decanali Altomautensi Anno 1838 - Joannes Gilek m. p. tunc temporis Capellanus Knusburgensis antea Altomautensis patria Cerequicensis". Jiné signatury: Na titl. I. perem: "Bibliothecae Decan[alis]. Altomautae N. 8"; 8. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

26 / 3

Von Brentano, Dominikus; Die heilige Schrift des Alten Testaments. Dritten Theils erster Band. Frankfurt am Main, Varrentrapp und Wenner 1797.

Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto perem: "No. 3 Ex libris Matth[aei] Ceyp". Pod tím další rukou "Dono accepit a suprafato Joannes Gilek m. p. Capell[anus] 1833" Dono dedit iterum bibliothecae Decanali Altomautensi Anno 1838 - Joannes Šilek tunc temporis Capellanus Kensburgensis antea Altomautensis patria Cerequicensis. Pod tím stará poznámka se signaturou. Jiné signatury: Na př. předsádce recto perem: "Bibli[othecae] Dec[anal]is]. Altomautae N. 8"; 8. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

26 / 4

Von Brentano, Dominikus; Dereser, Thaddäus Anton: Die heilige Schrift des Alten Testaments. Dritten Theils zweiter Band. Frankfurt am Main, Varrentrapp und Wenner 1800.

Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto perem: "No. 4 Ex libris P. Matth[aei] Ceyp". Pod tím další rukou "Dono accepit a suprascripto Joannes Gilek m. p. Capell[anus] 1833" Dono dedit iterum bibliothecae Decanali Altomautensi anno 1838 - Joannes Gilek tunc temporis Capellanus Kensburgensis antea Altomautensis patria Cerequicensis. Pod tím poznámka se starou signaturou. Jiné

signatury: Na př. předsádce recto perem: "Bibli[othecae] Decan[alis]. Altomautae N. 8"; 8. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

27 / 1

Von Brentano, Dominikus; Die heilige Schrift des Neuen Testaments. Erster Theil. Frankfurt am Main, Varrentrapp und Wenner 1798.

Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto perem: "No. 5 Ex libris P. Matth[aei] Ceyp". Pod tím poznámka se starou signaturou. Jiné signatury: Na př. předsádce recto perem: "Bibliothecae Decanalis Altomautae N. 8"; 8. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

27 / 2

Von Brentano, Dominikus; Die heilige Schrift des Neuen Testaments. Zweiter Theil. Frankfurt am Main, Varrentrapp und Wenner 1798.

Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto perem: "No. 6 Ex libris P. Matth[aei] Ceyp". Pod tím poznámka se starou signaturou. Jiné signatury: Na př. předsádce recto perem: "Bibl[iothecae] Decan[alis] Altomautae N. 8"; 8. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

27 / 3

Von Brentano, Dominikus; Die heilige Schrift des Neuen Testaments. Dritter Theil. Frankfurt am Main, Varrentrapp und Wenner 1798.

Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto perem: "No. 7 Ex libris P. Matth[aei] Ceyp liber ultimus sign. Wratslaviae 1814". Mezi tím poznámka se starou signaturou. Jiné signatury: Na př. předsádce recto perem: "Bibl[iothecae] Decan[alis] Altomautae N. 8"; 8. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

28

Bibli česká to jest celé Svaté Písmo Starého a Nového zákona. Díl druhý. Praha, C. k. normální škola 1804.

Vazba: Lepenkové desky potažené škrbovým papírem, plochý hřbet. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto tužkou: "Národního buditele P. Faustina Procházky zakázaná bible. Red Sequardt 5. XI. 1925 (z r. 1804)". Stupeň zachování knihy: Podřeny papírový pokrýv.

29 / 1

Niemeyer, August Hermann; Charakteristik der Bibel. Erster Theil. Prag, 1785.

Údaje o ilustracích: Drobná mědirytina na titl. l. Vazba: Lepenkové desky potažené hnědým papírem, hřbet šit na 3 vazy. Vlastnické poznámky: Na titl. l. černé oválné razítko lemované jednoduchou linkou s nápisem: "HAWEL / JOSEPHUS". Čtenářské poznámky: Na titl. l. tužkou: " 4 fl.". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

29 / 2

Niemeyer, August Hermann; Charakteristik der Bibel. Zweiter Theil. Prag, 1785.

Údaje o ilustracích: Drobná mědirytina na titl. l. Vazba: Lepenkové desky potažené hnědým papírem, hřbet šit na 3 vazy. Vlastnické poznámky: Na titl. l. černé oválné razítko lemované jednoduchou linkou s nápisem: "HAWEL / JOSEPHUS". Na předním přیدهšti perem iniciály: "P. A. M. C. Z.". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

29 / 3

Niemeyer, August Hermann; Charakteristik der Bibel. Dritter Theil. Prag, 1785.

Údaje o ilustracích: Drobná mědirytina na titl. l. Vazba: Lepenkové desky potažené hnědým papírem, hřbet šit na 3 vazy. Vlastnické poznámky: Na titl. l. černé oválné razítko lemované jednoduchou linkou s nápisem: "HAWEL / JOSEPHUS". Na předním přیدهšti perem iniciály: "P. A. M. C. Z.". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

30 / 1 a

Slesina, Joannes; Commentarium in vetus Testamentum [...] tomus I.. Praegae, Joannes Viduis Pruscha 1768.

Údaje o ilustracích: Drobná mědirytina na titl. l.: s motivem beránka. Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 4 vazy, zdobeny slepotiskovými linkami, červená stříkaná ořízka. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

30 / 1 b

Slesina, Joannes; Commentarium in Vetus Testamentum [...] tomus II.. Praegae, Fitzky & haeredes Hladkyanorum 1769.

Údaje o ilustracích: Drobná mědirytina na titl. l.: s motivem beránka. Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 4 vazy, zdobeny slepotiskovými linkami, červená stříkaná ořízka. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

30 / 2 a

Slesina, Joannes; Commentarium in vetus Testamentum [...] tomus III.. Praegae, Fitzky & haeredes Hladkyanorum 1768.

Údaje o ilustracích: Drobná mědirytina na titl. l.: s motivem beránka. Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 4 vazy, zdobeny slepotiskovými linkami, červená stříkaná ořízka. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

30 / 2 b

Slesina, Joannes; Commentarium in vetus Testamentum [...] tomus IV.. Praegae, Haeredes Hladkyanorum, factor: Mathia Glatz 1771.

Údaje o ilustracích: Drobná mědirytina na titl. l.: s motivem beránka. Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 4 vazy, zdobeny slepotiskovými linkami, červená stříkaná ořízka. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

31 / 1

Alexander, Natalis; Theologia dogmatica et moralis secundum ordinem Catechismi concilii Tridentini in quinque libros distributa. Tomus primus. Parisiis, Silvanus de Grassortis 1767. [Venetiis], Thoma Bettinellii 1767.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 6 vazů, pole zdobena zlacením, červená natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na druhé př. předsádce perem: "Ex libris P. Matthaei Ceyp". Pod tím iniciály "P. I. S. C. Z." Na titl. l. perem: "P. Sarcandri Scheüerer P.Z.". Pod tím stará poznámka se signaturou. Čtenářské poznámky: Na rectu zadní předsádky: "Procuratus cum o[mn]ibus 4 tomis Anno 1771 in Crudo p[e]r 10 fl." Asi "P. Sarcandri Scheüerer P.Z.". Jiné signatury: Na př. předsádce recto perem: "Bibl[iothecae] Decan[alis] Altomautae N. 58"; 58.

31 / 2

Alexander, Natalis; Theologia dogmatica et moralis secundum ordinem Catechismi concilii Tridentini in quinque libros distributa. Tomus secundus. Parisiis, Silvanus de Grassortis 1767. [Venetiis], Thoma Bettinellii 1767.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 6 vazů, pole zdobena zlacením, červená natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na druhé př. předsádce perem: "Ex libris P. Matthaei Ceyp". Pod tím iniciály "P. I. S. C. Z." Na titl. l. perem: "P. Sarcandri Scheüerer P.Z.". Pod tím stará poznámka se signaturou. Jiné signatury: Na př. předsádce recto perem: "Bibl[iothecae] Decan[alis] Altomautae N. 58"; 58. Stupeň zachování knihy: Dobré.

31 / 3

Alexander, Natalis; Theologia dogmatica et moralis secundum ordinem Catechismi concilii Tridentini in quinque libros distributa. Tomus tertius. Parisiis, Silvanus de Grassortis 1767. [Venetiis], Thoma Bettinellii 1767.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 6 vazů, pole zdobena zlacením, červená natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na druhé př. předsádce perem: "Ex libris P. Matthaei Ceyp". Pod tím iniciály "P. I. S. C. Z." Na titl. l. perem: "P. Sarcandri Scheüerer P.Z.". Pod tím stará poznámka se signaturou. Jiné signatury: Na př. předsádce recto perem: "Bibl[iothecae] Decan[alis] Altomautae N. 58"; 58. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

31 / 4

Alexander, Natalis; Theologia dogmatica et moralis secundum ordinem Catechismi Concilii Tridentini in quinque libros distributa.. Tomus quartus. Parisiis, Silvanus de Grassortis 1767. [Venetiis], Thoma Bettinellii 1767.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 6 vazů, pole zdobena zlacením, červená natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na druhé př. předsádce perem: "Ex libris P. Matthaei Ceyp". Pod tím iniciály "P. I. S. C. Z." Na titl. l. perem: "P. Sarcandri Scheüerer P.Z.". Pod tím stará poznámka se signaturou. Jiné signatury: Na př. předsádce recto perem: "Bibl[iothecae] Decan[alis] Altomautae N. 58"; 58. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

32

Thoma ex Charmes; Compendium theologiae universae ad usum examinandorum. Augustae Vindelicorum, Filii Matthaei Rieger 1790.

Signet: Dřevořez na titl. l.: kartuše s monogramem "MR" je opřena o balíky papíru, knihy a Merkurovu hůl. Vazba: Lepenkové desky a plochý hřbet potažené mramorovaným papírem. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce tužkou: "Ex libris Joannis Notald m. p. [?] constat 3 fl." Na titl. l. černé oválné razítko lemované vavřínovým věncem s nápisem "Jos. / Krejčí". Stupeň zachování knihy: dobrý.

33

Schleichert, Bonifacius; Institutiones patrologiae ad praescriptum reformationis Vindobonensis usibus academicis accommodatae. Praegae, Scholae normalis 1777.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, hřbet šit na 3 vazy. Vlastnické poznámky: Na př. přidešti perem: "Ex libris Joannis Fr. Gilek m. p. Cap[ellani] Altomaut[ensi] Bibliothecanae decanali Altomautensi a superius scripto datus". Na titl. l. perem, příjmení škrtnuto: "Ex libris Francisci Freind 1779". Pod tím perem: "Ex libris Wenceslai Hoczel S. J. in Anni II studiosis". Pod tím škrtnuto a nekolikrát přepisováno "Ex Libris Caroli Reichl 1780". Pod tím stará poznámka se signtaurou. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] Decan[alis] Altomautae N. 95"; 95. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

34

S. Augustinus Hipponensis episcopus; Libri de doctrina christiana et de catechizandis rudibus. Praegae, Scholae normalis 1783. Praegae, Typographiae Scholae Normalis, factor: Mattheus Adam Schmadl

Vazba: Lepenkové desky potažené červeným stříkaným papírem, plochý hřbet. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibliothecae Decanalis Altomautae N. 52"; 52. Stupeň zachování knihy: Vpředu vyřezáno 7 listů.

35 / 1

Pouget, Franciscus Amatus; Katholische Unterweisungen nach der Weise einer Christenlehre. Sechster Band. Augsburg, Gebrüder Weith 1779.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, hřbet šit na 3 vazy. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] Decan[alis] Altomautae N. 60"; 60. Stupeň zachování knihy: Dobrý

35 / 2

Pouget, Franciscus Amatus; Katholische Unterweisungen nach der Weise einer Christenlehre. Neunter Band. Augsburg, Gebrüder Weith 1779.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, hřbet šit na 3 vazy. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] Decanalis Altomautae N. 60"; 60. Stupeň zachování knihy: Vyřiznut jeden list vpředu a zadní předsádka.

36

Nösselt, Johann August; Vertheidigung der Wahrheit und Göttlichkeit der Christlichen Religion. Prag, 1785.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, hřbet šit na 5 vazů. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] Decanalis Altomautae N. 59"; 59. Stupeň zachování knihy: Uvolněna přední deska vazby.

37 a

[Simon, Jordanus]; Theologie wider die starken Geister. [Erster Band]. Augsburg; Ingolstadt, Joh[annes] Franz Xaverus Crätz 1772.

Signet: Dřevořez na titl. l.: kartuš, nad ní je rozvinuta páska s nápisem "HIS NITITUR ORBIS", o kartuš opřeny knihy, pod nimi stylizovaný erb s iniciálami "J. F. C". Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 4 vazy, pole zdobena zlacením, červená natíraná ořízka. Jiné signatury: Na př. přideščí perem: "No. 4". Stupeň zachování knihy: Odlepené přední přideščí,

37 b

[Simon, Jordanus]; Theologie wider die starken Geister. Zweiter Band. Augsburg; Ingolstadt, Joh[annes] Franz Xaverus Crätz 1772.

Signet: Dřevořez na titl. l.: kartuš, nad ní je rozvinuta páska s nápisem "HIS NITITUR ORBIS", o kartuš opřeny knihy, pod nimi stylizovaný erb s iniciálami "J. F. C". Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 4 vazy, pole zdobena zlacením, červená natíraná ořízka. Jiné signatury: Na př. přideščí perem: "No. 4". Stupeň zachování knihy: Odlepené přední přideščí,

38

Hermes, Johann August; Handbuch der Religion. Erster Band. Berlin, Christian Friedrich Himbürg 1783.

Údaje o ilustracích: Mědirytina - frontispice (sign. "C.C. Glassbach sc[ulpsit] 1779"), portrét autora. Na titl. l.: drobná mědirytina, anděl držící desky desatera. Vazba: Lepenkové desky potažené modrým škrobovým papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením, červená stříkaná ořízka. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] Decanalis Altomautae N. 66"; 66. Stupeň zachování knihy: Přední desky odtržené od knižního bloku, z přední desky utrženo papírové krytí, uvolněna titulní stránka s frontispice.

39 a

Der in dem katolischen Glauben gründlich unterrichtete Christ. Erster Theil. Salzburg, Hof- und akademischen Waisenhausbuchhandlung 1781.

Vazba: Lepenkové desky potažené růžovým škrobovým papírem, plochý hřbet a rohy pergamenem, červená natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na titl. l. perem: "Ex

libris P. Aurelii Meisner Can[onicii] Reg[ularis] Lath[eranensis] in Carlshoff Pragae". Stupeň zachování knihy: Poškozená přední deska, chybí pergamenové rohy, vazba velmi špinavá.

39 b

Der in dem katolischen Glauben gründlich unterrichtete Christ. Zweiter Theil. Salzburg, Hof- und akademischen Waisenhausbuchhandlung 1781.

Vazba: Lepenkové desky potažené růžovým škrobovým papírem, plochý hřbet a rohy pergamenem, červená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Poškozená přední deska, chybí pergamenové rohy, vazba velmi špinavá.

40

Veronius, Franciscus; Regula Fidei sive secretio eorum, quae sunt de fide catholica ab iis, quae non sunt de fide. Coloniae Agrippinae, Henricus Josephus Simon 1779.

Vazba: Lepenkové desky a plochý hřbet potažené modrým papírem. Vlastnické poznámky: Na titl. l. perem: "P. Sarcandri Scheüerer ". Nad tím poznámka se starou signaturou Na zadní předsádce: "Procur[atus] A[nn]o 1789 in crudo 24 cr. pro compact[ura] 8 cr. Summa 32 cr.". Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 172"; 172. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

41

Stanihurstus, Guilielmus; Dei immortalis in corpore mortali patientis Historia. Coloniae Agrippinae, Joannes Wilhelmus Huisch 1744.

Údaje o ilustracích: Drobný mědiryt na titl. l.: zbičovaný Kristus beroucí na sebe kříž, na kříži páska s nápisem " Mein bettlein wird mich trösten, Job 7". Vazba: Nově opravováno. Dýhové desky potažené mramorovaným papírem z 19. století, plochý hřbet, červeně stříkaná ořízka. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto perem: "Ex libris Patris Josephi Smržek Ecclesiastici die 11 Julii Anno 1770". Pod tím perem: "Dono accepit hunc libellum ab Illustrissimo comite Dohlaský". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

42 a

Von Wolff, Christian Freiherr; Vernünfftige Gedanken von Gott der Welt und der Seele des Menschen. Halle, Rengerische Buchhandlung 1751.

Údaje o ilustracích: Mědirytina - frontispice (sign. "Gründler sc[ulpsit] Halae"), nad krajinou vycházející slunce s nápisem "Lucem post nubila reddidit". Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet, červená stříkaná ořízka. Jiné signatury: Na př. přideščí perem: "No. 27". Stupeň zachování knihy: Uvolněný titulní list, potrhaná vazba.

42 b

Von Wolff, Christian Freiherr; Erinnerung, wie er es künftig mit den Einwürfen halten will, wider seine Schriften gemacht werden. Halle, [Rengerische Buchhandlung] 1751.

Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet, červená stříkaná ořízka. Jiné signatury: Na př. přidešti perem: "No. 27". Stupeň zachování knihy: Potrhaná vazba.

43

Pehem, J. N. J.; Abhandlung von den Einührung der Volkssprache in den öffentlichen Gottesdienst. Wienn, Sonnleithnerische Druckerei 1783.

Vazba: Dýhové desky potažené hnědou kůží, plochý hřbet zdobený slepotiskem, červená natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na druhé př. předsádce verso perem: "Ex libris Antonii Swoboda Theologi Primi anni m.p.". Pod tím poznámka se starou signaturou. Jiné signatury: Na druhé př. předsádce recto perem: "No. 31"; 31. Stupeň zachování knihy: Odlepené přední i zadní přidešti, potrhaná vazba.

44

Müller, Bonaventura; Widerlegung einer Schrift worinn ein sein sollender römisch-katholischer Pfarrer in Schessien unternommen hat zu erweisen, dass weder der christliche Religion, noch die römisch-katolische Kirche die alleinseligmachende sei. Prag, Franz Gerzabek 1799.

Údaje o ilustracích: Drobný dřevořez na titl. l.: anděl s kartuší. Vazba: Lepenkové desky potažené zeleným škrbovým papírem, plochý hřbet. Jiné signatury: Na druhé př. předsádce recto perem: "No. 5". Stupeň zachování knihy: Poškrábaný papírový pokryv.

45

Heimbach, Matthia; Praxis catechetica sive manuductio pro instruendis rudibus elementa fidei et morum practicae explanans. Coloniae Agrippinae, Viduae Simonis 1742.

Signet: Dřevořez na titl. l.: anděl Rafael vedoucí mladého Tobiáše s devizou: "VIAS TVAS DOMINE DEMONSTRA MIHI". Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 4 vazy, pole lemována slepotiskovou linkou. Čtenářské poznámky: Na zadním přidešti perem: české poznámky ze Sv. Augustina, recept na 2 žejdlíky gumilagu. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 51"; 51. Stupeň zachování knihy: Přední přidešti a předsádka polity.

46

Hevensi, Gabriel; Scintilliae Ignatianae sive sancti Ignatii de Loyola Societatis Jesu fundatoris apophthegmata sacra. Viennae Austriae, Gregorius Kurtzböck 1752.

Vazba: Dýhové desky potažené hnědým škrbovým papírem, plochý hřbet. Vlastnické poznámky: Na zadní předsádce verso drobná poznámka nejasného charakteru. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 109"; 109. Stupeň

zachování knihy: Potrhaný pokryv.

47

Abelly, M. Ludovicus; Sacerdos Christianus seu manufactio ad vitam sacerdotalem pie instituendam. Tyrnaviae, Typographia Societatis Jesu 1747.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží se slepotiskovou linkou, hřbet šit na 4 vazy, červená natíraná ořízka. Jiné signatury: Na př. přidešti perem: "No. 109". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

48

Nicol; Moralische Versuche welche verschiedene Abhandlungen über verschiedene wichtige Pflichten in sich halten. Sechster Theil. Bamberg und Würzburg, Tobias Göbhardt 1782.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet, ořízka nezarovnaná. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

49

Sailler, Johann Michael; Handbuch der christlichen moral. Grätz, 1818.

Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením, červená stříkaná ořízka. Stupeň zachování knihy: Stržený pokryv zadních desek, odlepená obě přidešti.

50

Salzmann, Christian Gotthilf; Moralisches Elementarsbuch nebst einer Einleitung zum nützlichen gebrauch desselben. Erster Theil. Wien, 1787.

Vazba: Lepenkové desky potažené modrým škrobovým papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením, červená stříkaná ořízka. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decan[alis] Altomautae N. 37"; 37. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

51

Concina, Daniel; Theologia christiana dogmatico-moralis. Tomus primus. Augustae Vindel[icorum]; Oeniponti, Josephus Wolff 1757.

Údaje o ilustracích: Drobná mědirytina na titl. l.: Kristus v podobě pastýře. Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 5 vazů, pole zdobena zlacením, červená natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na titl. l. perem: "P. Sarcandri Scheüerer P.Z.". Pod tím poznámka se starou signaturou. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 63"; 63. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

52 / 1

Luydl, Corbinianus; Schneidenbach, Bonifacius: Theologia moralis christiana & euangelica. Tomus II.. [Campidonium], Aloisus Galler 1772.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Stupeň zachování knihy: Špinavý a potrhavý pokryv desek.

52 / 2

Luydl, Corbinianus; Schneidenbach, Bonifacius: Theologia moralis Christiana & euangelica ex purioribus, sincerisque S. scripturae. Tomus VII pars I.. [Campodoni], Aloisus Galler 1778.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

53 / 1

Luydl, Corbinianus; Institutiones Theologiae Moralis Christianae et euangelice. Engelbertus Stadler

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

53 / 3

Schneidenbach, Bonifacius; Theologia moralis Christiana & evangelica. Tomus IX. pars I. [Campidonium], Aloisus Galler 1779.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

53 / 4

Schneidenbach, Bonifacius; Theologia moralis christiana & evangelica. Tomus IX. pars II. [Campidonium], Aloisus Galler 1780.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

53 / 5

Schneidenbach, Bonifacius; Theologia moralis Christiana & evangelica. Tomus X.. [Campidonium], Aloisus Galler 1780.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

53 / 6

Schneidenbach, Bonifacius; Theologia moralis christiana & eu'vangelica. Tomus XI.. [Campidonium], Aloisus Galler 1782.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

54 / 1

Luydl, Corbinianus; Institutiones theologiae moralis christinae et evangelicae. [pars I.]. [Campidonium], Engelbertus Stadler 1771.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Čtenářské poznámky: Na zadní předsádce perem obsah díla. Stupeň zachování knihy: Potrhaný pokryv desek.

54 / 2

Luydl, Corbinianus; [Institutiones theologiae moralis christinae et evangelicae]. Pars II.. [Campidonium], Engelbertus Stadler 1771.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Čtenářské poznámky: Na zadní předsádce perem obsah díla. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

54 / 3

Luydl, Corbinianus; [Institutionum theologiae moralis christinae et euangelicae]. Pars III.. [Campidonium], Engelbertus Stadler 1771.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Čtenářské poznámky: Na zadní předsádce perem obsah díla. Stupeň zachování knihy: Knižní blok oddělen od desek, potrhaný pokryv desek.

55 / 1

Sasserath, Reinerus; Cursus theologiae moralis. Pars I.. Augustae Vindelicorum, Mathaeus Rieger et filii 1771.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Stupeň zachování knihy: Vazba zčásti odlepená.

55 / 2

Sasserath, Reinerus; Cursus theologiae moralis. Pars II.. Augustae Vindelicorum, Mathaeus Rieger et filii 1771.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Stupeň zachování knihy: Vazba zčásti odlepená, poškozena plísní.

55 / 3

Sasserath, Reinerus; Cursus theologiae moralis. Pars III.. Augustae Vindelicorum, Mathaeus Rieger et filii 1771.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Stupeň zachování knihy: Vazba zčásti odlepená, poškozená plísni.

55 / 4

Sasserath, Reinerus; Cursus theologiae moralis. Pars I.. Augustae Vindelicorum, Mathaeus Rieger et filii 1771.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Stupeň zachování knihy: Vazba zčásti odlepená, odlepený pokryv desek.

56

Giftschütz, Franz; Leitfaden der in den k. k. Erblanden vorgeschriebenen deutschen Vorlesungen über die Pastoraltheologie. Zweiter und letzter Theil. Wien, Joh[ann] David Hörling 1787.

Signet: Dřevořez na titl. l.: podstavec s písmeny "I.D.H.". Na podstavci pak Merkurova hůl, knihy a okřídlený klobouk. Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Vlastnické poznámky: Na př. přidešti perem: "Ignatii Baumann Ecc[lesiastici] 1 fl.". Stupeň zachování knihy: Odlepené přidešti.

57 / 1

Von Mosheim, Johann Lorenz; Sitten-Lehre der Heiligen Schrift. Erster Theil. 1787.

Údaje o ilustracích: Mědirytina - frontispice, portrét autora. Vazba: Lepenkové desky potažené modrým papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením, červená stříkaná ořízka. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 67"; 67. Stupeň zachování knihy: Odlepený pokryv přední desky, odlepená přidešti.

57 / 2

Von Mosheim, Johann Lorenz; Sitten-Lehre der Heiligen Schrift. Erster Theil. 1787.

Vazba: Lepenkové desky potažené modrým škrobovým papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením, červená stříkaná ořízka. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] Decanalis Altomautae N. 67"; 67. Stupeň zachování knihy: Potrhaný pokryv desek.

57 / 3

Von Mosheim, Johann Lorenz; Sitten-Lehre der Heiligen Schrift. Dritten Theiles erster Band. 1787.

Vazba: Lepenkové desky potažené modrým škrobovým papírem, plochý hřbet a rohy

hnědou kůží zdobenou zlacením, červená stříkaná ořízka. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] Decanalis Altomautae N. 67"; 67. Stupeň zachování knihy: Potrhaný pokryv desek.

57 / 4

Von Mosheim, Johann Lorenz; Miller, Johann Peter: Sitten-Lehre der Heiligen Schrift. Sechster Theil. 1788.

Vazba: Lepenkové desky potažené modrým škrobovým papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením, červená stříkaná ořízka. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] Decanalis Altomautae N. 67"; 67. Stupeň zachování knihy: Chybí přední deska.

57 / 5

Von Mosheim, Johann Lorenz; Miller, Johann Peter: Sitten-Lehre der Heiligen Schrift. Siebter Theil.

Vazba: Lepenkové desky potažené modrým škrobovým papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením, červená stříkaná ořízka. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 67"; 67. Stupeň zachování knihy: Potrhaný pokryv desek.

57 / 6

Von Mosheim, Johann Lorenz; Miller, Johann Peter: Sitten-Lehre der Heiligen Schrift. Neunter und letzter Theil. 1790.

Vazba: Lepenkové desky potažené modrým škrobovým papírem, hřbet šit na 4 vazy, pole zdobena zlacením, rohy z hnědé kůže zdobené zlacením, červená stříkaná ořízka. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 67"; 67. Stupeň zachování knihy: Potrhaný pokryv desek.

57 / 7

Von Mosheim, Johann Lorenz; Sitten-Lehre der Heiligen Schrift. Erster Theil. 1787.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 5 vazů, pole zdobena zlacením, červená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

57 / 8

Von Mosheim, Johann Lorenz; Sitten-Lehre der Heiligen Schrift. Fünfter Theil. 1787.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 6 vazů, pole zdobena zlacením, červená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Odřený poryv desek.

57 / 9

Von Mosheim, Johann Lorenz; Miller, Johann Peter: Sitten-Lehre der Heiligen Schrift. Sechster Theil. 1788.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 6 vazů, pole zdobena zlacením, červená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

57 / 10

Von Mosheim, Johann Lorenz; Miller, Johann Peter: Sitten-Lehre der Heiligen Schrift. Siebenter Theil. 1788.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 6 vazů, pole zdobena zlacením, červená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Poškozený porov.

58

Flores Bibliae sive loci communes omnium fere materiarum ex Veteri ac Novo Testamento excerpti alphabetico ordine digesti ac castigatii. Tynaviae, Typographia Societatis Jesu 1743.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 4 vazů, pole zdobena zlacením, červenočerně stříkaná ořízka. Čtenářské poznámky: Na předním přideščí perem: "39 cr.". Jiné signatury: Na předtitulu perem: "Bibl[iothecae] decanalís Altomautae N. 69"; 69. Stupeň zachování knihy: Vyříznutá přední předsádka, potrhany pokrýv desek.

59 a

Hanapus, Nicolaus; Exempla Biblica in materias morales ordine alphabetico distributa. Augustae Vindelicorum, Filii Matthaei Rieger 1783.

Signet: Dřevořez na titl. l.: andělek korunuje vavřínovým věncem knihy s písmenem "R" na desce, v pozadí Merkrova hůl. Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 5 vazů, pole zdobena zlacením, červená natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na př. přideščí perem: "Pöllner m. p.". Stupeň zachování knihy: Vyříznutá přední předsádka.

59 b

Manuale concionatorum Sacrae Scripturae floribus discretum. Moguntinae, Joannes Baptista Schönveterus 1667.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 6 vazů, pole zdobena zlacením, červená natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na titl. l. perem: "Est Conventus Sancti Wenceslai Fr[atrum] Disc[alceatorum] S. Augustini Neo- Pragae". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

60 / 1

Hanapus, Nicolaus; Exempla Biblica in materias morales distributa. Augustae Vindelicorum, Matthias Wolff 1730.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 6 vazů, pole lemována zlatou linkou, červená stříkaná ořízka. Vlastnické poznámky: Na titl. l. perem: "Ex libris P. Ioannis Josephi [dále nečitelné]". Křestní jméno a příjmení přepsány dalším vlastníkem, nečitelné. Pod tím poznámka se starou signaturou. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 72"; 72. Vložené dokumenty: "Hymnus De Sancto Josepho e Cupertino". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

60 / 2

Hanapus, Nicolaus; Exempla Biblica in materias morales distributa. Wirzeburgi, Lochner; Mayer 1744.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 5 vazů, pole zdobena zlacením, červená stříkaná ořízka. Vlastnické poznámky: Na př. přidešti perem: "P. Ignatii Baumann Eccl[esiastici] 30 cr." Na titl. l. perem: "Ex libris P. Joannis Josephi T[...] příjmení nečitelné Eccles[iastici]" Druhé jméno a příjmení přepsáno na "Ex libris P. Joannis Nep[omucenii] Jedermík[?] Eccl[esiastici]". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

61

Des Verfassers der Religionsphilosophie geistliche Reden auf alle Sonntage des Jahres. Erster Band. Augsburg, Gebrüder Veith 1784.

Údaje o ilustracích: Drobná mědirytina na titl. l. Na str. 1 drobná mědirytina představující klanění pastýřů. Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 5 vazů, pole zdobena zlacením, červená natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na titl. l. perem: "Ex libris Venantii Metz m.p. Parochii Schuppanen[sis]". Původní text pod tím zcela nečitelný. Vložené dokumenty: Vložena kresba tužkou představující plně naložený koráb s mečounem. Stupeň zachování knihy: Plíseň.

62 / 1

Grosse Katechese eines Dorfpfarrers für dasLandvolk. Erster Band. Augsburg, Nicolaus Doll 1796.

Údaje o ilustracích: Mědirytina - frontispice, alegorická scéna hlásání evangelia nevěřícím. Drobná mědirytina (sign. "G. X. Verhelst scul[psit]") na titl. l.: kázání sv. Petra na aeropagu. Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením, žlutá natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto perem: "Ex libris Matthaei Ceyp". Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] Decanalis Altomautae N. 33"; 33. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

62 / 2

Grosse Katechese eines Dorfpfarrers für Landvolk. Zweiter Band. Augsburg, Nicolaus Doll 1796.

Údaje o ilustracích: Drobná mědirytina na titl. l.: Mojžíš před hořícím keřem. Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením, žutá natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto perem: "Ex libris Matthaei Ceyp". Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 33"; 33. Stupeň zachování

62 / 3

Grosse Katechese eines Dorfpfarrers für Landvolk. Dritter Band. Augsburg, Nicolaus Doll 1796.

Údaje o ilustracích: Drobná mědirytina na titl. l.: motiv staré a nové smlouvy Mojžíše a Krista. Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením, žlutá natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto perem: "Ex libris Matthaei Ceyp". Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 33"; 33. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

62 / 4

Grosse Katechese eines Dorfpfarrers für Landvolk. Sechster Band. Augsburg, Nicolaus Doll 1796.

Údaje o ilustracích: Drobná mědirytina na titl. l.: Jákobův žebřík. Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením, žlutá natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto perem: "Ex libris P. Matth[aei] Ceyp". Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 33"; 33. Stupeň zachování

62 / 5

Grosse Katechese eines Dorfpfarrers für Landvolk. Siebenter Band. Augsburg, Nicolaus Doll 1802.

Údaje o ilustracích: Drobný mědiryt na titl. l.: alegorie Víry, Naděje a Lásky. Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením, žlutá natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto perem: "Ex libris P. Matth[aei] Ceyp". Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 33"; 33. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

62 / 6

Grosse Katechese eines Dorfpfarrers für Landvolk. Neunter Band. Augsburg, Nicolaus Doll 1804.

Údaje o ilustracích: Drobná mědirytina na titl. l.: motiv Poslední večeře. Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením, žlutá natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto

perem: "Ex libris P. Matth[aei] Ceyp". Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 33"; 33. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

62 / 7

Grosse Katechese eines Dorfpfarrers für Landvolk. Zehnter Band. Augsburg, Nicolaus Doll 1805.

Údaje o ilustracích: Drobná mědirytina na titl. l.: představující svátost manželství, kněžství a nemocných. Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením, žlutá natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na př. Předsádce recto perem: "Ex libris P. Matthaei Ceyp". Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 33"; 33. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

62 / 8

Grosse Katechese eines Dorfpfarrers für Landvolk. Eilfter Band. Augsburg, Nicolaus Doll 1806.

Údaje o ilustracích: Drobná mědirytina (sign. "Mich. Gleich sc[ulpsit]") na titl. l.: Kristus kázající zástupům. Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením, žlutá natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto perem: "Ex libris P. Matth[aei] Ceyp". Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 33"; 33. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

62 / 9

Grosse Katechese eines Dorfpfarrers für Landvolk. Zwölfter Band. Augsburg, Nicolaus Doll 1806.

Údaje o ilustracích: Drobná mědirytina (sign. "Mich. Gleich sc[ulpsit]") na titl. l.: Kristus kázající farizejům. Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením, žlutá natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto perem: "N 12 ulti[mus] Ex libris P. Matth[aei] Ceyp liber ultimus sign. Wratslaviae 1814". Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 33". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

63

Volks-Predigten nach dem wahren Sinne des heiligen Evangeliums auf alle Sonn- und Festtage des Jahrs. Zweiter Band. München, Johann Baptist Strobel 1784.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] Decanalis Altomautae N. 26"; 26. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

64 / 1

Bergier; Historische und dogmatische Abhandlung von der wahren Religion, nebst der Wiederlegung der Irrthümer. Sechster Theil. Böhmisch Budweis, Johann Franz Zdarssa 1798. Böhmisch Budweis, Johann Franz Zdarssa 1798.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Stupeň zachování knihy: Poškozeno červotočem.

64 / 2

Bergier; Historische und dogmatische Abhandlung von der wahren Religion, nebst der Wiederlegung der Irrthümer. Neunter Theil. Böhmisch Budweis, Johann Franz Zdarssa 1798. Böhmisch Budweis, Johann Franz Zdarssa 1798.

Vazba: Lepenkové desky potažené zeleným škrobovým papírem, plochý hřbet zdobený zlatotiskem, rohy z hnědé kůže zdobené zlacením, červená stříkaná ořízka. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

64 / 3

Bergier; Historische und dogmatische Abhandlung von der wahren Religion, nebst der Wiederlegung der Irrthümer. Eilfter Theil. Böhmisch Budweis, Johann Franz Zdarssa 1799. Böhmisch Budweis, Johann Franz Zdarssa 1799.

Vazba: Lepenkové desky potažené zeleným škrobovým papírem, plochý hřbet zdobený zlatotiskem, rohy z hnědé kůže zdobené zlacením, červená stříkaná ořízka. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

64 / 4

Bergier; Historische und dogmatische Abhandlung von der wahren Religion, nebst der Wiederlegung der Irrthümer. Zwölfter Theil. Böhmisch Budweis, Johann Franz Zdarssa 1799. Böhmisch Budweis, Johann Franz Zdarssa 1799.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

65 / 1

Bretonneau, Franz; Sämmtliche Predigten.. Zweiter Theil. Augsburg, Ignatz Adam und Franz Anton Veith 1767.

Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 32"; 32. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

65 / 2

Bretonneau, Franz; Sämmtliche Predigten.. Dritter Theil. Augsburg, Ignatz Adam und Franz Anton Veith 1767.

Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 32"; 32. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

65 / 3

Bretonneau, Franz; Sämmtliche Predigten.. Vierter Theil. Augsburg, Ignatz Adam und Franz Anton Veith 1767.

Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 32"; 32. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

65 / 4

Bretonneau, Franz; Sämmtliche Predigten. Sechster Theil. Augsburg, Ignatz Adam und Franz Anton Veith 1767.

Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 32"; 32. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

65 / 5

Bretonneau, Franz; Sämmtliche Predigten. Siebenter und letzter Theil.. Augsburg, Ignatz Adam und Franz Anton Veith 1767.

Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží zdobenou zlacením. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 32"; 32. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

66

Dilg, Johann Baptist; Kurze Predigten nach der heiligen Messe zum Gebrauch der Landgestlichen worinnen ein den Fähigkeiten ihrer Pfarrkinder angemessener Unterricht über alle Religions wahrheiten in Ermahnungsreden auf zween Jahrgänge enthalten ist. Erster Jahrgang. Augsburg, Söhne Matthäus Riegers 1782.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Vlastnické poznámky: Na př. přidešti černé razítko (jen písmena) "P.F.S". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

67

Fleschier, Esprit; Lob und Sittenreden. Siebend und letzter Theil. Augsburg; Innsbrugg, Joseph Wolff 1760.

Údaje o ilustracích: Drobná mědirytina na titl. l.: alegorie Modlitby a Práce. Vazba:

Lepenkové desky potažené hnědou kůží zdobené slepotiskovou linkou, hřbet šit na 5 vazů, zdobený zlacením, červená natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na titl. l. původní poznámky vyřiznuty, čitelné jen "Inscipit[us] A[nno] 1793". Stupeň zachování knihy: Uriznutá vlastnická poznámka na titl. l..

67 b

Wenkerose, Virgilius; Zubage zu Esprit Feischiers Sittenreden in zwölf monatspredigten von den heiligen fünf Wunden Jesu Christi. Augsburg; Innsbrugg, Joseph Wolff 1758.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží zdobené slepotiskovou linkou, hřbet šit na 5 vazů, zdobený zlacením, červená natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na druhé př. předsádce recto tužkou: "J 43". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

68

Fritz, Gregorius Sebastianus; Tridecas quarta Panegyrico-Sacra das vierdte halbe Schock Allerlei. Stadt am Hoff, Johann Gastel 1743.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží zdobené slepotiskovými linkami, hřbet šit na 4 vazy. Vlastnické poznámky: Na titl. l. perem: "Hrusska". Pod tím "P. Kral 1744 1 fl 30 cr.". Stupeň zachování knihy: Částečně odlepené přideští.

69

Krammer, Michal; Sammlung einiger Lob- und Sittenreden die an verschiedenen Festen auf verschiedenen Kanzeln zu Prag gesagt worden sind. Prag, Felizian Mangolt und Söhne 1779.

Údaje o ilustracích: Mědirytina na titl. l.: kostel sv. Mikuláše v Praze na Malé Straně. Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Jiné signatury: Na př. předsádce "No. 22". Stupeň zachování knihy: Poškozený pokryv vazby.

70 / 1

Massillon, Johann Baptista; Predigten welche vor dem Könige in Frankreich Ludwig dem Funfzehnten gehalten worden. Neunter Theil. Dresden, Georg Conrad Walther 1756.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží zdobené slepotiskovými linkami, hřbet šit na 5 vazů, červená stříkaná ořízka. Stupeň zachování knihy: Odlepené přideští, částečně odtržený titulní list.

70 / 2

Massillon, Johann Baptista; Predigten welche vor dem Könige in Frankreich Ludwig dem Funfzehnten gehalten worden. Zehnter Theil. Dresden, Georg Conrad Walther 1757.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 5 vazů, červená stříkaná

ořízka. Stupeň zachování knihy: Odlepené přideščí, poškozený povrch vazby.

71

Pfenninger, Johann Konrad; Predigten über die Leidensgeschichte Jesu Christi. Erster Band. Frankfurt; Leipzig, Heinrich Ludwig Brönnner 1791.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, hřbet šit na 3 vazy. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 21"; 21. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

72 / 1

Predigten über die Leidensgeschichte Jesu. Wien, Alois Doll 1794.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibliothecae decanalis Altomautae N. 25"; 25. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

72 / 2

Tausch, Franciscus Borghia; Christliche Erinnerungen über die sonntäglichen Evangelien. Vierten Jahrgang. Wien und Prag, Johann Thomas Edlen von Trattner 1773. Wien und Prag, Johann Thomas Edlen von Trattner 1773.

Údaje o ilustracích: Mědiryt - frontispice představující Krista pod stromem jako pastýře. Vazba: Lepenkové desky potažené modrým papírem zdobené, plochý hřbet a rohy potažené pergaménem. Stupeň zachování knihy: Uvolněná frontispice, odlepené přední přideščí.

73 / 1 a

Schilcher, Joseph Polykarp; Kurze Christenlehr-Predigten über das erste Hauptstück des Katechismus dem christlichen Landvolke. Krems, Anton Möstl 1797. Krems, Johann Karl Richter 1797.

Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovým papírem, plochý hřbet a rohy potažené hnědou kůží zdobené zlatotiskem. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce perem: "Ex libris P. Matth[ai] Ceyp". Jiné signatury: Na titl. straně perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 28"; 28. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

73 / 1 b

Schilcher, Joseph Polykarp; Kurze Christenlehr-Predigten über das zweite Hauptstück des Katechismus dem christlichen Landvolke. Krems, Anton Möstl 1797. [Krems], [Johann Karl Richter] [1797].

Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovým papírem, hřbet a rohy z hnědé kůže, plochý hřbet zdobený zlatotiskem. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce perem: "Ex libris P. Matth[ai] Ceyp". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

73 / 1 c

Schilcher, Joseph Polykarp; Kurze Christenlehr-Predigten über das dritte Hauptstück des Katechismus dem christlichen Landvolke. Krems, Anton Möstl 1797. [Krems], [Johann Karl Richter] [1797].

Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovým papírem, hřbet a rohy z hnědé kůže, plochý hřbet zdobený zlatotiskem. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce perem: "Ex libris P. Matth[ai] Ceyp". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

73 / 2

Schilcher, Joseph Polykarp; Homiletische Frühpredigten oder Sittliche Erklärungen der sonn- und festtäglichen Evangelien nach den Bedürfnissen des Landvolkes. Erster Theil. Augsburg, Nicolaus Doll 1793.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce perem: "E[x] libris P. Caroli Procházka Capel[lanui] Procuratum opus 1 fl. 45. II. tom[i]". Jiné signatury: Na titl. I. perem: "Bibliothecae decanalis Altomautensi N. 31"; 31. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

74 / 1

Tausch, Franciscus Borghia; Christliche Erinnerungen über die sonntäglichen Evangelien. Zweiter Jahrgang. Wien und Prag, Johann Thomas Edlen von Trattner 1766. Wien und Prag, Johann Thomas Edlen von Trattner 1766.

Signet: Mědirytina na titl. I.: (sign.) mezi čtyřmi sloupy vynášejícími koruny sedící žena s atributy knihařského řemesla (sazečská kasa, lis, knihy, balíky papíru). Nad ní orlice nesoucí nápis "ALTIUS", dole doplněno devisou "LABORE ET FAVORE". Údaje o ilustracích: Mědirytina - frontispice, představující setkání Krista a Nikodéma. Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, hřbet šit na 3 vazy, červená stříkaná ořízka. Vlastnické poznámky: Na př. přidešti perem: "Ex libris V. Paulini Cradnia [?] installatii hradecii et curatii Vossicensis". Jiné signatury: Na př. předsádce recto perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 15"; 15. Stupeň zachování knihy: Napadeno červotočem.

74 / 2

Tausch, Franciscus Borghia; Christliche Erinnerungen über die sonntäglichen Evangelien. Vierter Jahrgang. Wien und Prag, Johann Thomas Edlen von Trattner 1773. Wien und Prag, Johann Thomas Edlen von Trattner 1773.

Signet: Mědirytina na titl. I.: (sign.) mezi čtyřmi sloupy vynášejícími koruny sedící žena s atributy knihařského řemesla (sazečská kasa, lis, knihy, balíky papíru). Nad ní orlice nesoucí nápis "ALTIUS", dole doplněno devisou "LABORE ET FAVORE". Vazba: Lepenkové desky potažené modrým škrobovým papírem, plochý hřbet a rohy z bílého pergamenu, červená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Napadeno červotočem, frontispice vytržen, odlepeno přidešti.

75

Wagner, Josephus; Betrachtungen über das Leiden unseres göttlichen Erlösers auf jeden Tag der Faste. Wien, Johann Thomas Edlen von Trattnern 1802.

Vazba: Lepenkové desky potažené modrým škrobovým papírem, plochý hřbet, žlutá natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce perem: "Antonii Svoboda m. p. Theologiae anni 3tii". Stupeň zachování knihy: Uvolněno přideští a přední předsádka.

76

Wedel, Georg; Sammlung auserlesener Kanzelreden auf alle Sonn- und Festtage der katholischen Kirche. Dritter Theil. Bamberg und Würzburg, Tobias Göbbhardt 1783.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Stupeň zachování knihy: Odlepené přední přideští, odtržení pokryv desek.

77 / 1

Wittola, Marc Anton; Der seine Religion nach dem wahren Geiste ihrer Grunseäze betrachtende Christ oder ein ordentliches und volständiges Betrachtungsbuch auf alle Tage des Jahres. Erster Band. Wien, Johann Thomas Edlel von Trattner 1776.

Vazba: Dýhové desky potažené světlým papírem, hřbet a rohy z hnědé kůže zdobené slepotiskovými linkami, hřbet šit na 3 vazy lemované trojitou slepotiskovou linkou, červená nastříkaná ořízka. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 105"; "Na titl. l. tužkou: "No. 37"; 105. Stupeň zachování knihy: Odlepená obě přideští.

77 / 2

Wittola, Marc Anton; Der seine Religion nach dem wahren Geiste ihrer Grundsätze betrachtende Christ oder ein ordentliches und vollständiges Betrachtungsbuch auf alle Tage des Jahres. Zweiter Theil. Wien, Johann Thomas Edlel von Trattner 1776.

Vazba: Dýhové desky potažené světlým papírem, hřbet a rohy z hnědé kůže zdobené slepotiskovými linkami, hřbet šit na 3 vazy lemované trojitou slepotiskovou linkou, červená nastříkaná ořízka. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] Decanalis Altomautae N. 105"; 105. Stupeň zachování knihy: Odlepená obě přideští.

77 / 3

Wittola, Marc Anton; Der seine Religion nach dem wahren Geiste ihrer Grundsätze betrachtende Christ oder ein ordentliches und vollständiges Betrachtungsbuch auf alle Tage des Jahres. Dritter Band. Wien, Johann Thomas Edlel von Trattner 1776.

Vazba: Dýhové desky potažené světlým papírem, hřbet a rohy z hnědé kůže zdobené slepotiskovými linkami, hřbet šit na 3 vazy lemované trojitou slepotiskovou linkou, červená nastříkaná ořízka. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] Decanalis Altomautae N. 105"; 105. Stupeň zachování knihy: Odlepená obě přideští.

77 / 4

Wittola, Marc Anton; Der seine Religion nach dem wahren Geiste ihrer Grundsätze betrachtende Christ oder ein ordentliches und vollständiges Betrachtungsbuch auf alle Tage des Jahres. Fünfter Band. Wien, Johann Thomas Edlel von Trattner 1776.

Vazba: Dýhové desky potažené světlým papírem, hřbet a rohy z hnědé kůže zdobené slepotiskovými linkami, hřbet šit na 3 vazy lemovaný trojitou slepotiskovou linkou, červená nastříkaná ořízka. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 175"; 175. Stupeň zachování knihy: Odlepená obě přideščí.

78 / 1

Zollikofer, G. J.; Sämmtliche Predigten. Erster Band. Leipzig, Weidmannische Buchhandlung 1798.

Vazba: Dřevěné desky potažené mramorovým papírem, hřbet a rohy z hnědé kůže, plochý hřbet zdobený zlatotiskem. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce perem: "Ex libris P. Matth[ai] Ceyp". Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] Decanalis Altomautae N. 30"; 30. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

78 / 1 a

Zollikofer, G. J.; Sämmtliche Predigten. Erster Band. Leipzig, Weidmannische Buchhandlung 1798.

Vazba: Dřevěné desky potažené mramorovým papírem, hřbet a rohy z hnědé kůže, plochý hřbet zdobený zlatotiskem. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce perem: "Ex libris P. Matth[ai] Ceyp". Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] Decanalis Altomautae N. 30"; 30. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

78 / 1 b

Zollikofer, G. J.; Sämmtliche Predigten. Zweiter Band. Leipzig, Weidmannische Buchhandlung 1798.

Vazba: Dřevěné desky potažené mramorovým papírem, hřbet a rohy z hnědé kůže, plochý hřbet zdobený zlatotiskem. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce perem: "Ex libris P. Matth[ai] Ceyp". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

78 / 2 a

Zollikofer, G. J.; Sämmtliche Predigten. Dritter Band. Leipzig, Weidmannische Buchhandlung 1798.

Vazba: Dřevěné desky potažené mramorovým papírem, hřbet a rohy z hnědé kůže, plochý hřbet zdobený zlatotiskem. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce perem: "Ex libris P. Matth[ai] Ceyp". Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 30"; 30. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

78 / 2 b

Zollikofer, G. J.; Sämmtliche Predigten. Vierter Band. Leipzig, Weidmannische Buchhandlung 1798.

Vazba: Dřevěné desky potažené mramorovým papírem, hřbet a rohy z hnědé kůže, plochý hřbet zdobený zlatotiskem. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce perem: "Ex libris P. Matth[ai] Ceyp". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

78 / 3 a

Zollikofer; Sämmtliche Predigten. Fünfter Band. Leipzig, Sämmtliche Predigten 1798.

Vazba: Dřevěné desky potažené mramorovým papírem, hřbet a rohy z hnědé kůže, plochý hřbet zdobený zlatotiskem. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce perem: "Ex libris P. Matth[ai] Ceyp". Jiné signatury: Na titl. I. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 30"; 30. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

78 / 3 b

Zollikofer, G. J.; Sämmtliche Predigten. Sechster Band. Leipzig, Weidmannische Buchhandlung 1798.

Vazba: Dřevěné desky potažené mramorovým papírem, hřbet a rohy z hnědé kůže, plochý hřbet zdobený zlatotiskem. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce perem: "Ex libris P. Matth[ai] Ceyp". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

78 / 4 a

Zollikofer; Sämmtliche Predigten. Siebenter Band. Leipzig, Weidmannische Buchhandlung 1798.

Vazba: Dřevěné desky potažené mramorovým papírem, hřbet a rohy z hnědé kůže, plochý hřbet zdobený zlatotiskem. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce perem: "Ex libris P. Matth[ai] Ceyp". Jiné signatury: Na titl. I. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 30"; 30. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

78 / 4 b

Zollikofer, G. J.; Sämmtliche Predigten. Achter Band. Leipzig, Weidmannische Buchhandlung 1798.

Vazba: Dřevěné desky potažené mramorovým papírem, hřbet a rohy z hnědé kůže, plochý hřbet zdobený zlatotiskem. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce perem: "Ex libris P. Matth[ai] Ceyp". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

78 / 4 c

Zollikofer; Sämmtliche Predigten. Neunter Band. Leipzig, Weidmannische Buchhandlung 1798.

Vazba: Dřevěné desky potažené mramorovým papírem, hřbet a rohy z hnědé kůže,

plochý hřbet zdobený zlatotiskem. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce perem: "Ex libris P. Matth[ai] Ceyp". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

79

Prieres saintes et chrestiennes. Paris, 1708.

Vazba: Lepenkové desky potažené černou kůží zdobenou zlatou linkou, plochý hřbet, zlacená natíraná ořízka. Čtenářské poznámky: Na druhé př. předsádce recto schematická kresba oltáře. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 149"; 149. Stupeň zachování

80

Medlin, Jan; Postila aneb vejklady na všechny nedělní a sváteční epištoly a evangelia přes celý rok s přidáním mravných naučení, písní a modliteb. Díl první. Praha, Kašpar Witdmann 1796.

Vazba: Dřevěné desky potažené mramorovým papírem, hřbet a rohy z hnědé kůže, plochý hřbet zdobený zlatotiskem, červená natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto perem: "Ex libris Matthai Ceyp" Pod tím poznámka se starou signaturou. Jiné signatury: Na př. předsádce recto perem: "Bibliothecae Decanalis Altomautae N. 12"; 12. Stupeň zachování knihy: Odřený

81

Stapf, František; Hýbl, Jan: Obširní rozvrhové kazatelští. Díl druhý. V Praze, Martin Neureutter 1824.

Vazba: Papírová vazba z mramorovaného papíru, plochý hřbet. Vlastnické poznámky: Na titl. l. pod "od Johanna Hýbla" poznámka tužkou: "národní buditel z Č[eské] Tř[ebové]". Stupeň zachování knihy: Neseřiznutá ořízka.

82 a

Frandt, Leopold; Trutnovský, Jan Adam: Čtyřicet chválo- a slávořečí neb z Písma Svatého vzaté chvály Mariánské dle učení a smyslů SS. otců vysvětlené a vyložené. Díl první. V Praze, Jan Josef Gröbel 1776.

Vazba: Dřevěné desky potažené hnědou kůží zdobené slepotiskovou linkou, hřbet šit na 5 vazů, červená natíraná ořízka. Jiné signatury: Na př. předsádce perem: "Bibliothecae decanalis Altomautae N. 14"; 14. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

82 b

Frandt, Leopold; Trutnovský, Jan Adam: Čtyřicet chválo- a slávořečí neb z Písma Svatého vzaté chvály Mariánské dle učení a smyslů SS. otců vysvětlené a vyložené. Díl druhý. V Praze, Jan Josef Gröbel

Signet: Mědirytina na titl. l.: andělek s květinami, knihami, božím okem a kartuší s písmeny "J. G.". Vazba: Dřevěné desky potažené hnědou kůží zdobené slepotiskovou

linkou, hřbet šit na 5 vazů, pole zdobena zlacením, červená natíraná ořízka. Jiné signatury: Na př. předsádce perem: "Bibliothecae decanalis Altomautae N. 14"; 14. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

83

Sváteční kazatel aneb kázání na svátky S. S. apoštolů, mučedníků, vyznavačů a na jiné ještě v roce slavnosti. Díl druhý. V Praze, Hrabovští dědicové, factor: Antonín J. Procházka 1805.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Vlastnické poznámky: Na př. přideščí perem: "E bibliotheca decanali Altomautensi". Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 31"; 31. Stupeň zachování knihy: Poškozený pokryv vazby,

84 / 1

Holland, Jan Jiří; Heilman, František: Krátká kázání na všechny celého roku svátky. Díl první. V Praze, Kašpar Widtmann 1790.

Údaje o ilustracích: Drobná mědirytina na titl. l.: na meči ležící otevřená kniha s nápisem "VERBUM DEI", přes ní položena trubka. Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Jiné signatury: Na př. předsádce perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 13"; 13. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

84 / 2

Holland, Jan Jiří; Heilman, František: Krátká kázání na všechny celého roku neděle. Díl druhý. V Praze, Jan Michal Sam 1787.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Jiné signatury: Na př. předsádce perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 13"; 13. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

85

Holland, Jan Jiří; Heilman, František: Krátká kázání na postní neděle. V Praze, Kašpar Widtmann 1794.

Údaje o ilustracích: Drobná mědirytina na titl. l.: na meči ležící otevřená kniha s nápisem "VERBUM DEI", přes ní položena trubka. Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Jiné signatury: Na př. přideščí perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 13"; 13. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

86 / 1

Pařízek, Aleš; Výklad na sváteční evangelia. Díl třetí. V Praze, Vdova Jana Michala Samma 1789.

Vazba: Opravená vazba. Lepenkové desky původně potažené světlým papírem, hřbet a rohy z hnědé kůže. Při opravě kožený plochý hřbet přelepen papírem. Stupeň zachování

knihy: Odlepená obě přideští, odtržena zadní část pokryvu.

86 / 2

Pařízek, Aleš; Výklad na sváteční evangelia. Díl třetí. V Praze, Vdova Jana Michala Samma 1789.

Vazba: Dřevěné desky potažené mramorovým papírem, hřbet a rohy z hnědé kůže, plochý hřbet zdobený zlatotiskem. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce perem: "Ex libris P. Matth[ei] Ceyp". Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 34"; 34. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

87

Pařízek, Aleš; Výklad na nedělní evangelia. Díl druhý. V Praze, Vdova Jana Michala Samma 1789.

Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovým papírem, hřbet a rohy z hnědé kůže, plochý hřbet zdobený zlatotiskem. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto perem: "Ex libris P. Matth[aei] Ceyp". Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 34"; 34. Vložené dokumenty: Náčrty kázání. Stupeň zachování knihy: Velmi dobrý.

88

Huber, Friderin; Leidfaden zu dem christlichen Unterrichts über den Eid zum Gebrauche bei der pfarramtlichen Belehrung vor der Ablegung der Eide. Konstanz, W. Wallis 1826.

Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovým papírem, plochý hřbet zdobený zlatotiskem. Vlastnické poznámky: Na př. přideští perem: "Constat 36 cr. 6 M. Compac[tura] 6 cr. [summa] 42 cr. 6 M. Ex libris Francisci Josephis m. p. Localis Knirzov". Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 69"; Na titl. l. tužkou: "114"; 69. Stupeň zachování knihy: Odlepená obě přideští.

89

Salzmann, Christian Gotthilf; Über die wirksamsten Mittel Kindern Religion beizubringen. Wien, 1787.

Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovým papírem, hřbet a rohy z hnědé kůže, plochý hřbet zdobený zlatotiskem, červená stříkaná ořízka. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 44"; 44. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

90 a

Miller, Johann Peter; Anweisung zur Katechisierkunst oder zur Religionsgesprächen. Wien, 1788.

Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovým papírem, hřbet a rohy z hnědé kůže,

plochý hřbet zdobený zlatotiskem, červená stříkaná ořízka. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 36"; 36. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

90 b

Miller, Johann Peter; Unenthbehrlichste Exempl zum leichten, fesslichen, erbaulichen und angenehmen Katechisirien. Wien, 1788.

Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovým papírem, hřbet a rohy z hnědé kůže, plochý hřbet zdobený zlatotiskem, červená stříkaná ořízka. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

91 / 1 a

Römisches Katechismus. Erster Theil. Wien, Hermann Joseph Krüchten 1763.

Vazba: Lepenkové desky potažené růžovým škrobovým papírem, plochý hřbet a rohy opatřené pergamenem, červená natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na versu př. předsádky perem: "46". Stupeň zachování knihy: Drobná plíseň.

91 / 1 b

Römisches Katechismus. Zweiter Theil. Wien, Hermann Joseph Krüchten 1763.

Vazba: Lepenkové desky potažené růžovým škrobovým papírem, plochý hřbet a rohy opatřené pergamenem, červená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Drobná plíseň.

91 / 2 a

Römisches Katechismus. Dritter Theil. Wien, Hermann Joseph Krüchten 1763.

Vazba: Lepenkové desky potažené růžovým škrobovým papírem, plochý hřbet a rohy opatřené pergamenem, červená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

91 / 2 b

Römisches Katechismus. Vierter Theil. Wien, Hermann Joseph Krüchten 1763.

Vazba: Lepenkové desky potažené růžovým škrobovým papírem, plochý hřbet a rohy opatřené pergamenem, červená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

92

Katechismus arcibiskupství pražského. V Praze, Wolfgang Wickhart 1723.

Vazba: Dýhové desky potažené hnědou kůží zdobené slepotiskovými linkami, plochý hřbet, červená stříkaná ořízka. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto perem: "Ex libris P. Matth[aei] Ceyp" Na titl. l. perem: "Caspparus Fichster". Pod tím stará poznámka se signaturou. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 45"; 45. Stupeň zachování knihy: Odlepené přideščí.

93

Nediele, Filip; Nábožeství ve výkladech a rozmlouváních podle uvedení v císařských královských zemích předešpaného katechismusu. Díl třetí o svatých svátostech. V Brně, Jan Jiří Gastl 1809.

Vazba: Dýhové desky potažené mramorovým papírem, hřbet a rohy z hnědé kůže, plochý hřbet zdobený zlatotiskem, červená stříkaná ořízka. Vlastnické poznámky: Na titl. l. oválné černé razítko lemované vavřínovým věncem, v něm nápis "Jos. / Krejčí.". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

94

Stapf, František; Hübel, Jan: Ruční kniha ku katechismusu. V Praze, Martin Neureutter 1824.

Vazba: Dýhové desky potažené zeleným mramorovým papírem, hřbet a rohy z hnědé kůže, plochý hřbet zdobený zlatotiskem. Čtenářské poznámky: Na titl. l. tužkou pod jménem Jana Hübela: "Nár. buditel z Č. Třebové". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

95

Die sontägigen Evangelien und derselben Erklärungen in Tabellen zum Gebrauche der Katecheten. Prag, Normalschulbuchdruckerei 1777.

Údaje o ilustracích: Drobná mědirytina na titl. l. (sign. "Joh. Balsler sc[ulpsit] Pragae"): Kristus s rodiči a dětmi. Vazba: Dřevěné desky potažené světlou kůží zdobené slepotiskem, rámová kompozice, hřbet šit na 6 vazů, zelená natíraná ořízka, 2 spony s háčky. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce původní poznámka zcela zaškrtnána. Pod tím perem: "Ex libris Ignatii Tuma m. p. theologiae in annum III aud[itorii] A[nn]o 1820 1fl." Na titl. l. perem zcela zaškrtnána poznámka, čitelné pouze "Josephi". Čtenářské poznámky: Na př. předsádce verso tužkou: "48 cr". Stupeň zachování knihy: Drobná plíseň.

96

Gottscheden, Johann Christoph; Erste Gründe der Vernunftlehre aus den ersten Gründen der ganzen Weltweisheit zum Gebrauche der Gymnasien und grössern Schulen. Leipzig, Bernhardt Christoph Breitkopf und Sohn 1766.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 5 vazů, pole hřbetu zdobená zlacením, červená stříkaná ořízka. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto: "Ex libris Antonii Swoboda Theologii N. 28" Na versu př. předsádky tužkou "36". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

97

Liecht in denen Finsternüssen. Das ist kurtzer und gründlichen Unterricht eines Christen in strittigen Glauben- Sachen. Leitmeritz, Franz Schkorchovský 1727.

Vazba: Dýhové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

98 / 1

De Ponte, Ludovicus; Trevinnius, Melchior: Meditationes de praecipuis fidei nostrae mysteriis, vitae ac passionis D. N. Jesu Christi et B. V. Mariae, Sanctorumque & Evangeliorum toto anno occurrentium. [Tomus primus]. Coloniae Agrippinae, Ioannes Kinchius 1619.

Signet: Mědirytina na titl. l.: panna Maria s Ježíškem na klíně, před níž klečí jednorožec a pokládá jí do klína svůj roh. Provází to monogram "IHS" a devisa "DILECT[US] ME[US] QUEM AD M[ODUM] FILI[US] UNICORNIU[M]". V rozích postavy čtyř evangelistů. Vazba: Lepenkové desky potažené pergamenem, plochý hřbet, 2 zelené lněné tkanice na zavázání, červená natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na titl. l. perem: "Residentia Societ[atis] Jesu Zampac[ensis] ins[criptus] 27 Julii 1634". Pod tím perem "Collegii Soc[ieta]tis JESU Reginae hradecii". Pod tím připsáno "Pro cubiculo P. spiritualis". Mezi tím poznámka se starou signaturou. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 106"; 106. Vložené dokumenty: Vložena záložka ve tvaru srdíčka. Stupeň zachování knihy: Odlepené přídeští, uřezané lněné tkanice.

98 / 2

De Ponte, Ludovicus; [Trevinnius, Melchior]: [Meditationes de praecipuis fidei nostrae mysteriis, vitae ac passionis D. N. Jesu Christi et B. V. Mariae, Sanctorumque & Evangeliorum toto anno occurrentium]. Tomus secundus. Coloniae Agrippinae, Ioannes Kinchius 1619.

Údaje o ilustracích: Mědirytina na titl. l.: v medailonech monogramy Ježíš a Maria psány latinsky a čínsky, medailony obklopeny květinami. Vazba: Lepenkové desky potažené pergamenem, plochý hřbet, 2 zelené lněné tkanice na zavázání, červená natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na titl. l. perem: "Residentia Societ[atis] Jesu Zampacensis ins[criptus] 27 Jul[i]i 1634". Pod tím perem "Collegii Soc[ieta]tis JESU Reginae hradecii". Pod tím připsáno "Pro cubiculo P. spiritualis". Mezi tím poznámka se starou signaturou. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 67". Stupeň zachování knihy: Uřezané lněné tkanice.

98 / 3

De Ponte, Ludovicus; Trevinnius, Melchior: [Meditationes de praecipuis fidei nostrae mysteriis, vitae ac passionis D. N. Jesu Christi et B. V. Mariae, Sanctorumque & Evangeliorum toto anno occurrentium]. Pars tertia. [Coloniae Agrippinae], [Ioannes Kinchius] [1619].

Vazba: Lepenkové desky potažené pergamenem, plochý hřbet, 2 zelené lněné tkanice na zavázání, červená natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na titl. l. perem: "Residentia Societ[atis] Jesu Zampac[ensi] ins[criptus] 27 Julii 1634". Pod tím perem "Collegii Soc[ieta]tis JESU Reginae hradecii". Pod tím připsáno "Pro cubiculo P. spiritualis". Mezi tím stará poznámka se signaturou. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] Decanalis Altomautae N. 106"; 106. Stupeň zachování knihy: Uřezané lněné tkanice.

98 / 4

De Ponte, Ludovicus; [Meditationes de praecipuis fidei nostrae mysteriis, vitae ac passionis D. N. Jesu Christi et B. V. Mariae, Sanctorumque & Evangeliorum toto anno occurrentium]. Pars sexta. [Coloniae Agrippinae], [Ioannes Kinchius] [1619].

Vazba: Lepenkové desky potažené pergamenem, plochý hřbet, 2 zelené lněné tkanice na zavázání, červená natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na titl. l. perem: "Residentia Societ[atis] Jesu Zampacii ins[criptus] 27 Julii 1634". Pod tím perem "Collegii Soc[ieta]tis JESU Reginae Hrade[cens]is". Pod tím připsáno "Pro cubiculo P. spiritualis". Mezi tím stará poznámka se signaturou. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 106"; 106. Stupeň zachování knihy: Uřezané lněné tkanice.

98 / 5

De Ponte, Ludovicus; [Meditationes de praecipuis fidei nostrae mysteriis, vitae ac passionis D. N. Jesu Christi et B. V. Mariae, Sanctorumque & Evangeliorum toto anno occurrentium]. Pars quarta. [Coloniae Agrippinae], [Ioannes Kinchius] [1619].

Vazba: Lepenkové desky potažené pergamenem, plochý hřbet, 2 zelené lněné tkanice na zavázání, červená natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na titl. l. perem: "Residentia Societ[atis] Jesu Zampacii ins[criptus] 27 Julii 1634". Pod tím perem "Collegii Soc[ieta]tis JESU Regina Hrade[cens]is". Pod tím připsáno "Pro cubiculo P. spiritualis". Mezi tím poznámka se starou signaturou. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] Decanalis Altomautae N. 106"; 106. Stupeň zachování knihy: Uřezané tkanice.

99

Merlo Horstius, Jacobus; Paradisus animae christianae lectissimis omnigenae pietatis delitiis amoenus. Coloniae Agrippinae, Balthasarus ab Egmond et Socii 1683.

Údaje o ilustracích: Grafický titulní list. Paralely mezi scénami ze Starého a Nového zákona. V textu na straně 99 celostránková mědirytina zobrazující Církev vítěznou. Vazba: Dýhové desky potažené černou kůží zdobené zlacením, hřbet šit na 5 vazů, zlacená ořízka. Vlastnické poznámky: Na versu druhé př. předsádky perem: "Ad usum patris Fridiricii". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

100

Officia propria sanctorum, quorum memoriam S. metropolitana ecclesia Pragensis S. Viti martyris totaque archiepiscopalis per Regnum Bohemiae archidieclesis per anni circulum colit, et recolit. Praegae, Fritzy & Hladkyanorum haeredes 1767.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 5 vazů, pole zdobená zlacením, mramorovaná ořízka. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce perem: "Ex libris P. Matthaei Ceyp". Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 39"; 39. Stupeň zachování knihy: Poškozený pokryv desek.

101 a

Officium defunctorum cum conductu, adjuncto ordine sepeliendi adultos et parvulos; nec non modo introducendi mulierem post partum, aequae ac in partu mortuam. Brunae, Typographia Siedleriana 1807.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, plochý hřbet, červená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

101 b

Matinum sacrae noctis Nativitatis et Resurrectionis domini in vigilia Nativitatis et Sabbato Sancto. Brunae, Typographia Siedleriana 1807.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, plochý hřbet, červená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Vazy rozvolněny, knižní blok oddělen od desek.

102

Breviarium Romanum. Pars autumnalis. Viennae; Praegae; Tergesti, Joannes Thoma Trattner 1757. Viennae, Praegae et Tergesti, Joannes Thomasus Trattner 1757.

Údaje o ilustracích: Drobná mědirytina na titl. l.: andělé s odznaky papežské hodnosti. Další celostránkové mědirytiny v textu (sign. "PH. Gütl sculp[isit]"). Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží se slepotiskovými linkami, hřbet šit na 3 vazy, pole hřbetu zdobena zlacením z 19. století, modrá natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto perem: " Ordinatus in pros ab illustr[issimo] episcopo Tvrđý Die 28 febr[uarii] 1777". Čtenářské poznámky: Na př. přidešti perem: "Valete vos omnes quos naturae jussu cuncti sequemur Praecamur vestra moliter ossa cubent". Na zadní předsádce modlitby a poznámka "proprium Bohemiae". Stupeň zachování

103

Rituale Romanum Sanctissimi Domini nostri Benedicti Papae XIV. Jussu editum et auctum. Romae,

Údaje o ilustracích: Drobná mědirytina na titl. l. Vazba: Dýchové desky potažené šedým škrobovým papírem, plochý hřbet. Čtenářské poznámky: Na př. přidešti obsah žalmů s poznamenanými stránkami. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

104

Proprium sanctorum per Bohemiam, Moraviam et Silesiam adjunctis festis propriis domiciliis Societatis Jesu in usum sacerdotum ejusdem societatis. Vetero-Praegae, Typographia Universitatis Carolo-Ferdinandae 1710.

Vazba: Dýchové desky potažené hnědou kůží zdobeny zlacenou dvoulinkou, plochý hřbet, zlatá ořízka s drobnou cizelací. Stupeň zachování knihy: Utržen titulní list.

105

[Český kancionál].

Vazba: Dřevěné desky potažené hnědou kůží zdobené slepotiskem, rámová kompozice, dvě přezky, zelená natíraná ořízka. Hřbet opravován v 19. století. Stupeň zachování knihy: Chybí přední deska a několik prvních stránek.

106

E.F.G.V.S.; Geistliche Wasser-Quelle. Altstadt Prag, Wolfgang Wickhart 1706.

Údaje o ilustracích: Mědirytina - frontispice (sign. "Bal. Vesterhaut scul[psit]") představující muže na jelenu utíkající ke kašně s andělem. Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží zdobené slepotiskovou linkou, hřbet šit na 6 vazů, pole zdobená zlacením, zlacená jemně cizelovaná ořízka. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

107

Cesta Svatocellenská, někdy od vlastence našeho mučedníka a patrona království českého svatého Václava Jindřichovi, markraběti ponejprv ukázaná. V Mariae Coelli, Kajetán Läuferstern

Vazba: Dýhové desky potažené mramorovaným papírem, rohy a hřbet potažené hnědou kůží, modrá stříkaná ořízka. Obnovená vazba v 19. století. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

108

Baur, Gilbert; Chmel, Jan: Paměťhodná pravidla, čeho při těžce nemocných a umírajících šetřiti sluší, též co a jak se jim spasitelně vnukati má. V Praze, Jan Michal Samm 1787.

Vazba: Lepenkové desky potažené zeleným škrobovým papírem, plochý hřbet. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce verso perem: "E bibliothecae Decanalii Altomautensi". Čtenářské poznámky: Ke jménu Jana Chmela tužkou připsáno: "Velmi cenné! Red. Sapendti". Stupeň zachování knihy: Drobně poškozeno červotočem.

109

Resch, Bernardus; Hölderle, Florianus: Hypomnema Psalteri Davidici ad mentem sanctorum Patrum doctorum ecclesiae et multorum theologorum concinnatum. Pars prima. Pragae, Jacobus Schweiger

Údaje o ilustracích: Mědirytina s erbem kláštera Hermanna Kurtze, opata ve Vyšším Brodě. Vazba: Dýhové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 4 vazy, pole lemovány slepotiskovou linkou, červená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Poškozeno vlhkem, vytržen erb, odlepeno přidešti.

110

Janowka, Petrus; Kulka, Aloisius: Indissolubilis vinculi solutio seu matrimonium impedimentum dirimens ex consanguinitate ortum. Praga, Typographia Universitatis 1748.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, plochý, červená stříkaná ořízka, hřbet přetžen bílou barvou. Vlastnické poznámky: Na titl. l. perem: "Collegii Societat[is]. JESU Regino Hradecii Biblioth[ecae] Inscriptus Anno 1758". Pod tím poznámka se starou signaturou. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalís Altomautae N. 103"; 103. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

111 / 1

Kanka, Joannes Nepomucenus; Intitutiones juris canonici ad ordinem Decretatum Gregorii IX. pontificis maximi quarum partem secundam ad titulos posteriores decem lib. I. ad integrum librum secundum cum centuria positionum ex universo iure. Praga, Joannes Josephus Clauser 1770.

Vazba: Dýhové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 4 vazy, zdobený zlatými linkami, červenočerná ořízka. Stupeň zachování knihy: Odlepené přideščí, porušeno červotočem.

111 / 2

De Montag, Josephus; Intitutiones juris canonici ad ordinem Decretatum Gregorii IX. pontificis maximi quarum partem tertiam ad titulos XXVI. libri III. cum centuria positionum ex universo iure. Praga, Joannes Ferdinandus Nobilis a Schönfeld 1774.

Vazba: Dýhové desky potažené hnědou kůží, plochý hřbet zdobený zlacením, červená stříkaná ořízka. Stupeň zachování knihy: Něklteré listy uvolněny, včetně titulního.

112

Galebartiones; Soteallus, Joannes, Lucius, Horatius; Barbosa, Augustinis; Andrea Balthasar; Farinatius, Prosperus; Sacrosanctum Concilium Tridentinum. Coloniae Agrippinae, Franciscus Metternich 1727.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží zdobené slepotiskem, hřbet šit na 4 vazy, pole zdobená zlacením, hnědá stříkaná ořízka. Vlastnické poznámky: Na titl. l. perem: "P. Jacobi Kodin Curati Slaupnensis 1 fl 12 cr. compa[ctura] 4 cr" Na př. předsádce recto perem: " Ex libris Jacobi Viktorini Kodim curati Slaupnensis comparatus 1 fl 12 cr A [nn]o 1727 Compactorii 24 cr". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

113

Synodus Archidioeciesana Pragensis habita ab Illustrissimo ac reverendissimo domino Domino Sbigneo Berka [...] in festo S. Wenceslai Principis Martyris ac Patroni Regni nuc vero adnexis statuiis provincialibus Ernesti archiepiscopi primi Pragensis. Praga, Jacobus Schweiger 1712.

Údaje o ilustracích: Mědirytina na rubu titl. l.: znak biskupa Jana Mořice Manderscheida. Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 5 vazů, pole zdobená zlacením, červená natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na druhé př. předsádce recto perem: "P. Josephi Heltzl m. p." Na titl. l. perem škrtuto: "Ex libris P. Mathiae Popelarz Capellani Alto- Mautensis A[nn]o 1762. Nunc vero titulo donationis P. Martini Luniaczeck Anno 1767". Stupeň zachování knihy: Potrháný

114

Helffer, Josephus Franciscus; Breviarium Confessariorum. Pragae, Wolfgangus Wickhart 1718.

Vazba: Dýchové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 4 vazy. Vlastnické poznámky: Na titl. l. perem: "Ex libris Patris Joannis Bernardi Trauttman". Jiné signatury: Na př. přidešti perem "77". Stupeň zachování knihy: Pokryv desek hodně potrhán.

115

Rechberger, Georg; Handbuch des österreichischen Kirchengerechts. Zweiter Band. Linz, Kajetan Haslinger 1815.

Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet potažený červeným papírem zdobený zlacením, žlutá natíraná ořízka. Supralibros: V dolní části hřbetu zlatým tiskem monogram "JE". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

116

Eybel, J. V.; Adumbratio studii Jurisprudentiae tam generatim considerati quam ut speciam id in antiquissima ac celeberrissima universitate Vindobonensi. Opuluscum primum. Viennae, Josephus Kurtzboeck 1773.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědým stříkaným papírem, hřbet potažený hnědou kůží, šit na 5 vazů, pole zdobena zlacením, červená stříkaná ořízka. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 124"; Na př. předsádce recto tužkou "no. 29"; 124. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

117

D. S. v. K.; Lexikon aller in den österreichischen Staaten wirklich bestehenden Landesfürstlichen Verordnungen und Gesetze im Geistlichen Fache. Prag; Leipzig, Von Schönfeld - Meissnerischer Handlung 1790.

Vazba: Dýchové desky potažené šedým papírem, hřbet šit na 2 vazy. Vlastnické poznámky: Na př. přidešti perem: "Ex bibliotheca Josephi Siegler No 509". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

118

Renbir; Renbirs Gedanken über die den Klostergeistlichen bei Gelegenheit der neuen Pfarreinrichtung in den kaiserlichen Erblanden zur Prüfung für die Seelsorge vom kaiserlichen Königl. Hofe, und dem erzbischöflichen wienerischen Konsistorium vorgelegten Fragen. Erster Band. Wien, Sonnleithnerische Buchhandlung 1784. Wien, Sonnleithnerische Buchhandlung 1784.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Vlastnické poznámky: Na př. přidešti perem: " P. Ignatii Baumann Eccl[esiastici] 1 fl". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

119

Vollständige Teutsche Stadtrecht Im Erb- Königreich Böhmeim und Marggrafthum Mähren. Wien, Georg Lehrmann

Údaje o ilustracích: Mědirytina na titl. l.: znak Království českého a Markrabství moravského. Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží zdobené jednoduchou slepotiskovou linkou, hřbet šit na 4 vazy, červená stříkaná ořízka. Vlastnické poznámky: Na fol. II recto perem: " Ex libris Franc[iscii] Josephi Moticzcka". Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 123"; Na př. přidešti perem: "n.6"; 123. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

120 a

Döppler, Jacob; Neu vermehrter getreuer um Ungetreuer Rechnungs Beamter. [Ersten Theil]. Frankfurt; Leipzig, Nicolaus Förster und Söhne 1724.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 5 vazů, pole zdobena zlacením, červená stříkaná ořízka. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 116"; Na př. přidešti perem: "No 10"; 116. Stupeň zachování knihy: Potrhaný pokryv desek.

120 b

Döppler, Jacob; [Neu vermehrter getreuer um Ungetreuer Rechnungs Beamter]. Anderer Theil. Frankfurt; Leipzig, Nicolaus Förster und Söhne 1724.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 5 vazů, pole zdobena zlacením, červená stříkaná ořízka. Stupeň zachování knihy: Potrhaný pokryv desek.

120 c

Döppler, Jacob; [Neu vermehrter getreuer um Ungetreuer Rechnungs Beamter]. Dritter Theil. Frankfurt; Leipzig, Nicolaus Förster und Söhne 1724.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 5 vazů, pole zdobena zlacením, červená stříkaná ořízka. Stupeň zachování knihy: Potrhaný pokryv desek.

121

Schmalfus, Cosma; Historia religionis et ecclesiae christianae. Periodus I. a nativitate Jesu Christi, usque ad Constantinum Magnum. Tomus II.. Vetero - Praeae, Typographia Scholarum normalium 1792.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým mramorovaným papírem, plochý hřbet. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

122 a

Selig, Josephus Claudius; Royko, Casparus: Anmerkungen über die Geschichte der grossen allgemeinen Kirchenversammlung zu Kostnitz. Zum ersten Theil. Grätz, J. G. Weingaud und Franz Ferstl 1783.

Vazba: Lepenkové desky potažené stříkaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží, zdobené zlatením, ořezka červená stříkaná. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

122 b

Selig, Josephus Claudius; Royko, Casparus: Anmerkungen über die Geschichte der grossen allgemeinen Kirchenversammlung zu Kostnitz. Zum zweiten Theil. Grätz, J. G. Weingaud und Franz Ferstl 1783.

Vazba: Lepenkové desky potažené stříkaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží, zdobené zlatením, ořezka červená stříkaná. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

122 c

Selig, Josephus Claudius; Royko, Casparus: Anmerkungen über die Geschichte der grossen allgemeinen Kirchenversammlung zu Kostnitz. Zum Dritten Theil. 1785.

Vazba: Lepenkové desky potažené stříkaným papírem, plochý hřbet a rohy hnědou kůží, zdobené zlatením, ořezka červená stříkaná. Stupeň zachování knihy: Vyřiznuté a odlepené přední předešlé.

123

Rugilo, Josephus Maria; Vita venerabilis patris Bonaventurae de Potentia ordinis fratrum minorum conventualium S.P. Francisci. Praeae, Vidua Johanna Pruschi; factor: Leopoldus Joannes Kamenizky 1769.

Vazba: Dýhové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

124 a

S. Theresia a Jesu; Über das Vatter unser gemachte Betrachtungen. Neu- Stadt Prag, Johann Georg Hofäcker 1707.

Údaje o ilustracích: Mědirytina - frontispice představující svatou Terezii z Avilly před křížem. Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží zdobené slepotiskovou linkou, hřbet šit na 6 vazů, pole zdobená zlatením, zlatená jemně cizelovaná ořezka. Vlastnické

poznámky: Na druhé straně frontispice tužkou "Maria Klíma". Na titl. l. tužkou: " Franz Sterl". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

124 b

E.F.G.V.S; Geistliche Wasser-Quelle. Altstadt Prag, Wolfgang Wickhart 1707.

Údaje o ilustracích: Mědirytina - frontispice (sign. "Bal. Vesterhaut scul[psit]") představující muže na jelenu utíkající ke kašně s andělem. Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží zdobené slepotiskovou linkou, hřbet šit na 6 vazů, pole zdobená zlacením, zlacená jemně cizelovaná ořízka. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

125

Sandinus, Antonius; Vitae pontificum Romanorum ex antiquis monumentis collectae. Pars II.. Bambergae, Martinus Göbhardt 1753.

Vazba: Dýhové desky potažené hnědou kůží zdobené slepotiskovou linkou, hřbet šit na 3 vazy, zelená natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na př. přideščí perem: "Ex libris Wenceslai Habelsperger. Tom. Tettinensis". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

126

Mirkievicius, Venceslaus; De antiquitate, aolemnitate et perennitate memoriae Sepulchri Domini Nostri Jesu Christi in ecclesia universa sed potissimum in ordine eiusdem Sancti Sepulchri quotannis celebrate. Cracoviae, Typographia Seminarii Episcopalis Academicodioecesani 1762.

Údaje o ilustracích: Mědirytina na pag 1.: erb generálního probošta kanovníků u Božího hrobu. Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 5 vazů, pole zdobena zlacením, červená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

127

Design, Anselmus; Quintus curtius rufus de rebus gestis Alexandri Magni brevibus notis Germanicis illustratus, Accesserunt Excerpta electa ex Livio? sallustio quoque ac Caesarae in locos ..digesta. Pedeponti, Joannes Gastl 1754.

Údaje o ilustracích: Mědiryt - frontispice představující Alexandra Makedonského u lože Fortuny. V textu mědirytinové nákrasy obléhacích storojů apod.. Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, rohy a hřbet potažené černou kůží zdobenou zlacením, červená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Knižní blok oddělen od desek.

128

Kurze Einleitung in die allgemeine Geschichte alter und neuer Zeiten. [...] Die Geschichte des Jüdischen Volkes. Erster Theil. Altstadt Prag, Druckerei der Gesellschaft Jesu: Factor: Joh[ann] Adam Hagen

Jiné signatury: Na př. přideščí "No. 125". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

129 / 1

Guthrie, Wilhelm; Gray, Johann; Allgemeine Weltgeschichte. Zweiter Band. Troppau, Joseph Georg Trassler 1785.

Vazba: Dýchové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 82"; 82. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

129 / 2

Guthrie, Wilhelm; Gray, Johann; Allgemeine Weltgeschichte. Dritter Band. Troppau, Joseph Georg Trassler 1785.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 82"; 82. Stupeň zachování knihy: Odlepená obě přideščí, potrhany pokrýv.

129 / 3

Guthrie, Wilhelm; Gray, Johann; Heynne, Christian Gottlob: Allgemeine Weltgeschichte. Neunter Band. Troppau, Joseph Georg Trassler 1785.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 82"; 82. Stupeň zachování knihy: Odlepená obě přideščí.

129 / 4

Guthrie, Wilhelm; Gray, Johann; Allgemeine Weltgeschichte. Zwölfter Band. Brünn, Joseph Georg Trassler 1786.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 82"; 82. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

129 / 5

Guthrie, Wilhelm; Gray, Johann; Ritter, Daniel Johann: Allgemeine Weltgeschichte. Dreizehnter Band. Brünn, Joseph Georg Trassler 1786.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 82"; 82. Stupeň zachování knihy: Odlepená obě přideščí, potrhany pokrýv.

129 / 6

Guthrie, Wilhelm; Gray, Johann; Allgemeine Weltgeschichte. Fünfzehnter Band. Brünn, Joseph Georg Trassler 1786.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Jiné signatury: Na titl.

l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 82"; 82. Stupeň zachování knihy: Odlepená obě přideští, potrhaný pokryv.

129 / 7

Guthrie, Wilhelm; Gray, Johann; Ritter, Daniel Johann: Allgemeine Weltgeschichte. Sechszehnter Band. Brünn, Joseph Georg Trassler 1786.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 82"; 82. Stupeň zachování knihy: Odlepená obě přideští, potrhaný pokryv.

129 / 8

Guthrie, Wilhelm; Gray, Johann; Allgemeine Weltgeschichte. Siebenzehnter Band. Brünn, Joseph Georg Trassler 1786.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 82"; 82. Stupeň zachování knihy: Odlepená obě přideští, potrhaný pokryv.

129 / 9

Guthrie, Wilhelm; Gray, Johann; Heynne, Christian Gottlob: Allgemeine Weltgeschichte. Neunzehnter Band. Brünn, Joseph Georg Trassler 1786.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 82"; 82. Stupeň zachování knihy: Odlepená obě přideští, potrhaný pokryv.

129 / 10

Guthrie, Wilhelm; Gray, Johann; Heynne, Christian Gottlob: Allgemeine Weltgeschichte. Zwanzigster Band. Brünn, Joseph Georg Trassler 1786.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 82"; 82. Stupeň zachování knihy: Odlepená obě přideští, potrhaný pokryv.

129 / 11

Guthrie, Wilhelm; Gray, Johann; Heynne, Christian Gottlob: Allgemeine Weltgeschichte. Brünn, Joseph Georg Trassler 1787.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem, plochý hřbet. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 82"; 82. Stupeň zachování knihy: Odlepená obě přideští, potrhaný pokryv.

129 / 12

Flosculi historiarum delibati, nunc denno recogniti et locupletatiores redditi sive historia universalis. Coloniae Agrippinae, Wilhelmus Metternich 1721.

Vazba: Lepenkové desky potažené pergamenem, plochý hřbet. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 180"; 180. Stupeň zachování knihy: Odlepené přidešti, porušená vazba.

130

Balbinus, Bohuslaus; Ungar, Raphael: Bohemia docta. Pars II.. Praegae, Typographia Scholarum normalium, factor: Joannes Adam Hagen 1778.

Údaje o ilustracích: Mědirytina na titl. l.: (sign "Joh. Balcer sc[ulpsit]") zobrazující antický výjev. Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 5 vazů, pole zdobená zlacením, červená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Odlepená obě přidešti.

131 / 1

Schaller, Jaroslaus; Topographie des Königreichs Böhmen. Zweiter Theil, Ellbogner Kreis. Prag, Normalbuchdruckerei, faktor: Wenzel Piskaczek 1785.

Údaje o ilustracích: Drobná mědirytina na titl. l.: výjev krajiny. Na straně 2 erb hraběte Františka Antonína Nostice. Vazba: Lepenkové desky potažené maramorovaným papírem, rohy potažené hnědou kůží, plochý hřbet, pole zdobená zlacením, žlutá natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto perem: "Ex libris P. Matth[aei] Ceyp". Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 113 "; 113. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

131 / 2

Schaller, Jaroslaus; Topographie des Königreichs Böhmen. Fünfter Theil, Leimeritzer Kreis. Prag; Wien, Schönfeld 1787.

Údaje o ilustracích: Drobná mědirytina na titl. l.: vyobrazení města Litoměřic. Na straně 2 erb hraběnky Anny Marie Thunové (sign. "Berka del[ineavitis], sc[ulpsit]"). Vazba: Lepenkové desky potažené maramorovaným papírem, rohy potažené hnědou kůží, plochý hřbet, pole zdobená zlacením, žlutá natíraná ořízka. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 113 ". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

131 / 3

Schaller, Jaroslaus; Topographie des Königreichs Böhmen. Sechster Theil, Czaslauer Kreis. Prag; Wien, Schönfeld 1787.

Údaje o ilustracích: Drobná mědirytina na titl. l.: vyobrazení města Kutné Hory. Na straně 2 erb Gabriela Fliegela, opata želivské kanonie. Vazba: Lepenkové desky potažené maramorovaným papírem, rohy potažené hnědou kůží, plochý hřbet, pole zdobená zlacením, žlutá natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto

perem: "Ex libris P. Matth[aei] Ceyp". Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 113 "; 113. Stupeň zachování knihy:

131 / 4

Schaller, Jaroslaus; Topographie des Königreichs Böhmen. Eilfter Theil, Chrudimer Kreis. Prag; Wien, Schönfeld 1789.

Údaje o ilustracích: Drobná mědirytina na titl. l.: vyobrazení města Chrudimi. Na straně 2 erb hraběte Franze von Hartig. Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, rohy potažené hnědou kůží, plochý hřbet, pole zdobená zlacením, žlutá natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce recto perem: "Ex libris P. M[atthaei] Ceyp". Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 113 "; 113. Stupeň zachování knihy: Odtržený

132

Von Puffendorf, Samuel Freyeherrn; C. J. W.: Einleitung zu der historie der vornehmsten Reiche und Staaten von Asia, Africa, und America welche nach dessen methode ein gelehrter Engländer kürzlich abhandelt und beschrieben. Vierter Theil. Frankfurt; Leipzig, Wittib Friedricii Danieli Knochs, Johann Gregor Esslinger 1746.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží zdobené slepotiskovou linkou, plochý hřbet zdobený zlatotiskem, červená natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na titl. l. perem: "Johann Slavík m. p.". Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 113 ". Stupeň zachování knihy: Poškrábaný pokryv přední desky, potrháný hřbet.

133

Resewitz, Fridrich Gabriel; Die Erziehung des Bürgers zum Gebrauch des gesunden Verstandes und zur gemeinnützigen Geschäftigkeit. Wien, 1787.

Vazba: Lepenkové desky potažené modrým škrobovým papírem, hřbet a rohy potažené hnědou kůží, plochý hřbet, červenomodrá stříkaná ořízka. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 38 "; 38. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

134 / 1

Die glückliche Nation oder der Staat von Felizien. Ein Muster der vollkommensten Freiheit unter der unbedingten Herrschaft der Gesetze. Erster Theil. Leipzig, Voss und Compagnie 1794.

Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, rohy potažené hnědou kůží, plochý hřbet, pole zdobená zlacením, žlutá natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce perem: "Lukesle Anton 1844". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

134 / 2

Die glückliche Nation oder der Staat von Felizien. Ein Muster der vollkommensten Freiheit unter der unbedingten Herrschaft der Gesetze. Zweiter Theil. Leipzig, Voss und Compagnie 1794.

Vazba: Lepenkov desky potažené mramorovaným papírem, rohy potažené hnědou kůží, plochý hřbet, pole zdobená zlacením, žlutá natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce perem: "Lukesle Anton 1844". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

135

Observations sur les ecrits modernes. Tome premier. A Paris, Chaubert 1736.

Signet: Dřevořez na titl. l.: oválná kartuše s monogramem "CSR". Vazba: Dřevěné desky potažené hnědou kůží zdobené slepotiskovou linkou, hřbet šit na 5 vazů, pole zdobená zlacením, červená natíraná ořízka. Ex libris: Na př. přidešti nalepená mědirytina (sig. A.i: Schindler sc. Ol[omuci]) reneanční čtvrcený štít, 1 a 4 červeném poli, řecké kříže gryf ve skokubrozkrídlený, v předních prackách zajíce ve skoku, stříbrné pole u gryfa demaskované. 2 turnajové helmy - 1 kní. Stupeň zachování knihy: Počínající pliseň.

135

Die glückliche Nation. Zweiter Theil. Leipzig, Volfs und Compagnie 1794.

Vazba: Dřevěné desky potažené hnědou kůží zdobené slepotiskovou linkou, hřbet šit na 5 vazů, pole zdobená zlacením, červená natíraná ořízka. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

136

Cicero, Marcus Tullius; Hoffmann, Johann Adolf; Gotscheden, Johann Christoph: Drei Bücher von der Menschlichen Pflicht aus dem Lateinischen übersetzt mit Anmerkungen und des Cicero leben erläutert. Hamburg, Johann Carl Bohn 1758.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží, hřbet šit na 5 vazů, pole zdobená zlacením, červená natíraná ořízka. Vlastnické poznámky: Na druhé př. předsádce perem: "Ex libris Antonii Swoboda Theologia III anni m. p.". Stupeň zachování knihy: Odřený pokryv vazby.

137

Von Rochau, Friedrich Eberhard; Versuch eines Schulbuchs für Kinder der Landleute oder Unterricht für Lehrer in niedern und Landschulen. Wien, 1788.

Údaje o ilustracích: Na konec textu vřazen plán selského stavení. Vazba: Lepenkové desky potažené modrým škrobeným papírem, rohy a plochý hřbet potaženy hnědou kůží, červenomodře stříkaná ořízka. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 41"; 41. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

138

Schindler, Amand; Der Hauslehrer oder beitrage zum privatunterrichte in den nöthigsten Lehrgegenständen. Prag, Normalschulbuchdruckerei 1778.

Vazba: Lepenkové desky bez pokryvu, pouze na hřbetu původně pergamen. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

139

Nonnote; Philosophisches lexikon der Religion. Erster Band. Wien, Alois Doll 1804.

Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet a rohy potažené hnědou kůží, červená stříkaná ořízka. Vlastnické poznámky: Na titl. l. černé razítko ohraničené jednoduchou linkou s nápisem "HAWEL / IOSEPHUS". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

140 / 1

Hübner, Johann; Reales staats- zeitung und conversations lexicon. Zweite Abtheilung. Grätz, Johann Andreas Rienreich 1803. Grätz, Johann Andreas Rienreich 1803.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží zdobené slepotiskovou linkou, hřbet šit na 4 vazy, pole zdobená zlacením. Vlastnické poznámky: Na titl. l. perem: "Ex libris P. Matth[aei] Ceyp". Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 127 "; 127. Stupeň zachování knihy: Poničena zadní deska vazby.

140 / 2

Hübner, Johann; Reales Staats- zeitung und conversations lexicon. Zweite Abtheilung. Grätz, Johann Andreas Rienreich 1805. Grätz, Joahnn Andreas Rienreich 1805.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží zdobené slepotiskovou linkou, hřbet šit na 4 vazy, pole zdobená zlacením. Vlastnické poznámky: Na titl. l. perem: "Ex libris P. Matth[aei] Ceyp". Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 124 "; 124. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

141

Hübner, Johann; Reales staats- zeitung und conversations lexicon. Zweite Abtheilung. [Grätz], [Johann Andreas Rienreich] [1803]. [Grätz], [Johann Andreas Rienreich] [1803].

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží zdobené slepotiskovou linkou, hřbet šit na 4 vazy, pole zdobená zlacením. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

142

Baumeister; [Pholosophia]:

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží zdobené zlatotiskem, plochý hřbet. Vlastnické poznámky: Na př. přidešti perem: "Ex libris Antonii Swoboda". Na první

stránce perem: "A. S. 1802". Stupeň zachování knihy: Torzálně dochovaná, chybí titulní list i několik dalších stánek, odtržené přidešty, úplně uvolněná přední deska vazby.

143 a

[Le Jay, Gabriel Franciscus]; [Bibliotheca rethorum partis primae quae oratoriam facultatem in quo orationes sacrae et panegyricae]. [Ingolstadt], [Joannes Andreas de La Haye] [1736]. [Mariae Magdalenae Riedlin Viduae]

Vazba: Dřevěné desky potažené pergamenem, červená stříkaná ořízka. Stupeň zachování knihy: Hodně ušpiněná, akefalická kniha, chybí titulní list.

143 b

Le Jay, Gabriel Franciscus; Bibliotheca rethorum partis primae quae oratoriam facultatem complectitur in quo orationes sacrae et panegyricae. Ingolstadt, Joannes Andreas de La Haye 1736. Mariae Magdalenae Riedlin Viduae

Vazba: Dřevěné desky potažené pergamenem, červená stříkaná ořízka. Stupeň zachování knihy: Hodně ušpiněná.

144

Zeleny, Franciscus; Institutiones linguae sanctae. Praeae, Franciscus Ignatius Kircher

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží zdobené slepotiskovou linkou, hřbet šit na 5 vazů, pole zdobená zlacením, mramorovaná ořízka. Čtenářské poznámky: Na př. předsádce perem "a 223". Stupeň zachování knihy: Otrhaný pokryv vazby.

145

Des Pepliers; Buffier: Nouvelle et Parfaite Grammaire Royale Francoise et allemande Neue und vollständige königliche französische Grammatik mit einem neu- eingerichteten syntax. Leipzig, Weidmannisch 1761.

Údaje o ilustracích: Mědiryt - frontispice znázorňující dvě postavy v knihovně, andílci je učí číst. Kartuše s orlem a korunkou; v kartuši portrét, pod ní páska s nápisem: "SUB UMBRA ALARUM TUARUM". Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem. Lepenkové desky potažené šedým papírem. Stupeň zachování knihy: Potrhaný pokryv vazby.

146 a

La Roche; Nouvelle Methode pour Traiter la Grammaire Francoise, das ist neue methode die französische Grammatic. Lucern, 1766.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

146 b

La Roche; La Pierre de Touche ou le secret de delier la Langue, das ist Probier-Stein. [Lucern], [1766].

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým papírem. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

147 b

[Dictionarium latino - germanico - bohemicum]. Vetero - Praga, Mathias Höger 1729.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží zdobené slepotiskovou linkou, hřbet šit na 4 vazy. Stupeň zachování knihy: Velmi špatný, desky úplně odděleny od knižního bloku, akefalický tisk, chybí několik posledních stránek.

147 c

[Dictionarium bohemo - latino - germanicum].

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží zdobené slepotiskovou linkou, hřbet šit na 4 vazy. Stupeň zachování knihy: Velmi špatný, desky úplně odděleny od knižního bloku, akefalický tisk, chybí několik posledních stránek.

147 a

[Dictionarium germanico - latino - bohemicum]. Prag, Joachim Johann Kamenitzky 1722.

Vazba: Lepenkové desky potažené hnědou kůží zdobené slepotiskovou linkou, hřbet šit na 4 vazy. Stupeň zachování knihy: Velmi špatný, desky úplně odděleny od knižního bloku, akefalický tisk, chybí několik posledních stránek.

148

Kautsch, Ignatius; Planetometria sive dimensio distantiae et magnitudinis coelestium luminarium Solis et Lunae secundum exploratissimam eorum parallaxim, quae mensuras has prope ad evidentiam usque in milliaribus germanicis definit. Joannis Thommas Trättner 1788.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým, plochý hřbet a rohy potaženy černou kůží. Vlastnické poznámky: Na titl. l. perem: "E bibliotheca decanali Altomautensi 1830".. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 157 "; 157. Vložené dokumenty: Přiložen mědiryt pohybu nebeských těles. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

149

Kautsch, Ignatius; Supplementum ad Dissertationes quas Planetometriae adjunxit. Praga, Ioannes Ferdinand de Schoenfeld 1796.

Vazba: Lepenkové desky potažené šedým, plochý hřbet a rohy potaženy černou kůží. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 158 "; 158. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

150 a

Kischern, Christophorus; Agatho Carione: Herren- Auge oder Wohl. Ab- und Angeführter Haus- Halter, das ist gründlich und kurz zusammen gefasster Unterricht von Bestelle und Führung eines nütz- und einträglichem Landlebens und Wirthschaft. [Erster Theil]. Frankfurt und Nürnberg, Johann Zieger 1710. Frankfurt und Nürnberg, Johann Philip Andrea 1710.

Údaje o ilustracích: Grafický titl. l. s alegoriemi zemědělství a vinobraní a s výjevy z hospodářských prací (rybaření, vaření piva, kuchyňské potřeby, zelinářství, apod.). Vazba: Dřevěné desky potažené hnědou kůží. Supralibros: Na př. i z. desce zlatostiskem erbovní supralibros pánů z Bubna. Ve vavř. věnci polcený fr. štít, vpr. kosmý buben, vl. lví hlava s krkem vyrůstající z korunky. Nad erbem 2 turnajové mřížkové helmy s korunkou, z nich vyrůstají motivy opakující se z erbu. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 176"; Na titl. l. perem: "No. 89"; 176. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

150 b

[Kischern, Christophorus]; [Agatho Carione]: Herren- Auge oder Wohl. Ab- und Angeführter Haus- Halter, das ist gründlich und kurz zusammen gefasster Unterricht von Bestelle und Führung eines nütz- und einträglichem Landlebens und Wirthschaft. Zweiter Theil. [Frankfurt und Nürnberg], [Johann Zieger] [1710]. Frankfurt und Nürnberg, Johann Philip Andrea 1710.

Údaje o ilustracích: Grafický titl. l. s alegoriemi zemědělství a vinobraní a s výjevy z hospodářských prací (rybaření, vaření piva, kuchyňské potřeby, zelinářství, apod.). Vazba: Dřevěné desky potažené hnědou kůží. Supralibros: Na př. i z. desce zlatostiskem erbovní supralibros pánů z Bubna. Ve vavř. věnci polcený fr. štít, vpr. kosmý buben, vl. lví hlava s krkem vyrůstající z korunky. Nad erbem 2 turnajové mřížkové helmy s korunkou, z nich vyrůstají motivy opakující se z erbu. Jiné signatury: Na titl. l. perem: "Bibl[iothecae] decanalis Altomautae N. 176"; Na titl. l. perem: "No. 89"; 176. Stupeň zachování knihy: Dobrý.

151

Trakimor, oder das goldene Land. Zweiter Theil. 1788.

Vazba: Lepenkové desky potažené mramorovaným papírem, plochý hřbet potažený zelenou textilií. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce perem: " Antonii Lukeske 1843 m.p.". Stupeň zachování knihy: Dobrý.

152

Giblet, Henrico; Delle Lettere del Signor Gio. Francesco Loredano Nobile Veneto. Parte seconda. Venetia, Guerigli 1661.

Vazba: Lepenkové desky potažené pergamenem zdobené slepotiskovou linkou, hřbet šit na 2 vazy, 2 spony. Stupeň zachování knihy: Chybí sponky, odlepené přidešty, odtržený pergamenové vazby.

153

[Rousseau]; [Romane]. [Dritten Band].

Vazba: Lepenkové desky potažené červeným škrobeným papírem, plochý hřbet, pole zdobena zlacením. Vlastnické poznámky: Na př. předsádce perem: "Nanette Zapp m.p.: 7 Band". Stupeň zachování knihy: Dobrý.